

EGW

Notities

2015-4

Jeremia

**Supplement bij de volwassen les
in de Sabbatschool
okt-nov-dec 2015**

Inhoud:

4^e kwartaal 2015 – **Jeremia**

Les	week	onderwerp	blz.
1.		De profetische roeping van Jeremia.....	3
2.		De crisis (van binnen en van buiten).....	8
3.		De laatste vijf koningen van Israël	14
4.		Berisping en vergelding	19
5.		Nog meer leed voor de profeet	25
6.		Symbolische daden	31
7.		De crisis duurt voort	37
8.		Josia's hervormingen	43
9.		Jeremia's juk	49
10.		De verwoesting van Jeruzalem.....	55
11.		Het verbond	61
12.		Terug naar Egypte	67
13.		Lessen van Jeremia	72

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten® bij Pacific Press® Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry**®

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

1. De profetische roeping van Jeremia

Sabbatmiddag, 26 september

God zag in de jeugdige Jeremia iemand die trouw zou zijn aan het in hem gestelde vertrouwen, en die het recht zou verdedigen ondanks tegenwerking. Als kind was hij trouw bevonden; nu moest hij, als een goed strijder van het kruis, ontberingen verdragen. Zeg niet: "ik ben jong", zei de Here tot de boodschapper die Hij verkoren had, want tot een ieder, tot wie Ik u zend, zult gij gaan, en alles wat Ik u gebied, zult gij spreken. Vrees niet voor hen, want Ik ben met u om u te bevrijden." "Gord uw lendenen, maak u op en spreek tot hen al wat Ik u gebieden zal; verschrik niet voor hen, opdat Ik u niet voor hen doe verschrikken. En Ik, zie Ik zelf stel u heden tot een versterkte stad, een ijzeren zuil en een koperen muur tegen het gehele land, tegen de koningen van Juda, zijn vorsten, zijn priesters en het volk des lands; al zullen zij tegen u strijden, zij zullen u niet overmogen, want Ik ben met u, luidt het woord des Heren, om u te bevrijden." (Jeremia 1: 7, 8, 17-19).

Toch mocht Jeremia te midden van de algemene ondergang, waarin het volk zich met haast stortte, dikwijls verder zien dan de terneerdrukkende tonelen van het heden, naar de heerlijke verwachtingen van de toekomst, als Gods volk vrijgekocht zou worden uit het land van de vijand en weer geplant zou worden in Sion, Hij voorzag de tijd dat de Here zijn verbondsverhouding zou vernieuwen met zijn volk. "Hun ziel zal zijn als een besproeide hof, zij zullen nooit meer versmachten." (Jer. 31: 12) — *Profeten en Koningen, hfdst 34.*

... Als er iets op aarde zou zijn die mensen zou inspireren met geheiligde ijver, dan is het de waarheid zoals het is in Jezus. Het is het grote en grootse werk van verlossing. Het is in Christus, die voor ons tot wijsheid is gemaakt, en gerechtigheid en heiligheid en redding.

De Heer heeft het altijd duidelijk gemaakt in Zijn voorzieningen dat niets minder dat de geopenbaarde waarheid, het woord van God, de mens kan terugvorderen van de zonde en hem kan behoeden voor overtreding. Dat woord dat de schuld van de zonde openbaart heeft een kracht op het hart van de mens om hem oprecht te maken en hem te behoeden van de zonde. De Heer heeft gezegd dat Zijn woord bestudeerd en gehoorzaamd moet worden; het moet in het leven in praktijk worden gebracht; dat woord is net zo onveranderlijk als het karakter van God – dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 80.

Zondag 27 september: De profeten

God had boodschappers naar Israël gezonden met een oproep tot terugkeer aan hun trouw. Als ze acht geslagen hadden op deze boodschappen, zouden ze zich afgewend hebben van de Baäl tot de levende God, en zou Elia nooit een oordeelsboodschap hebben gebracht. Maar de waarschuwingen die een levensgeur hadden moeten zijn, bleken een doodslucht te zijn. Hun trots was gekwetst; hun toom was gewekt tegen de boodschappers; en nu haatten ze de profeet Elia met een diepe haat. Als hij maar in hun handen zou vallen, zouden ze hem vol vreugde hebben overgeleverd aan Izebel, — alsof ze, door zijn stem tot zwijgen te brengen, de vervulling van zijn woorden hadden kunnen afwenden! Ondanks alle rampen

bleven ze vasthouden aan hun afgoderij. Zo maakten ze hun schuld, waardoor Gods oordelen in het land waren gekomen, nog groter.

Voor het zwaar getroffen Israël was er slechts één geneesmiddel - zich af te wenden van de zonden die de kastijdende hand van de Almachtige over hen had gebracht, en zich met een volkomen hart te wenden tot de Here. Wanneer Ik de hemel toesluit, zodat er geen regen is, wanneer Ik sprinkhanen gebied het land kaal te vreten, indien Ik pest onder mijn volk zend, en mijn volk waarover mijn naam is uitgeroepen, verootmoedigt zich en zij bidden en zoeken mijn aangezicht en bekeren zich van hun boze wegen, dan zal Ik uit de hemel horen, en hun zonde vergeven en hun land herstellen." (2 Kron. 7: 13,14) Om deze resultaten teweeg te brengen, weerhield God de dauw en de regen, tot een duidelijke hervorming zou plaatsvinden. — *Profeten en Koningen, hfdst 10*

God wacht om de zegen van vergeving, van kwijtschelding van ongerechtigheid, van de gaven van gerechtigheid over allen uit et storten die willen geloven in Zijn liefde en de verlossing willen aanvaarden die Hij aanbiedt. Christus staat gereed om te zeggen tegen de berouwvolle zondaar: "Zie, Ik neem uw ongerechtigheid van u weg, Ik trek u feestklederen aan" (Zacharia 3:4). Het bloed van Jezus Christus is het welsprekende verzoek dat spreekt voor de zondaars. Dit bloed "reinigt ons van alle zonden."

Het is ons voorrecht om te geloven in de liefde van Jezus voor verlossing, in de meest volledige, zekere en edele manier. Om te zeggen: Hij houdt van mij, Hij neemt mij aan; Ik zal in Hem vertrouwen, want Hij heeft Zijn leven voor mij gegeven. Niets laat twijfel meer verdwijnen als het in contact komen met het karakter van Christus. Hij verklaart: "Wie tot Mij komt zal ik geenszins uitwerpen". Dit betekent: het is niet mogelijk dat Ik hem verwerp, want Ik heb Mijn woord gegeven dat ik hem zal aannemen. Neem Christus op Zijn woord en laat uw lippen verklaren dat u de overwinning hebt behaald. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 517.

Wij zijn nooit uit de gedachten van God. God is onze vreugde en onze redding. Elk van de profeten uit de oudheid spraken minder voor hun tijd dan voor de onze, dus hun profetie is ook voor ons van kracht. "Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is" (1 Korinthiers 10:11). "Hun werd geopenbaard, dat zij niet zichzelf, maar u dienden met die dingen, welke u thans verkondigd zijn bij monde van hen, die door de Heilige Geest, die van de hemel gezonden is, u het evangelie hebben gebracht, in welke dingen zelfs engelen begeren een blik te slaan" (1 Petrus 1:12). De Bijbel is uw studieboek geweest. Dat is goed, want het is de ware raadgever van God en het is de dirigent van alle heilige invloeden die sinds de schepping in de wereld zijn. We hebben het bemoedigende verslag dat Henoeh wandelde met God. Als Henoeh wandelde met God in die gedegeneerde generatie vlak voor de vernietiging van de wereld door de zondvloed, moeten we moed putten en aangemoedigd worden door zijn voorbeeld dat we ons niet hoeven te verontreinigen met de wereld, maar te midden van alle verderfelijke invloeden en neigingen, kunnen wandelen met God. We mogen de gezindheid van Christus hebben. — *Manuscript Releases*, vol 7, p. 417.

Maandag 28 september: De familieachtergrond van Jeremia

En vandaag verklaart de Heer aan Zijn wachters dat als zij ontrouw zijn en het volk dat in gevaar verkeert niet waarschuwen, zij in hun zonden zullen sterven. "Zijn bloed zal van uw handen geëist worden" zegt Hij. Maar als Zijn boodschappers hun stem verheffen in vermaning en waarschuwing, de mensen afbrengen van hun slechte wegen en als die zielen niet willen luisteren, dan zal de wachter vrij zijn; hij die zondigt tegen God zal in zijn zonden sterven; zijn bloed zal op zijn eigen hoofd komen.

Deze plechtige zaken zijn ons voorgehouden in heldere uitspraken. God heeft apostelen aangesteld, predikanten, evangelisten en leraren om de heiligen te toe te rusten voor het werk van evangeliebediening, voor de opbouw van het lichaam van Christus, totdat we de eenheid des geloofs bereiken. God verklaart aan Zijn volk: "Want Gods medearbeiders zijn wij; Gods akker,

Gods bouwwerk zijt gij" (1 Kor. 3:9). Er moet een voortdurende vooruitgang zijn. Stap voor stap moeten Zijn volgelingen een recht sport trekken voor hun voeten, opdat wat lam is uit de weg gaat. Zij die willen werken voor God moeten het werk op verstandige wijze doen om de tekortkomingen in zichzelf te verbeteren en om de God van Israël te verheerlijken door in het licht te staan, te werken in het licht van de Zon der gerechtigheid. Zo zullen zij het werk van de kerk voorwaarts brengen en omhoog en hemelwaarts, door zich van de wereld af te scheiden en zich steeds meer ervan onderscheiden. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 406.

Door Jeremia sprak God tot zijn volk: "Keer weder, Afkerigheid, Israël Ik zal u niet donker aanzien, want Ik ben genadig, luidt het woord des Heren, Ik zal niet altoos blijven toornen. Alleen, erken uw ongerechtigheid, dat gij van de Here, uw God, zijt afgefallen..... Keert weder, afkerige kinderen, luidt hot woord des Heren, want Ik ben heer over u Keert weder, afkerige kinderen, Ik zal uw afdwalingen genezen." (Jer. 3:12-14,19,22).

En behalve deze wonderbare smeekbeden hield de Here zijn dwalend volk de woorden voor, waarmee ze tot Hem konden terugkeren. Ze moesten zeggen: "Zie, hier zijn wij, wij komen tot U, want Gij zijt de Here, onze God. Voorzeker, bedrog brachten de heuvelen, het gedruis op de bergen; voorzeker, in de Here, onze God, is Israëls heil! Wij willen ons nederleggen in onze schande, en onze smaad moet ons dekken, want wij hebben tegen de Here, onze God, gezondigd, wij en onze vaders, van onze jeugd af tot deze dag toe, en wij hebben niet gehoord naar de stem van de Here onze God." (Jer. 3:22-25). — *Profeten en Koningen*, hfdst 34.

Dinsdag 29 september: De profetische roeping van Jeremia

Over zijn roeping tot het profetisch ambt schreef Jeremia zelf: "De Here strekte zijn hand uit en roerde mijn mond aan, en de Here zeide tot mij: Zie, Ik leg mijn woorden in uw mond; merk op, Ik stel u heden over de volken en de koninkrijken om uit te rukken en af te breken, om te verdelgen en te verwoesten, om te bouwen en te planten." (Jer. 1: 9,10)

Gode zij dank voor deze woorden: "te bouwen en te planten". Met deze woorden werd Jeremia verzekerd van Gods plan om te herstellen en te genezen. De boodschappen in de komende jaren zouden streng zijn. Profetieën van spoedig naderende oordelen werden onbevreesd gepredikt. Uit de vlakten van Sinear zou "onheil" losbreken over alle inwoners van het land. "Ik zal mijn oordelen over hen

uitspreken om al hun boosheid, dat zij Mij verlaten en voor andere goden offers ontstoken hebben," had de Here gezegd. (Jer. 1: 14,16) Toch deed de profeet deze boodschappen gepaard gaan met beloften van vergiffenis voor allen die zich zouden afwenden van hun boosheid. — *Profeten en Koningen, hfdts 34.*

Van de vroegste tijden af had men de profeten beschouwd als door God aangestelde leraars. In de hoogste zin was de profeet iemand die sprak door rechtstreekse inspiratie, die de mensen de door hem van God ontvangen boodschappen overbracht. Maar de naam werd ook gegeven aan hen die, hoewel niet zo rechtstreeks geïnspireerd, door de Hemel waren aangewezen om het volk in de werken en de wegen Gods te onderrichten. — *Karaktervorming, hfdst 6*

Evenals Abraham worden velen op de proef gesteld. Ze horen de stem van God niet rechtstreeks uit de hemel, maar Hij roept hen door Zijn Woord en door de gebeurtenissen van Zijn voorzienigheid. Het is mogelijk dat van hen gevraagd wordt dat ze een carrière, die rijkdom en eer inhoudt, prijsgeven, dat ze prettige en voordelige relaties verbreken en zich losmaken van verwanten, om naar het schijnt een pad te betreden van zelfverloochening, moeilijkheden en opoffering. God heeft een werk voor hen; maar een leven van gemak en de invloed van vrienden en verwanten zou de ontwikkeling tegenhouden van die karaktertrekken welke onontbeerlijk zijn voor de vervulling van dit werk. Hij roept hen weg uit de omgeving van menselijke invloeden en hulpmiddelen, en maakt dat ze behoefte voelen aan Zijn hulp, dat ze uitsluitend op Hem vertrouwen, zodat Hij Zich aan hen kan openbaren. Wie staat klaar om bij Gods oproep lang gekoesterde plannen en familiebetrekkingen op te geven? Wie zal nieuwe plichten op zich nemen, en nieuwe gebieden betreden om Gods werk te doen met een gewillig en vastberaden hart, terwijl ze voor Christus' werk hun verlies als winst beschouwen? Zij die dit doen, hebben het geloof van Abraham, en zullen met hem "een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid" delen, waartegen "het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt". (2 Corinthiërs 4:17; Romeinen 8:18). — *Patriarchen en Profeten, hfdst 11*

Woensdag 30 september: Weigerachtige Profeten

Toen Job de stem van God in de storm hoorde, zei hij: „Ik herroep en doe boete in stof en as” (Job 42:6). Toen Jesaja de heerlijkheid van God aanschouwde en de engelen hoorden roepen: „Heilig, heilig, heilig is de HERE der heerscharen”, riep hij uit: „Wee mij, ik ga ten onder” (Jesaja 6:3,5). Paulus noemde zichzelf nadat hij was weggevoerd „tot in de derde hemel” en onuitsprekelijke woorden gehoord had „de geringste van alle heiligen” (2 Korintiërs 12:2-4; Efeziërs 3:8). Het was „de beminde apostel” Johannes, die aan Jezus' boezem rustte en zijn heerlijkheid heeft aanschouwd, die „als dood voor zijn voeten viel” (Openbaring 1:17).

Wie in de schaduw van het kruis van Golgotha leeft, kan onmogelijk aan zelfverheerlijking doen of beweren dat hij vrij van zonde is. Hij weet dat zijn zonde de oorzaak is van de doodsangst die het hart van Christus heeft gebroken, en deze gedachte zal hem nederig maken. Zij die het dichtst bij Jezus Christus leven, beseffen de zwakheid en zondigheid van de mens het best en stellen hun hoop alleen op de verdiensten van een gekruisigde en verrezen Heiland. — *De Grote Strijd, hfdst 27*

Van de apostelen staat geschreven: "Zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die er op volgden." (Marc. 16:20) Zoals Christus Zijn discipelen uitzond, zo zendt Hij heden de leden van Zijn gemeente uit. De macht die beschikbaar was voor de apostelen, is ook voor hen beschikbaar. Als ze God tot hun sterkte willen maken, zal Hij met hen samenwerken, en hun arbeid zal niet tevergeefs zijn. Laat hen beseffen, dat het werk waaraan ze bezig zijn een werk is waarop God Zijn zegel heeft geplaatst. God zei tot Jeremia: "Zeg niet, ik ben jong, want tot een ieder, tot wie Ik u zend, zult gij gaan, en alles wat Ik u gebied, zult gij spreken. Vrees niet voor hen, want Ik ben met u om u te bevrijden, luidt het woord des Heren. Toen strekte de Here Zijn hand uit en roerde mijn mond aan, en de Here zeide tot mij: Zie, Ik leg Mijn woorden in uw mond." (Jer. 1:7-9) En Hij gebiedt ons om uit te gaan en de woorden te spreken die Hij ons geeft, terwijl Hij ook onze lippen aanraakt.

Christus heeft aan de gemeente een heilige taak gegeven. Elk lid moet een kanaal zijn waardoor God aan de wereld de schatten van Zijn genade, de onnaspeurlijke rijkdom van Christus, kan mededelen. De Heiland verlangt niets liever dan vertegenwoordigers te vinden die aan de wereld Zijn geest en Zijn karakter willen bekend maken. Er is niets dat de wereld meer nodig heeft dan de openbaring van de liefde van de Heiland door de mens. Heel de hemel wacht op mannen en vrouwen waardoor God de macht van het christendom kan bekendmaken. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 58*

Donderdag 1 oktober: De amandeltwijg

Zij die in hun hart plaats maken voor Jezus, zullen Zijn liefde verwerven. Allen die verlangen de gelijkenis van Gods karakter te dragen, zullen tevreden gesteld worden. De Heilige Geest laat een ziel die op Jezus ziet, nooit hulpeloos staan. Hij neemt uit de dingen van Christus en toont ze hem. Indien het oog op Christus gevestigd blijft, houdt het werk van de Geest niet op, totdat de ziel in overeenstemming is gebracht met Zijn beeld. Het zuivere element van liefde zal de ziel verruimen, en aan haar het vermogen geven voor hogere bekwaamheden, voor bredere kennis aangaande de hemelse dingen, zodat de ziel niet hoeft te berusten in een tekort aan volheid. "Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden." (Matth.5:6) —*Jezus, de Wens der eeuwen, hfdst 31*

Als mannen en vrouwen konden zien en beseffen hoe hun ongeloof en klaagzangen Satan verhogen en hem eren, terwijl zij Jezus Christus beroven van de heerlijkheid in het werk dat Hij doet om hen te redden, geheel en al, van de zonde! ...Laten we uit de holen van duisternis kruipen. Laten we ons verstand onderwijzen om te ontdekken wie Jezus voor ons is. Laten we onze gedachten trainen om in geloof op de berg te staan vóór God, sterk in God onder elke en alle verzoeken...

Op de berg zullen we het juiste uitzicht op Jezus hebben. Satan zal geen macht hebben om zijn hellschaduw tussen onze zielen en Jezus te werpen, ons onze blik op Jezus te ontnemen, Hem valselijk voor te stellen, en onze harten aan te moedigen tot wreedaardig ongeloof over Zijn goedheid, Zijn genade, en Zijn liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad. —*Our High Calling, p. 136.*

We moeten geen mensen navolgen. Er is geen mens wijs genoeg om onze maatstaf te zijn. We moeten naar de Mens Christus Jezus kijken, die compleet is in

de volmaaktheid van gerechtigheid en heiligheid. Hij is de Leidsman en Voleinder van ons geloof. Hij is het Voorbeeld voor de mens. Zijn ervaring is de maatstaf voor de ervaring die wij moeten opdoen. Hij is het model voor ons karakter. Laten we dan onze gedachten afwenden van de verwarringen en de moeiten van het leven en ze richten op Hem, opdat wij door aanschouwen kunnen worden veranderd naar Zijn gelijkenis...

We moeten een intense interesse hebben in Christus Jezus, want Hij is onze Heiland. Hij kwam naar deze wereld om verzocht te worden in elk gebied waarin wij ook verzocht worden, om aan het universum te bewijzen dat mensen in deze wereld van zonden het leven kunnen leven dat God goedkeurt ... Laten we zoeken naar de zegeningen die Christus binnen ons bereik heeft geplaatst, opdat we in staat mogen zijn om meer en meer van Zijn genade te ontvangen en opdat we vervuld mogen worden met een leven, actief en groeiend geloof – een geloof dat gelooft in de belofte: "Zie, Ik ben met u alle dagen" —*In Heavenly Places*, p. 166.

Vrijdag 2 oktober: Voor verdere bestudering

Testimonies for the Church, vol 9, p. 239.

The Great Controversy, pp. 609, 610.

2. De crisis (van binnen en van buiten)

Sabbatmiddag 3 oktober

Wie in zeer weinig getrouw is, is ook in veel getrouw. En wie in zeer weinig onrechtvaardig is, is ook in veel onrechtvaardig. (Lukas 16:10).

De actieve dienst aan God is direct gekoppeld aan de gewone taken van het leven, zelfs de nederigste bezigheden. We moeten God dienen waar Hij ons heeft gesteld. Hij moet ons daar persoonlijk plaatsen en niet wij onszelf. Misschien is de dienst in de huiselijke kring de plaats waar we ons voor een tijd moeten bezighouden of misschien wel altijd. Dan moet een voorbereiding voor het werk worden verkregen, opdat we ons best kunnen doen in het werk van de Heer.

De Heer toetst en beproeft ons om te zien uit welk hout wij gesneden zijn, of welke gereedschappen wij in de karaktervorming inbrengen. Als we lusteloos en onverschillig zijn, nalatig en zorgeloos in de kleine, alledaagse taken zullen we nooit geschikt zijn voor enige andere dienst voor God ... Hij die ontrouw is in het minste zal zeker die ontrouw herhalen als hij in hogere vertrouwensposities geplaatst wordt en grotere verantwoordelijkheden ontvangt.

Het belang van de kleine dingen wordt onderschat juist omdat zij klein zijn, maar de invloed van de kleine dingen ten goede of ten kwade zijn erg groot. Zij voorzien elk mens vaak in de nodige tuchtiging van het leven. Zij zijn onderdeel van de training van de ziel in heiligmaking van al de talenten die God aan ons toevertrouwd heeft. Getrouwheid in de kleine onderdelen van de plicht, maken dat de werker in Gods dienst meer en meer de gelijkenis van Christus weerspiegelt. —*That I May Know Him*, p. 331.

Ieder ogenblik dat wij niet waken, lopen wij gevaar door de vijand omringd te worden en is het gevaar zeer groot, dat de machten der duisternis ons zullen overheersen. Satan geeft zijn engelen last waakzaam te zijn en zo velen te doen vallen als zij maar kunnen, om de eigenzinnigheid en de lievelingszonden te

ontdekken van degenen, die de waarheid belijden en hen in duisternis te dompelen, dat zij mogen ophouden te waken en een weg te kiezen, die de zaak, welke zij belijden, onteert en droefheid over de kerk brengt. De zielen van deze misleide en niet wakende personen worden donkerder en het licht des hemels gaat langzamerhand van hen weg. Zij kunnen hun lievelingszonden niet onderscheiden en Satan weeft zijn net om hen heen, totdat zij in zijn valstrik gevangen worden.

God is onze sterkte. Wij moeten tot Hem opzien voor wijsheid en leiding en het oog houden op Zijn heerlijkheid, het welzijn van de kerk en het behoud van onze eigen zielen; wij moeten onze lievelingszonden overwinnen. Wij moeten ieder voor onszelf trachten elke dag een nieuwe overwinning te behalen. Wij moeten leren alleen te staan en ons geheel en al op God te verlaten. Hoe gauwer wij dit leren, des te beter zal het zijn. Laat een ieder nagaan, waar hij in tekortschiet en dan trouw waken, dat zijn zonden niet de overhand over hem krijgen, maar dat hij er de overwinning over behaalt. Dan kunnen wij vrijmoedigheid tot God hebben en aan de kerk zal grote moeite bespaard worden. —*Eerste geschriften, hfdst 23: Kerkelijke Moeilijkheden.*

Zondag 4 oktober: Een korte geschiedenis

God had Zijn volk in Kanaän geplaatst als een machtig bolwerk om het toenemend zedelijk bederf tegen te gaan, zodat dit niet de hele wereld zou overspoelen. Als Israël trouw zou zijn aan God, wilde God dat het overwinnend zou blijven. Hij zou grotere volken dan de Kanaänieten in hun macht geven. De belofte luidde: "Indien gij heel dit gebod, dat Ik u heden opleg, zeer naarstig onderhoudt, de Here uw God, liefhebt, in al Zijn wegen gaat en Hem aanhangt, dan zal de Here al deze volken voor u wegdrijven, zodat gij het gebied van volken, groter en machtiger dan gij, in bezit zult nemen. Elke plaats die uw voetzool betreedt, zal van u zijn; van de woestijn af tot de Libanon, van de rivier af, de rivier de Eufraat tot de westelijke zee toe zal uw gebied zich uitstrekken. Niemand zal vóór u standhouden; de Here, uw God, zal schrik en vrees voor u leggen op het gehele land dat gij betreedt, zoals Hij u heeft toegezegd." Deuteronomium 11:22-25

Maar zonder rekening te houden met hun hoge bestemming kozen ze de weg van gemakzucht en toegeven aan eigen genot; ze lieten de kansen voorbijgaan in het veroveren van het land; en gedurende vele geslachten werden ze verdrukt door het overblijfsel van deze afgodische volken, die, zoals de profeet had voorzien, "tot dorens" in hun ogen en "tot prikkels" in hun zijden zouden zijn. Numeri 33:55 —*Patriarchen en Profeten, hfdst 53*

...Ik verbaas mij over de genade van God en Zijn zorg voor Zijn volk, door hen zoveel waarschuwingen te geven die hen wijzen op de gevaren waaraan zij blootstaan, en die hun de verheven positie voorhoudt die Hij hen wil laten innemen. Als zij in Zijn liefde zouden blijven en zich zouden afzonderen van de wereld, zou Hij Zijn bijzondere zegen op hen laten rusten en Zijn licht hen laten omstralen. Hun invloed ten goede zou in elke tak van het werk en in elk deel van het zendingsveld gevoeld worden. Als zij zich echter niet richten naar de bedoelingen van God, als zij net als in het verleden zo weinig besef blijven houden van het verheven karakter van het werk, zal hun invloed en voorbeeld een vreselijke vloek blijken te zijn. Zij zullen alleen maar kwaad doen. Het bloed van kostbare zielen zal aan hun kleren gevonden worden.

Herhaaldelijk zijn waarschuwendende *Getuigenissen* gegeven. Ik vraag mij af wie er gehoor aan hebben gegeven? Wie zijn ijverig geweest in het zich bekeren van hun zonden en afgoderij, en hebben er naar gestreefd het einddoel te bereiken als beloning voor de hoge roeping door God in Christus Jezus? Wie hebben getoond dat het werk van God, dat leidt tot zelfverloochening en nederige zelfopoffering binnen in hen plaatsvindt? Wie van hen die gewaarschuwd zijn hebben zichzelf afgescheiden van de wereld, van haar aantrekkingskracht en begeerte, opdat zij een dagelijkse groei mogen hebben in genade en de kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus? In wie onder de actievelingen vinden we hen die een last voor de gemeente dragen? In wie zien wij dat God hen op speciale wijze gebruikt, door en door middel van hen werkt om een standaard te verheffen en de gemeente er naartoe op te trekken, opdat ze de Here mogen beproeven en zien of Hij Zijn zegeningen over hen zal uitstorten?

Ik heb in spanning afgewacht, en gehoopt dat God Zijn Geest op sommigen zou leggen en hen als werktuigen der gerechtigheid zou gebruiken om Zijn gemeente wakker te schudden en op orde te brengen. Ik word er bijna wanhopig van als ik zie dat jaar na jaar Gods volgelingen steeds verder afdwalen van de eenvoud waarvan God mij heeft getoond dat die het leven van Zijn volgelingen zou kenmerken. Er komt steeds minder belangstelling en toewijding voor het werk van God. Ik vraag mij af: waarin hebben degenen, die belijden vertrouwen te hebben in de *Getuigenissen*, getracht te leven naar het licht dat hun is gegeven? Waarin hebben zij acht geslagen op de waarschuwingen die gegeven zijn? Waarin hebben zij gehoor gegeven aan de aanwijzingen die zij hebben ontvangen? —*Getuigenissen, deel 5, p. 544, 545*

Maandag 5 oktober: de twee koninkrijken

De zondaars kregen heel wat kansen zich te bekeren. In het uur van hun diepste afval en grootste nood betekende Gods boodschap voor hen een boodschap van vergiffenis en hoop. "Het is uw verderf, Israël", zei God, "dat gij u keert tegen Mij, uw Helper. Waar toch is uw koning, dat hij u zou verlossen in al uw steden." (Hosea 13:9,10)

"Komt, laat ons wederkeren tot de Here", smeekte de profeet, "want Hij heeft verscheurd en zal ons helpen; Hij heeft geslagen, en zal ons verbinden. Hij zal ons na twee dagen doen herleven, ten derden dage zal Hij ons oprichten, en wij zullen leven voor zijn aangezicht. Ja, wij willen de Here kennen, ernaar jagen Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang. Dan komt Hij tot ons als de regen, als de late regen, die het land besproeit." (Hosea 6:1-3)

Aan hen die het plan der eeuwen uit het oog hadden verloren, dat verlossing biedt voor zondaars in satans macht, bood de Here herstel en rust. "Ik zal hun afkerigheid genezen. Ik zal hen vrijwillig liefhebben", had Hij gezegd; want Mijn toorn keert zich van hen af. Ik zal zijn als de dauw voor Israël, hij zal bloeien als een lelie, en zijn wortelen uitstrekken als de Libanon. Zijn loten zullen uitlopen; zijn pracht zal zijn als die van een olijfbom en zijn geur als die van de Libanon. Zij die in zijn schaduw wonen, zullen weer koren verbouwen. Ja, zij zullen bloeien als een wijnstok, beroemd als de wijn van de Libanon. Efraïm, wat heb Ik nog met de afgoden te doen? - Ik verhoor hem en zie hem aan. - Ik ben als een altijd groene cypres, aan Mij is uw vrucht te danken. Wie wijs is, geve op deze dingen acht; wie verstandig is, erkenne ze. Want de wegen des Heren zijn recht: rechtvaardigen wandelen daarop, maar overtreders struikelen er." (Hosea 14:5-10)...

Geslachten lang had de Here geduld gehad met zijn dwalende kinderen; en zelfs nu, met hun tartende opstand voor ogen, verlangde Hij ernaar Zich aan hen te openbaren als de God die bereid was hen te redden. —*Profeten en Koningen, hfdst 23*

Wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten (Efeze 6:12). De Heer wil ons aanmoedigen om naar Hem te kijken als de bron van al onze sterkte, de Ene die in staat is ons te helpen. We kunnen naar mensen kijken en zij kunnen ons raad geven, en toch verslagen worden. Maar wanneer de God van Israël het werk voor ons doet, zal Hij et tot een succes maken. We willen weten dat wij recht staan tegenover God. Als wij niet recht staan voor Hem, wan willen we een ernstige poging doen om in een goede relatie met hem te komen. We moeten individueel iets voor onszelf doen. We moeten onze eeuwige belangen niet riskeren door te gissen. We moeten alles in het reine brengen; we moeten de eisen van God opvolgen en dan verwachten dat God met onze inspanningen zal werken. 2 Kronieken 20:15. God werkt in ons bij het licht van Zijn waarheid. We moeten gehoorzaam zijn aan al Zijn geboden. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 3, p. 1132.

Dinsdag 6 oktober: De twee kwaden

God had de Israëlieten uit Egypte geleid om hen te vestigen in het land Kanaän, als een rein, heilig en gelukkig volk. In de uitvoering van dit plan onderwierp Hij hen aan een bepaalde tucht, zowel voor hun eigen bestwil als voor het bestwil van hun nakomelingen. Als ze bereid waren geweest hun eetlust te beheersen, gehoorzaam aan Zijn wijze beperkingen, zouden zwakten en ziekten bij hen onbekend gebleven zijn. Hun nakomelingen zouden zowel lichamelijke als geestelijke kracht gehad hebben. Ze zouden een duidelijk begrip hebben gehad van waarheid en plicht, een helder onderscheidingsvermogen en een gezond oordeel. Maar hun onwil om zich te onderwerpen aan de beperkingen en eisen van God verhinderde hen voor een groot deel om de hoge maatstaf te bereiken die God voor hen bedoelde, en ze misten de zegeningen die Hij overvloedig wilde schenken. —*Patriarchen en Profeten, hfdst 33*

Priesters en oversten waren vastgelopen in een sleur van vormelijkheid. Zij vergenoegden zich met een wettische godsdienst en waren niet meer in staat aan anderen de levende, hemelse waarheden te brengen. Zij waren volkomen tevreden met hun eigen rechtvaardigheid en wensten geen nieuw element in hun godsdienst. Gods welwillendheid tegenover de mensheid beschouwden zij niet als iets afzonderlijks buiten hen om, maar zij brachten dat, vanwege hun goede werken, in verband met hun verdienste. Het geloof dat door de liefde werkt en de ziel reinigt, kon niet samengaan met de godsdienstige opvatting der Farizeeën, die uit ceremoniën en geboden van mensen bestond. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 1*

De Here had aan Israël door Mozes de gevolgen van hun ontrouw voorgehouden. Door te weigeren zijn verbond te houden, zouden zij zich afsnijden van het leven van God en zijn zegen zou niet langer op hen rusten. "Neem u ervoor in acht", zei Mozes, "dat gij de Here uw God niet vergeet door zijn geboden, zijn verordeningen en zijn inzettingen, die ik u heden opleg, te verwaarlozen, opdat, wanneer gij eet en

verzadigd wordt, goede huizen bouwt en die bewoont, uw runderen en kleinvee zich vermenigvuldigen en uw zilver en goud zich vermeerderen, ja, al wat gij hebt, zich vermeedert, uw hart zich niet verheffe en gij de Here, uw God, vergeet..... Zeg dan niet bij uzelf: mijn kracht en de sterkte mijner hand heeft mij dit vermogen verworven..... Maar het zal geschieden, indien gij de Here uw God te enen male vergeet en andere goden achterna loopt, hen dient en u voor hen nederbuigt — ik betuig heden tegen u, dat gij voorzeker zult omkomen; evenals de volken die de Here doet omkomen om uwentwil, zult ook gij omkomen, omdat gij naar de stem van de Here, uw God, niet wilde luisteren.” (Deut.8:11-14,17,19,20).

Het Joodse volk stoorde zich niet aan de waarschuwing. Het vergat God en verloor het grote voorrecht als Gods vertegenwoordigers uit het oog. De zegeningen die de Joden hadden ontvangen brachten geen zegen aan de wereld. Al hun voordelen werden tot eigen verheerlijking gebruikt. Zij beroofden God van de dienst die Hij van hen eiste en zij beroofden hun medemensen van godsdienstige leiding en een geheiligd voorbeeld. Evenals de bewoners van de wereld vóór de zondvloed volgden zij elke ingeving van hun zondig hart. Op deze wijze maakten zij van heilige dingen een bespottling met de woorden: “Des Heren tempel, des Heren tempel is dit!” (Jer.7:4). Terwijl zij terzelfder tijd Gods karakter op onjuiste wijze presenteerden, zijn naam onteerden en zijn heiligdom verontreinigden. — *Lessen uit het leven van alledag, hfdst 23*

Woensdag 7 oktober: De Babylonische dreiging

Enkele jaren later zou Jojakim door dit verschrikkelijk oordeel getroffen worden; maar eerst stelde de Here in zijn barmhartigheid het onboetvaardig volk op de hoogte van zijn vastgesteld doel. In het vierde jaar van Jojakims regering sprak Jeremia tot heel het volk van Juda en tot alle inwoners van Jeruzalem, en maakte duidelijk dat hij een aantal jaren, van het dertiende jaar van Josia . . . tot op deze dag, drieëntwintig jaren lang” (Jer. 25: 2,3) had getuigd van Gods wens om te redden, maar dat zijn boodschappen waren veracht. En nu luidde het woord van de Here tot hen:

“Daarom, zo zegt de Here der heerscharen: Omdat gij naar mijn woorden niet gehoord hebt, zie, Ik laat alle geslachten van het Noorden komen, luidt het woord des Heren, en Nebukadnessar, de koning van Babel, mijn dienaar, en breng hen tegen dit land en zijn inwoners, ja, tegen al deze volken rondom, en Ik sla hen met de ban, en maak hen tot een voorwerp van ontzetting, tot een aanfluiting en tot een eeuwige smaad, en Ik doe uit hun midden verdwijnen de stem der vreugde en de stem der vrolijkheid, de stem van de bruidegom en de stem der bruid, het geluid van de handmolen en het licht der lamp; dan zal dat gehele land tot een oord van puinhopen, tot een woestenis worden. Deze volken nu zullen de koning van Babel dienstbaar zijn zeventig jaren” (Jer. 25: 8-11) —*Profeten en Koningen, hfdst 35*

De geringste straf die een barmhartig God zulk een opstandig volk kon opleggen, was onderwerping aan het gezag van Babel; maar als zij in opstand kwamen tegen dit besluit om dienstbaar te zijn, zouden ze de volle mate van zijn straf ervaren. —*Profeten en Koningen, hfdst 36*

Tot het einde van de tijd zullen mensen opstaan om verwarring te stichten en opstand onder het volk dat belijdt de wet van God te gehoorzamen. Maar zo zeker

als het goddelijk oordeel aan de valse profeten in Jeremia's tijd werd bezocht, zo zeker zullen de kwaaddoeners van vandaag hun volle maat aan vergelding ontvangen, want de Heer is niet veranderd. Zij die leugen profeteren, moedigen mensen aan om de zonde als iets onbeduidends te zien. Wanneer de verschrikkelijke resultaten van hun kwade daden openbaar worden, zoeken zij, indien mogelijk, om degenen die zelden door hen gewaarschuwd werden, verantwoordelijk te maken voor de moeilijkheden die zij ondervinden, zoals de joden Jeremia beschuldigden als de veroorzaker van hun ongeluk.

Zij die een koers van opstandigheid tegen de Heer nastreven, kunnen altijd valse profeten vinden die hun daden zullen rechtvaardigen en hen vleien tot hun eigen ondergang. Leugenwoorden maken vaak vele vrienden, zoals geïllustreerd in de zaak van deze valse profeten in Israël. Deze zogenaamde profeten maakten, in hun voorgewende ijver voor God, meer gelovigen en volgelingen dan de ware profeten die een eenvoudige boodschap van de Heer brachten. —*Ellen G. White Comments, in The SAD Bible Commentary, p. 1158*

Donderdag 8 oktober: Valselijk zweren

In de gelijkenis van de zaaier zegt Christus dat de verschillende resultaten van het zaaien afhankelijk zijn van de grond. Steeds zijn de zaaier en het zaad dezelfde. Zo leert Hij dat wanneer Gods Woord zijn doel niet bereikt in ons hart en leven, de oorzaak bij onszelf gezocht moet worden. Maar de gevolgen zijn niet buiten ons bereik. Het is waar dat wij onszelf niet kunnen veranderen, maar wij hebben de macht om te kiezen en het is onze zaak te bepalen wat wij willen worden. De toehoorders langs de weg - van de steenachtige grond en van de dorens - hoeven niet zo te blijven. Gods Geest probeert steeds weer de ban van verdwazing te doorbreken, die de mensen ertoe brengt op te gaan in wereldse dingen, en streeft ernaar een verlangen te wekken naar de onvergankelijke schat. Als mensen weerstand bieden aan de Geest, schenken ze niet meer zoveel aandacht aan Gods Woord en veronachtzamen dit. Zelf zijn zij aansprakelijk voor de hardheid van hun harten, die onmogelijk maakt dat het goede zaad wortel schiet en voor de ontwikkeling van het kwaad dat de groei tegenhoudt. De tuin van het hart moet bewerkt worden.

De grond moet worden losgewerkt door een diepgaand berouw over de zonde. Vergiftige, satanische planten moeten worden uitgeroeid. De grond die bedekt was met dorens kan alleen door noeste arbeid worden teruggewonnen. Zo kunnen de verkeerde neigingen van het natuurlijke hart alleen overwonnen worden door zich ernstig in te spannen in de naam en kracht van Jezus. De Heer zegt ons door zijn profeet: "Ontgint u nieuw land en zaait niet tussen de doornen."- "Zaait in gerechtigheid, oogst in liefde." (Jer. 4:3, Hosea 10:12). God wil dit werk voor ons doen en Hij vraagt ons om met Hem samen te werken. —*Lessen uit het leven van alledag, hfdst 2*

Het zou goed voor ons zijn om in gedachten te houden wat spoedig over deze aarde zal komen. Dit is geen tijd voor kleingeestigheid en zelfzucht. Als de tijd waarin wij leven onze gedachten niet aanspoort tot ernst, wat kan ons hart dan nog bereiken? Roepen de Schriften niet op voor een reiner en heiliger werk dan we tot nu toe hebben gezien? —*Selected Messages, book 2, p. 400.*

Met dat de tijd nadert dat de overheden, de machten, de wereldbeheersers dezer duisternis, de boze geesten in de hemelse gewesten (Efeze 6:12) zich opmaken strijd te voeren tegen de waarheid, als de misleidende macht van Satan zo groot is dat ware het mogelijk zelfs de uitverkorenen misleid zullen worden, moeten we het onderscheidingsvermogen gescherpt hebben door goddelijke verlichting, opdat we de geest die in God is mogen kennen en niet onwetend zijn over de werkwijzen van Satan. Menselijke inspanningen moeten samengaan met goddelijke macht, opdat we in staat mogen zijn om het afsluitend werk voor deze tijd te volbrengen. —*Selected Messages, book 2, p. 15.*

Vrijdag 9 oktober: Voor verdere bestudering

The Adventist Home, p. 327.

3. De laatste vijf koningen van Israël

Sabbatmiddag 10 oktober

Door Zijn profeten had de Here voorzegt dat Israël door een koning bestuurd zou worden; dit wil echter niet zeggen dat deze bestuursvorm de beste voor hen was, of dat deze met Zijn wil in overeenstemming was. Hij liet toe dat het volk zijn eigen keus volgde, omdat ze weigerden zich te storen aan Zijn raad. Hosea zegt, dat God hun een koning gaf in Zijn toorn. Hosea 13:11 Als mensen hun eigen weg kiezen, zonder God om raad te vragen, of zelfs handelen in strijd met Zijn wil, die ze kennen, geeft Hij vaak gehoor aan hun wensen, opdat ze door de bittere ervaringen die ze meemaken, hun dwaasheid zouden beseffen en berouw zouden hebben over hun zonde. Menselijke trots en wijsheid blijken vaak een gevaarlijke leidsman te zijn. De dingen die het hart zoekt, in strijd met Gods wil, zullen ten slotte blijken een vloek te zijn in plaats van een zegen.

God wilde dat Zijn volk alleen op Hem zou zien als hun Wetgever en Bron van kracht. Als ze hun afhankelijkheid gevoelde van God, zouden ze steeds nabij Hem blijven. Ze zouden veredeld en verfijnd worden, geschikt voor de hoge roeping waartoe Hij hen als Zijn uitverkoren volk had bestemd. Maar wanneer er iemand op de troon zou worden geplaatst, zou dit de gedachten van het volk afwenden van God. Ze zouden meer op menselijke kracht vertrouwen dan op Gods macht, en de fouten van hun koning zouden hen tot zonde verleiden, zodat het volk van God gescheiden zou zijn. —*Patriarchen en profeten, hfdst 59*

Als vertolker van de betekenis der oordelen die reeds op Juda vielen, kwam Jeremia nobel op voor Gods gerechtigheid en zijn barmhartige bedoelingen, zelfs onder de zwaarste straffen. De profeet was onvermoeid bezig. Omdat hij verlangde alle klassen te bereiken, breidde hij zijn invloedssfeer uit tot buiten Jeruzalem naar de omliggende gebieden, door herhaalde bezoeken aan verschillende delen van het koninkrijk.

Als hij voor zijn volk getuigde, wees Jeremia steeds naar de leerstellingen van het boek der wet, dat zo hoog geëerd en verheven was tijdens de regering van Josia. Hij legde opnieuw de nadruk op de betekenis van het handhaven van een verbondsverhouding met de barmhartige en medelijdende God, die de tien geboden van de hoogten van Sinai had gesproken. Jeremia's waarschuwende en pleitende

woorden drongen tot alle delen van het koninkrijk door, en allen hadden gelegenheid Gods wil aangaande het volk te leren kennen. —*Profeten en Koningen*, hfdst 35.

Zondag 11 oktober: Onder de regering van Josia

Bij de troonsbestijging van Josia, die eenendertig jaar zou heersen, begonnen degenen die hun geloof zuiver hadden bewaard, te hopen dat de nederwaartse gang van het koninkrijk zou eindigen; want hoewel de nieuwe koning pas acht jaar was, vreesde hij God, en deed van het begin "wat recht is in de ogen des Heren en wandelde op al de wegen van zijn vader David; hij week niet af, rechts noch links." (2 Kon. 22:2)

Toen de koning de profetieën las van een haastig oordeel over hen die volharden zouden in hun opstand, beefde hij voor de toekomst. De verdorvenheid van Juda was groot geweest; wat zou het resultaat zijn van hun gedurige afval?

Vroeger was de koning niet onverschillig geweest voor de toenemende afgoderij. In het achtste jaar van zijn regering, toen hij nog jong was, had hij zich geheel en al toegewijd aan het dienen van God. Vier jaar later had hij, op twintigjarige leeftijd, een ernstige poging gedaan de verleiding voor zijn onderdanen weg te nemen door Juda en Jeruzalem te reinigen van de hoogten, de gewijde palen, de gesneden en de gegoten beelden. Men brak in zijn tegenwoordigheid de altaren der Baäls af; de wierookaltaren die daarop stonden, hieuw hij om; de gewijde palen, de gesneden en de gegoten beelden verbrijzelde en verpulverde hij, en het stof strooide hij op de graven van hen die daaraan geofferd hadden; de beenderen verbrandde hij op hun altaren. Zo reinigde hij Juda en Jeruzalem." (2 Kron. 34:3-5)

Niet tevreden met een grondig werk in het land van Juda, had de jeugdige heerser zijn werk uitgebreid tot de delen van Palestina die voorheen door de tien stammen van Israël waren bewoond geweest, en waar nu nog slechts een zwak overblijfsel was gebleven. De Bijbel zegt: "Ook in de steden van Manasse, Efraïm, en Simeon, en zelfs in die van Naftali, welke allerwege in puin lagen, brak hij de altaren en de gewijde palen af, sloeg hij de gesneden beelden tot gruis; al de wierookaltaren in het gehele land van Israël hieuw hij om. Daarna keerde hij terug naar Jeruzalem." (2 Kron. 34:6,7)

Op deze wijze had Josia van zijn jeugd af getracht voordeel te trekken uit zijn positie als koning om de beginselen van Gods heilige wet te verheffen. En nu ontdekte de koning, terwijl Safan de schrijver hem voorlas uit het boek der wet, in dit werk een schat van kennis, een machtige helper in het hervormingswerk dat hij zo graag tot stand zag komen in het land. Hij nam zich voor te wandelen in het licht van deze raadgevingen, en alles te doen wat in zijn macht lag om zijn volk bekend te maken met de leerstellingen in dit boek, en hen zo mogelijk ertoe te leiden eerbied en liefde voor de wet van de hemel te vormen. —*Profeten en Koningen*, hfdst 33

Maandag 12 oktober: Joahaz en Jojakim – een andere afstammeling

De profeet maakte duidelijk, dat onze hemelse Vader zijn oordelen laat komen, "zodat de volken erkennen, dat zij stervelingen zijn"..... Indien gij u tegen Mij verzet en naar Mij niet wilt luisteren, had de Here zijn volk gewaarschuwd, . . . zal Ik u onder de volken verstrooien en Ik zal achter u het zwaard trekken, en uw land zal een woestenis zijn en uw steden een puinhoop." (Psalm 9:21, Lev. 26:21,33)

In de dagen dat boodschappen van een naderende ondergang koning en volk bereikten, bracht de heerser, Jojakim, die een verstandig geestelijk leider had

moeten zijn, en die had moeten voorgaan in het belijden van zonde, in hervorming en in goede werken, zijn tijd door met zelfzuchtig genot. Ik zal mij een groots huis bouwen”, stelde hij voor; ruime opperzalen” (Jer. 22: 14), en dit huis, gedekt met cederhout, bestreken met menie, werd gebouwd met geld en arbeid, verkregen door bedrog en verdrukking.

De toorn van de profeet werd gewekt, en hij werd ertoe gebracht een oordeel uit te spreken over de trouweloze vorst. —*Profeten en Koningen, hfdst 35*

God wil dat Zijn volk aan de zondige wereld openbaart dat Hij hen niet heeft overgelaten om verloren te gaan. Speciale moeite moet worden getroost om hen te helpen, die omwille van de waarheid uit hun families worden verstoten en gedwongen zijn om te lijden. Meer en meer zal er een nood zijn naar grote, geopende en vrijgevige harten, bij hen die zichzelf willen verloochenen en zich de situaties van dezen aantrekt van wie de Here houdt. De armen onder Gods volk moeten niet zonder voorzieningen voor hun noden aan hun lot worden gelaten. Voor sommigen moet er in hun levensonderhoud worden voorzien. Sommigen zullen geleerd moeten worden hoe te werken. Anderen die hard werken en het heel zwaar hebben om in hun gezinsonderhoud te voorzien, zullen speciale hulp nodig hebben. We moeten aandacht hebben voor zulke gevallen en hen helpen om een werk te vinden. Er moet een hulpfonds zijn voor zulke arme gezinnen die van de Heer houden en Zijn geboden bewaren.

Men moet ervoor zorgen dat de middelen die voor dit werk bestemd zijn niet in anderen kanalen verdwijnen. Het maakt veel uit of we de armen helpen die omdat ze Gods geboden bewaren, gedwongen zijn armoede te lijden, of dat we hen voorbij gaan om spotters te helpen die de geboden van God met voeten vertreden. En God ziet het verschil. Sabbatvierders zullen de behoeftigen van de Heer niet voorbijgaan, de nooddriftigen, om de lasten op zich te nemen van hen die voortgaan in het overtreden van Gods wet en die zichzelf scholen in het zoeken naar hulp bij iedereen die hen maar de hand uitsteekt. Dit is niet het juiste zendingswerk. Het is niet in overeenstemming met God plan.

Waar er ook een gemeente wordt gesticht, moeten de leden trouw zijn in het werken voor de arme gelovigen. Maar het moet daar niet stoppen. Zij moeten ook anderen helpen, ongeacht hun geloofsovertuiging. Als resultaat van zulk een inspanning zullen sommigen van hen de speciale waarheden voor deze tijd horen. — *Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 269, 270*

We moeten onszelf zien als Gods gezanten om ons uiterste best te doen de nood van armen te lenigen. We zijn arbeiders samen met God. Er zijn sommigen die grote zorg voor hun familieleden, hun vrienden en de mensen die zij mogen, ten toon spreiden en toch falen in vriendelijkheid en het hebben van zorg voor hen die tedere sympathie, vriendelijkheid ene liefde nodig hebben. Laten we met oprechte harten onszelf afvragen: Wie is mijn naaste? Onze naasten zijn niet alleen de mensen met wie we omgaan en speciale vrienden. Zij zijn niet eenvoudigweg hen die tot onze gemeente behoren, of die denken zoals wij. Onze naasten zijn het hele menselijke geslacht. We moeten goed doen aan alle mensen, maat speciaal voor hen die behoren tot ons geloofshuis. We moeten aan de wereld laten zien wat het betekent om de wet van God uit et leven. We moeten in de eerste plaats van God houden en van onze naast als onszelf. — *Welfare Ministry, p. 45*

Dinsdag 13 oktober: De kortstondige van Jojakin, koning van Juda

Met welk een teder medelijden stelde God zijn weggevoerd volk op de hoogte van zijn plannen met Israël! Hij wist, dat als ze door valse profeten overgehaald zouden worden uit te zien naar een spoedige bevrijding, hun positie in Babel heel moeilijk zou worden. Elke demonstratie of opstand van hun kant zou de waakzaamheid en gestrengheid wekken van de Chaldeeuwse gezagsdragers, en zou een verdere beperking van hun vrijheid ten gevolge hebben. Lijden en ellende zou eruit voortvloeien.

Hij wilde dat zij zich rustig aan hun lot zouden onderwerpen en hun dienstbaarheid zo aangenaam mogelijk zouden maken; en Hij gaf hun de raad: "Bouwt huizen en woont daarin, legt tuinen aan en eet de vrucht daarvan...."

Zoekt de vrede voor de stad waarheen Ik u in ballingschap heb doen wegvoeren, en bidt voor haar tot de Here. want in haar vrede zal uw vrede gelegen zijn." (Jer. 29:5-7) —*Profeten en Koningen, hfdst 36*

Ook wij zijn ongelovig. O, hoe wens ik dat ik ons volk kon leiden naar geloof in God. Zij hoeven niet in een hoge staat van opwinding te worden gebracht om geloof uit te oefenen. Alles wat zij moeten doen is geloven in Gods woord, zoals we geloven in het woord van elkaar. Hij heeft het gezegd en Hij zal Zijn woord ten uitvoer brengen. Zeg, Hij heeft het in Zijn woord gesproken en Hij zal elke belofte die Hij heeft gedaan gestand doen. Word niet rusteloos. Heb vertrouwen. Gods woord is waar. Laat uw handelen tonen dat uw hemelse Vader te vertrouwen is. —*Selected Messages, book 1, p. 83.*

"Indien gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor hem die gelooft." (Markus 9:23) Het is geloof, dat ons met de hemel verbindt en ons kracht brengt om stand te houden tegen de machten der duisternis. In Christus heeft God in middelen voorzien om iedere boze karaktertrek te beteugelen en elke verzoeking te weerstaan, hoe sterk ook. Maar velen denken dat zij geloof missen en daarom blijven zij bij Christus vandaan. Laat deze mensen in hun hulpeloze onwaardigheid zichzelf overgeven aan de genade van de medelijdende Heiland. Kijk niet op uzelf, maar op Christus. Hij, die zieken genas en duivelen uitwierp toen Hij onder de mensen wandelde, is nog steeds dezelfde machtige Verlosser. Grijp dan Zijn beloften als bladeren van de boom des levens: "Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen." (Johannes 6:37) Als u tot Hem komt, geloof dan dat Hij u zal aannemen, omdat Hij het beloofd heeft. U kunt niet verloren gaan als u dit doet - nooit. —*De weg tot gezondheid, hfdst 4*

Het is inderdaad bevredigend te beseffen dat de ogen van de Heer op ons gericht zijn en dat Zijn oren geopend zijn voor onze gebeden. Te weten dat we een onvermoeibare Vriend hebben aan wie wij al onze zielsgeheimen kunnen toevertrouwen is een voorecht dat niet in woorden kan worden uitgedrukt.

Mannen en vrouwen die van de godsdienst van Jezus Christus genieten, zullen zich niet ongemakkelijk voelen, niet rusteloos, ontevreden, veranderlijk. De vrede van Christus in het hart zal een vast karakter geven.

U moet niets de vrede, vredigheid in uw ziel laten ontnemen, de verzekerdheid dat u reeds nu aanvaard bent. Eigen u elke belofte toe; ze zijn allemaal van u op voorwaarde dat u akkoord gaat met de voorgeschreven voorwaarden van de Heer.

Volledige overgave van uw manieren van dien, die soms zo erg wijs lijken, en het aannemen van de manieren van Christus, is het geheim van volkomen rust in Zijn liefde.

De ziel die aan de dienst van Christus is toegewijd heeft vrede die de wereld hem niet kan afnemen. —*My Life Today*, p. 176.

Woensdag 14 oktober: Aan het einde van de doodlopende weg

Onder tranen smeekte Jeremia Sedekia om zichzelf en zijn volk te redden. Diep ontroerd verzekerde hij hem dat hij zijn leven niet zou redden, en dat al zijn bezittingen in handen der Babyloniërs zouden vallen, tenzij hij acht zou slaan op Gods raad. Maar de koning had een verkeerde weg ingeslagen en wilde hierop niet terugkomen. Hij besloot de raad van de valse profeten op te volgen, alsmede van de mannen die hij in werkelijkheid verachtte, en die zijn zwakheid bespotten, omdat hij zo geredelijk toegaf aan hun wensen.

Hij offerde de edele vrijheid als man op en werd een kruipende slaaf van de openbare mening. Zonder de bedoeling opzettelijk te doen wat kwaad was, kon hij ook niet de moed opbrengen op te komen voor het recht. Hoewel hij overtuigd was van de waarde van het advies dat Jeremia hem gegeven had, bezat hij niet de morele ruggengraat om te gehoorzamen; en bijgevolg ging hij verder op de verkeerde weg. —*Profeten en koningen, hfdst 37*

De joodse natie wordt ons als voorbeeld voorgesteld van het einde aan Gods grote geduld. In de vernietiging van Jeruzalem wordt de vernietiging van de wereld uitgebeeld. De lippen van Hem die voortdurend zegeningen uitsprak over de berouwvolle en aanmoediging sprak tegen de arme en lijdende en vreugde bracht aan de nederige, sprak een vloek uit over hen aan wie Hij licht had gegeven, maar die het licht niet gewaardeerd of aanvaard hebben. Zij die dachten het duidelijke, onderscheidende woorden van God te kunnen omzeilen en menselijke tradities konden aanhangen zouden schuldig bevonden worden aan al het bloed van de profeten die gedood zijn vanaf de schepping van de wereld.

Keer op keer heeft God doormiddel van tuchtiging de joden gestopt op hun slechte weg, maar zij daagden Hem uit door hun boze werken, wierpen Zijn de wet van de Here der Heerscharen ter aarde en uiteindelijk weigerden zij eerbied te schenken aan Zijn enige Zoon. Elke eeuw van overtreding maakt dat de toorn van God wordt opgespaard tot de dag des oordeels. Jezus heeft de koppige en onberouwelijke natie gewaarschuwd dat ze de maat van hun overtreding vol maken. Toen de tijd van vergeldende oordelen gekomen was, werd het decreet uitgevaardigd vanuit de heilige plaats van de Allerhoogste voor rechtvaardiging van Gods eer en het grootmaken van Zijn wet. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1133.*

Donderdag 15 oktober : Het overblijfsel

Er zijn veel valse profeten in deze dagen, voor wie zonde niet meer afstotelijk. Zij klagen dat de vrede van de mensen onnodig verstoord wordt door de vermaningen en waarschuwingen van Gods boodschappers. Zoals voor zichzelf, sussen zij de zielen van zondaars tot een fatale niveau van gemak door hun gladde en misleidende leringen. Het oude Israël werd op deze wijze verleid door de vleiende boodschappen van de bedrieglijke priesters. Hun voorspellingen van voorspoed was niet meer

welgevallig dan de boodschap van de ware profeet, die adviezen van bekering ene onderwerpen.

De dienstknechten van God moeten een tedere en barmhartige geest tonen en aan allen laten zien dat zij niet gedreven worden door enige persoonlijke motieven in hun handelen met het volk, en dat zij geen behagen hebben in het geven van boodschappen van waarschuwing in de naam van de Heer. Maar zij moeten nooit terugschrikken om de zonden aan te duiden die het moraal van de belijdende volk van God verderven, noch ophouden ernaar te streven om hen van hun verkeerde daden af te brengen naar het gehoorzamen van de Heer. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 185.

Zo werden voorzeggingen van een naderend oordeel gemengd met beloften van een laatste en heerlijke verlossing. Wie zou verkiezen vrede te maken met God, en een heilig leven zou leiden te midden van de overheersende afval, zou kracht ontvangen voor iedere beproeving, en in staat zijn met grote kracht van Hem te getuigen. En in de toekomst zou de verlossing die voor hen bewerkstelligd werd, de bevrijding van de Israëlieten uit Egypte in roem verre overtreffen. De dagen zouden komen, zei de Here door zijn profeet, dat men niet meer zal zeggen: Zo waar de Here leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft doen optrekken, maar veeleer: Zo waar de Here leeft, die het nageslacht van het huis Israëls heeft doen optrekken en die het heeft doen komen uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; en zij zullen op hun eigen grond wonen." (Jer. 23: 7,8)

Deze heerlijke voorzeggingen uitte Jeremia gedurende de laatste jaren van de geschiedenis van het rijk van Juda, toen de Babyloniërs een wereldrijk werden en hun overwinnende legers zelfs tot voor de muren van Sion brachten.

Als aantrekkelijke muziek klonken deze beloften van verlossing in de oren van hen die vasthielden aan het aanbidden van Jehova. In de gezinnen van voornamen en eenvoudigen, waar de raadgevingen van een God, die vasthoudt aan het verbond, nog steeds geëerbiedigd werden, werden de woorden van de profeet telkens weer herhaald. Zelfs de kinderen werden er diep door bewogen, en op hun jonge en ontvankelijke geest werd een blijvende indruk gemaakt. —*Profeten en Koningen*, hfdst 35

Vrijdag 16 oktober: Voor verdere bestudering

Help the Sinking Souls, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 353, 354.

Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 176 – 185.

4. Berisping en vergelding

Sabbatmiddag, 17 oktober

In deze generatie zijn er velen die hetzelfde terrein betreden als de ongelovige Joden deden. Zij zijn getuige geweest van de openbaring van de kracht Gods; de Heilige Geest heeft tot hun harten gesproken; maar zij klemmen zich vast aan hun ongelooft en weerspanningheid. God zendt hen waarschuwingen en berisping, maar zij willen hun fouten niet belijden, en zij verwerpen Zijn boodschap en Zijn

boodschapper. Juist het middel dat Hij gebruikt tot hun herstel, wordt hen tot een struikelblok.

De profeten van God werden door het afvallige Israël gehaat, omdat hun verborgen zonden door hen aan het licht werden gebracht.

Achab beschouwde Elia als zijn vijand, omdat de profeet getrouw was in het bestraffen van de heimelijke ongerechtigheden van de koning. Zo ontmoet ook heden de dienstknecht van Christus, die de zonden bestraft, spot en afwijzing. De waarheid van de Bijbel, de godsdienst van Christus, vecht tegen een sterke stroom van zedelijke onreinheid. Het vooroordeel is nu nog sterker in de harten der mensen dan dat dit in de dagen van Christus het geval was.

Christus voldeed niet aan de verwachtingen van de mensen; Zijn leven was een terechtwijzing voor hun zonden, en zij verwierpen Hem. Zo is ook nu de waarheid van Gods Woord niet in harmonie met de praktijken van de mensen en hun natuurlijke neigingen, en duizenden verwerpen het licht daarvan. Mensen die door Satan gedreven worden, werpen twijfel op over het Woord Gods, en zij verkiezen hun onafhankelijk oordeel te behouden. Zij verkiezen de duisternis boven het licht, maar zij doen dat met gevaar voor hun eigen zielen. Zij die vitten over de woorden van Christus, vonden steeds maar aanleiding tot vitten, totdat zij zich geheel afwendden van de Waarheid en het Leven. Zo is het ook nu.

Het is niet Gods bedoeling iedere tegenwerping die het vleselijk hart tegen Zijn waarheid zou kunnen maken, weg te nemen. Voor hen die de kostbare lichtstralen die de duisternis zouden verlichten, afwijzen, blijven de geheimenissen van het Woord Gods altijd geheimenissen. Voor hen is de waarheid verborgen. Zij wandelen blindelings en kennen niet de ondergang die hen wacht. - *Wens der Eeuwen*, p. 389.

Wij hebben werk te doen om het karakter te vormen naar het Goddelijk model. Alle verkeerde gewoonten moeten opgegeven worden. De onzuivere moet zuiver worden in het hart, de egoïstische mens moet zich ontdoen van zijn egoïsme, de trotse mens moet zich ontdoen van zijn trots, de zelfvoorzienende mens moet zijn zelfvertrouwen overwinnen en beseffen dat hij niets is zonder Christus

Wij moeten verankerd worden in Christus, geworteld en gegrond in het geloof. Satan werkt door middel van agenten. Hij kiest degenen die niet hebben gedronken van de levende wateren, waarvan de zielen dorsten naar iets nieuw en vreemd, en die altijd klaar staan om te drinken van elke fontein die zich presenteert. Stemmen zullen worden gehoord, die zeggen: "Zie, hier is de Christus," of "Zie, daar!" maar wij moeten ze niet geloven. Wij hebben onmiskenbaar bewijs van de stem van de ware Herder, en Hij roept ons op om Hem te volgen. Hij zegt: "Ik heb de geboden Mijns Vaders bewaard." Hij leidt Zijn schapen in het pad van nederige gehoorzaamheid aan de wet van God, maar hij moedigt hen nooit aan om die wet te overtreden.....

Niemand hoeft te worden misleid. De wet van God is zo heilig als Zijn troon, en door deze wet dient elk mens, die in de wereld komt, te worden beoordeeld. Er is geen andere standaard waarmee het karakter wordt getoetst. - *That I May Know Him*, p. 300.

Zondag, 18 oktober: De twee wegen

Net als de Joden in de dagen van Christus, horen en geloven velen vandaag, maar zijn niet bereid om op het platform van de gehoorzaamheid te stappen, en de

waarheid te accepteren zoals die in Jezus is . Ze zijn bang om wereldse voordelen te verliezen. Hun geest stemt in met de waarheid, maar om te gehoorzamen, betekent dit dat het kruis van zelfverloochening en opoffering opgetild moet worden en dat ze op moeten houden met vertrouwen in de mens en het vlees tot hun arm te maken, en ze keren zich af van het kruis. Ze mogen zitten aan de voeten van Jezus , dagelijks van Hem de juiste wijze naar het eeuwige leven leren, maar ze zijn niet bereid.

Iedereen die gered is, moet zijn eigen plannen , zijn ambitieuze regelingen overgeven, die zelfverheerlijking betekenen, en volgen waar Christus de weg wijst . Het begrip moet worden gegeven aan Christus en Hem laten reinigen en verfijnen en zuiveren . Dit zal altijd gebeuren wanneer een juiste ontvangst wordt gegeven aan de leringen van de Heer Jezus. Het is moeilijk om het 'zelf' dagelijks te laten sterven , zelfs als het wonderlijke verhaal van Gods genade wordt gepresenteerd met de rijkdom van Zijn liefde , die Hij ontvouwt voor de behoeftige ziel. - *This Day With God*, p. 64.

Geen mens kan van zichzelf zijn fouten begrijpen. "Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen?" (Jeremia 17 : 9, HSV) . De lippen kunnen een gebrekkige ziel uiten die het hart niet erkent. Terwijl tot God gesproken wordt over de gebrekkige geest, kan het hart zwellen met de waan van de eigen superieure nederigheid en verheven gerechtigheid . Alleen langs één bepaalde weg kan ware kennis van het zelf worden verkregen. Wij moeten Christus aanschouwen. Het is de onwetendheid over Hem die mensen zo verheven in hun eigen gerechtigheid maakt . Wanneer wij Zijn zuiverheid en voortreffelijkheid beschouwen, zullen wij onze eigen zwakheid en armoede en gebreken zien zoals ze werkelijk zijn. Wij zullen onszelf als verloren en hopeloos zien, gekleed in gewaden van eigengerechtigheid, zoals iedere andere zondaar . Wij zullen zien dat als wij ooit gered zijn, het niet zal zijn door onze eigen goedheid, maar door Gods oneindige genade. .—*Christ's Object Lessons*, p. 159

Vanuit onszelf kunnen wij de religie van Christus niet verkrijgen, noch uitvoeren; want onze harten zijn boven alles bedrieglijk; maar Jezus . . . heeft ons laten zien hoe wij kunnen worden gereinigd van de zonde. " Mijn genade is voor u genoeg " (2 Korinthe 12 : 9, HSV), zegt hij Jezus aanschouwend, de auteur en de voleindiger van ons geloof , zullen wij het licht van Zijn aangezicht ontvangen , Zijn beeld wijerspiegelen en groeien tot de volledige gestalte van mannen en vrouwen in Christus Jezus . Onze religie zal aantrekkelijk zijn, omdat het de geur van de gerechtigheid van Christus zal bezitten . Wij zullen gelukkig zijn; want voor ons zal gerechtigheid en vrede onze geestelijke spijs en drank zijn. - *God's Amazing Grace*, p. 248.

Maandag, 19 oktober: De Zonde van Juda

Het is moeilijk voor degenen die zich veilig voelen in hun verworvenheden, en die geloven zelf rijk te zijn in geestelijke kennis, om de boodschap te ontvangen die verklaart dat ze zijn misleid en elke geestelijke genade nodig hebben. Het ongeheiligde hart is "bedrieglijk boven alles en onverbeterlijk." Mij werd getoond dat velen zichzelf vleien dat ze goede christenen zijn, maar die geen enkele straal van licht van Jezus bezitten. Ze hebben geen levende ervaring voor zichzelf in het

goddelijke leven. Zij dienen diep en grondig te werken aan zelfvernedering voor God voordat ze hun ware eerlijke behoefte zullen voelen, een volhardende inspanning te verrichten om zich van de kostbare genade van de Heilige Geest te verzekeren. God begeleidt Zijn volk stap voor stap. Het Christelijke leven is een constante strijd en een mars. Er is geen rust in de oorlogsvoering. Het is door een constante, niet aflatende inspanning dat wij de overwinning over de verleidingen van Satan behouden. Als mensen zegevieren wij in de helderheid en de kracht van de waarheid. We zijn volledig ondersteund in onze posities door een overweldigende hoeveelheid duidelijke Bijbelse getuigenis. Maar we hebben zeer de Bijbelse nederigheid nodig, geduld, geloof, liefde, zelfverloochening, waakzaamheid, en de geest van opoffering. We moeten de Bijbelse heiligheid ontwikkelen. Zonde heerst onder het volk van God. De duidelijke boodschap van berisping voor de Laodiceans is niet ontvangen.

Velen houden vast aan hun twijfels en hun geliefde zonden terwijl ze in zo grote misleiding praten en voelen alsof ze behoefte hebben aan niets. Ze denken dat de getuigenis van de Geest van God over de berisping onnodig is of dat het niet hen betreft. Diegenen hebben de grootste genade van God nodig en een spiritueel onderscheidingsvermogen om hun tekort aan geestelijke kennis ten ontdekken. Zij missen bijna elke kwalificatie die nodig is voor een perfect christelijk karakter. Zij hebben geen praktische kennis van de Bijbelse waarheid, welke leidt tot een nederig leven en aanpassing van hun wil aan de wil van Christus. Zij leven niet in gehoorzaamheid aan al Gods eisen.- *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 253.

Wanneer Jezus spreekt over het nieuwe hart, bedoelt Hij de geest, het leven, het hele wezen. Om een verandering van hart te hebben, dient de genegenheid voor de wereld weggehaald te worden, en dient deze op Christus gezet te worden. Om een nieuw hart te hebben, zijn een nieuwe geest, nieuwe doelen, nieuwe motieven nodig. Wat is het teken van een nieuw hart? – een veranderd leven. Er is een dagelijks, elk uur sterven van het zelf en van trots.

Dan zal een geest van vriendelijkheid geopenbaard worden, niet schoksgewijs, maar voortdurend. Er zal een vastberaden verandering in houding, in gedrag, in woorden en daden zijn jegens allen met wie u op een of andere manier verbonden bent. U zult niet hun zwakheden vergroten, U zult ze niet in een ongunstig daglicht stellen. U zult volgens Christus' lijnen te werk gaan In plaats van iemands fouten bloot te stellen en te openbaren aan anderen, zult u de meest geduldige pogingen doen om te genezen en te verbinden. . . . Een spiritueel hardvochtig mens is ongeraffineerd, grof; hij is niet geestelijk; hij heeft geen hart van vlees, maar een hart net zo onveranderlijk als een steen. Zijn enige hulp is op de Rots te vallen, en gebroken te worden. De Heer zal al deze mensen in de smeltkroes plaatsen, en hen in het vuur beproeven, zoals goud wordt beproefd. Wanneer Hij Zijn eigen beeld weerspiegeld ziet in hen zal hij ze verwijderen. . . . De religie van Christus neemt het hele wezen in bezit, en geeft kracht en macht aan al onze vermogens, vernieuwing, reiniging en verfijning. Het laat zich zien zonder een parade, en hoogdravende woorden, maar wordt getoond in een oprecht en onzelfzuchtig leven. Alleen Gods macht kan een hart van steen veranderen in een hart van vlees. — *Sons and Daughters of God*, p. 100.

Dinsdag 20 oktober: De Waarschuwing voor Jeremia

In plaats van zijn oude zonde te erkennen, bleef Kaïn klagen over Gods onrechtvaardigheid, en bleef hij afgunst en haat jegens Abel koesteren. Toornig maakt hij zijn broer verwijten, en probeerde hij hem ertoe te brengen aan Gods handelswijze te twijfelen. Zachtmoedig, doch onbevreesd en standvastig verdedigde Abel Gods gerechtigheid en goedheid. Hij wees Kaïn op zijn fouten en trachtte hem te overtuigen dat hij ongelijk had. Hij wees op Gods geduld door het leven van hun ouders te sparen terwijl Hij hen terecht met de dood had kunnen straffen, en maakte duidelijk dat God hen liefhad, anders zou Hij niet Zijn Zoon gegeven hebben om onschuldig de straf te dragen, die zij verdiend hadden. Dit alles maakte de toorn van Kaïn alleen maar groter. Zijn verstand en zijn geweten zeiden hem dat Abel gelijk had; maar hij was razend dat iemand die zich steeds aan zijn raad gehouden had, het nu waagde met hem van mening te verschillen en dat hij hem niet kon overhalen tegen God in opstand te komen. In zijn woede doodde hij zijn broer. Kaïn haatte en doodde zijn broer, niet omdat Abel iets verkeerd had gedaan, maar "omdat zijn werken slecht waren en die van zijn broeder rechtvaardig" (1 Johannes 3:12, HSV). Zo hebben slechte mensen altijd degenen gehaat die beter waren dan zijzelf. Abels leven van gehoorzaamheid en geloof was een gedurige aanklacht tegen Kaïn. "Een ieder, die kwaad doet, haat het licht, en komt niet tot het licht, opdat zijn werken niet ontmaskerd worden" (Johannes 3: 20, HSV). Hoe duidelijker Gods getrouwe dienstknechten het licht van de hemel weerspiegelen, des te helderder worden de zonden van de goddelozen openbaar, en deze zijn vastbesloten hen te verderven die hun rust verstoren. —*Patriarchen en Profeten*, p. 49.

Gods volk in deze laatste dagen moet in plaats van de duisternis, het licht kiezen. Ze moeten het licht zoeken, het licht verwachten. . . . Het licht zal blijven schitteren in steeds helderdere stralen, en de waarheid steeds meer en duidelijker onthullen zodat de menselijke harten en menselijke karakters, die in Jezus zijn, kunnen worden verbeterd en zodat de morele duisternis die Satan bezig is over de mensen van God te brengen, kunnen worden weggenomen. . . . Des te meer wij in de buurt van het einde van de tijd komen, zaal er een dieper en duidelijker onderscheidingsvermogen nodig zijn, een nog stevigere kennis van het Woord van God, een levende ervaring, en de heiligheid van hart en leven die wij nodig hebben om Hem te dienen.—*That I May Know Him*, p. 347.

Woensdag, 21 oktober: Een Klaaglied

God heeft altijd mensen aan wie Hij Zijn boodschap toevertrouwt. Zijn Geest beweegt hun harten, en dwingt hen te spreken. Gestimuleerd door heilige ijver, en met de goddelijke prikkel sterk op hen, voeren zij hun taak uit, zonder kille berekendheid over de gevolgen van het spreken tot het volk over het Woord dat de Heer hen gegeven heeft. Maar de dienaar van God wordt zich er al snel van bewust dat hij iets heeft geriskeerd. Hij ondervindt dat hijzelf en zijn boodschap het onderwerp van kritiek zullen zijn. Zijn manieren, zijn leven, zijn eigenschappen worden allemaal gecontroleerd en becommentarieerd. Zijn boodschap wordt aan stukken gereten en verworpen in de meest onvrije en ongeheiligde geest, zoals mensen dit in hun eindige oordeel achten. Heeft de boodschap het werk gedaan wat God ontworpen heeft, wat het moet bereiken? Nee; het heeft kenmerkend gefaald, omdat de harten van de toehoorders ongeheiligd waren.

Als de predikant geen vurigheid uitstraalt, indien hij geen ontembaar geloof en moed heeft, als zijn hart niet sterk gemaakt is door voortdurende gemeenschap met God, zal hij zijn getuigenis aanpassen aan de ongeheiligde oren en harten van mensen tot wie hij zich richt, om hen te behagen. Om kritiek waaraan hij wordt blootgesteld, te voorkomen, wendt hij zich af van God, en verliest het gevoel van de goddelijke gunst, en zijn getuigenis wordt tam en levenloos. Hij zal ondervinden dat zijn moed en geloof zijn verdwenen, en dat zijn werken machteloos zijn. De wereld is vol van vleiers en huichelaars die hebben toegegeven aan de wens om te behagen; Echter, de gelovige mensen, die niet gericht zijn op eigenbelang, maar te zeer van hun broeders en zusters houden om hen in zonde te laten lijden, daarvan zijn er inderdaad weinig. —*Review and Herald*, April 7, 1885.

Geen van de apostelen en profeten heeft ooit beweerd zonder zonde te zijn. Mensen die het dichtst bij God hebben geleefd, mensen die het leven zelf zouden opofferen in plaats van het bewust plegen van een verkeerde handeling, mensen die God hebben geëerd met goddelijk licht en kracht, hebben de zondigheid van hun eigen natuur beleden. Zij hebben geen vertrouwen in het vlees, geen rechtvaardigheid voor zichzelf geclaimd, maar geheel in de gerechtigheid van Christus vertrouwd. Zo zal het zijn met allen die Christus aanschouwen. —*Christ's Object Lessons*, p. 160.

"De Heere vertraagt de belofte niet" (2 Petrus 3:9, HSV). Hij vergeet noch verlaat zijn kinderen, maar laat de ongelovigen hun ware aard tonen, zodat niemand die zijn wil wenst te doen zich hoeft te vergissen. De rechtvaardigen worden ook in het vuur van de verdrukking geplaatst, opdat zij zelf gelouterd zouden worden, hun voorbeeld anderen van de echtheid van hun geloof en godsvrucht zou overtuigen en hun standvastige houding de goddelozen en ongelovigen zou veroordelen.

God laat toe dat de ongelovigen voorspoed hebben en hun vijandschap tegenover Hem openbaren, zodat wanneer zij de maat van hun ongerechtigheid hebben vol gemaakt, allen Gods rechtvaardigheid en barmhartigheid zullen erkennen wanneer ze definitief vernietigd worden. De dag van zijn toorn nadert snel; op die dag zullen allen die zijn wet hebben overtreden en zijn volk hebben verdrukt het rechtvaardige loon voor hun werken ontvangen en zal wreedheid en elk onrecht tegenover Gods trouwe kinderen worden gestraft alsof deze daden Christus zelfwaren aangedaan. — *De grote strijd*, p. 43.

Ieder schip, varende op de zee van het leven, heeft het nodig om de goddelijke Loods aan boord te hebben; maar wanneer stormen ontstaan, wanneer stormen bedreigen, duwen vele mensen hun Pilot overboord, en leggen hun lot in de hand van de eindige mens, of proberen zelf te sturen. Dan volgt in het algemeen een ramp en een wrak, en de Pilot krijgt de schuld dat zij in zulke gevaarlijke wateren zijn beland. Geef uzelf niet over aan handen van de mensen, maar zeg: "De Heer is mijn helper"; "Ik zal Zijn raad vragen" - *Fundamentals of Christian Education*, p. 348.

Donderdag, 22 oktober: Een wanhopige situatie

De vreselijke toestand van onze natie vraagt om diepe nederigheid van de kant van Gods volk. De enige, meest belangrijke vraag die nu door iedereen heen moet gaan: Ben ik voorbereid op de dag van God? Doorsta ik het oordeel?

Ik zag dat God Zijn volk zuivert en uitprobeert. Hij verfijnt hen, zoals goud, totdat het vuil is afgeschud en Zijn beeld wordt weerspiegeld in hen. Velen hebben niet de geest van zelfverloochening en de bereidheid om de strijd te doorstaan en te lijden ter wille van de waarheid, iets wat God verlangt. Zij onderwerpen hun wil niet; zij hebben zich niet geheel toegewijd aan God, en zoeken niet naar het grote plezier om Zijn wil te doen. Predikanten en mensen hebben geen spiritualiteit en de ware godzaligheid. Alles moet worden geschud, wat geschud kan worden. Gods volk zal in de meest moeilijke posities worden gebracht, en allen moeten standvastig, geworteld en gegrond zijn in de waarheid, want anders zullen zij onderuit gaan. Als God de ziel troost en voedt met Zijn inspirerende aanwezigheid, dan kunnen zij het verdragen, hoewel de weg donker en doornig kan zijn. De duisternis zal spoedig voorbijgaan, en het ware licht schijnt altijd. Ik werd gewezen op Jesaja 58: 1-15; Jeremia 14: 10-12, zijnde een beschrijving van de huidige toestand van onze natie. De mensen van dit land hebben God verlaten en vergeten. Ze hebben gekozen voor andere goden en volgen hun eigen corrupte manieren totdat God zich afkeert van hen. De bewoners van de aarde hebben de wet van God vertrapt en Zijn eeuwigdurend verbond gebroken. *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 355.

Christus heeft erop aangedrongen dat Zijn mensen bidden zonder ophouden. Dit betekent niet dat we altijd op onze knieën moeten zijn, maar dat het gebed is als de adem van de ziel. Onze stille verzoeken, waar we ook zijn, moeten gericht zijn tot God, en Jezus onze Advocaat pleit ten behoeve van ons, en draagt onze verzoeken met de wierook van Zijn gerechtigheid op aan de Vader.

De Heer Jezus houdt van Zijn volk, en wanneer ze hun vertrouwen in Hem, zich geheel afhankelijk opstellen voor Hem, dan sterkt Hij hen. Hij zal leven door hen, hen de inspiratie van Zijn heiligen Geest geven, hun ziel met een vitale transfusie van Zichzelf voeden. Hij handelt via hun vermogens en zorgt ervoor dat ze ervoor kiezen om Zijn wil te doen en te handelen volgens Zijn karakter.- *That I May Know Him*, p. 78.

Vrijdag, 23 Oktober: Voor verdere lezing

That I May Know Him, p. 240.

5. Nog meer leed voor de profeet

Sabbatmiddag, 24 oktober

Wrede spot moest hij ondergaan. Zijn gevoelige ziel werd gepijnigd door de pijlen van spot, op hem afgeschoten door degenen die zijn boodschappen verachtten en zich niet veel zorg maakten over hun bekering. "Ik ben belachelijk geworden voor heel mijn volk", zei hij, "het onderwerp van hun spotlied". "Ik ben de hele dag belachelijk geworden, ieder van hen bespot mij", " Alle stervelingen, met wie ik vrede had, loeren op een struikeling van mij: misschien laat hij zich door anderen overhalen, dan kunnen wij hem overwinnen en kunnen we onze wraak op hem nemen." (Klaagl. 3: 14; Jer. 20: 7,10 - HSV)

Maar de trouwe profeet werd dagelijks gesterkt om vol te kunnen houden. "De Heere is echter met mij als een machtige Held", sprak hij: "daarom zullen mijn vervolgers struikelen ze zijn tot niets in staat; zij zullen zeer beschaamd worden,

want zij zullen niet verstandig handelen. Het zal een eeuwige smaad zijn, die niet vergeten zal worden.....", " Zing voor de Heere, prijs de Heere, want Hij heeft de ziel van de arme gered uit de hand van de kwaaddoeners." (Jer. 20: 11,13 - HSV)

De ervaringen die Jeremia in zijn jeugd doormaakte, alsook wat hem in zijn latere leven overkwam, leerden hem de les "... dat het niet aan een mens is zijn weg, dat het niet aan een man is zijn gang te bepalen en zijn voetstappen te richten". Hij leerde bidden. "Bestraf mij, Heere, maar met mate, niet in Uw toorn, anders zou U weinig van mij overlaten." (Jer. 10: 23,24 - HSV)

Toen hij de beker van beproeving en smart moest drinken, en verzocht werd om in zijn ellende te zeggen: "Mijn kracht is vergaan, en wat ik van de Heere verwachtte", dacht hij terug aan Gods voorzieningen voor hem, en triomfantelijk kon hij uitroepen: "Het is de goedertierenheid van de Heere dat wij niet omgekomen zijn, dat Zijn barmhartigheid niet opgehouden is! Nieuw zijn ze, elke morgen; groot is Uw trouw! Mijn deel is de Heere, zegt mijn ziel, daarom zal ik op Hem hopen. Goed is de Heere voor wie hem verwacht, voor de ziel die Hem zoekt. Goed is het te hopen en stil te wachten op het heil van de Heere." (Klaagl. 3: 18,22-26 - HSV)

– *Profeten en Koningen*, pp 253, 254. — *Prophets and Kings*, pp. 420, 421.

In alle eeuwen is de wederkomst van Christus de zalige hoop van zijn ware volgelingen geweest. De belofte van Jezus toen Hij van de Olijfberg ten hemel steeg dat Hij zou terugkomen, heeft de toekomst voor zijn discipelen doen lichten en heeft hun hart vervuld met vreugde en hoop, die niet door verdriet of beproevingen konden worden overschaduwd. Te midden van lijden en vervolgingen verwachtten zij „de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus". – *De Grote Strijd*, p. 272; — *The Great Controversy*, p. 302.

In de tijd der beproeving zullen zij die Gods Woord tot hun levensgids hebben gemaakt, herkenbaar zijn. In de zomer is er geen verschil tussen de altijdgroene bomen en de andere, maar wanneer de herfststormen komen, blijven de altijdgroene bomen onveranderd, terwijl de andere bomen hun bladeren laten vallen. Op dit ogenblik is er misschien geen verschil te zien tussen ontrouwe en ware christenen, maar binnenkort zal het verschil duidelijk merkbaar worden. Wanneer er straks tegenstand komt en fanatisme en onverdraagzaamheid de kop weer opsteken, wanneer er weer vervolgingen losbarsten, zullen de meelopers en de huichelaars wankelen en hun geloof verliezen, maar de ware christenen zullen staan als een rots in de branding, met meer geloof en hoop dan in de dagen van voorspoed. – *De Grote Strijd*, p. 541, 542; .— *The Great Controversy*, p. 602.

Zondag, 25 oktober: Goddeloze Priesters en Profeten

God benadert met smeekbeden en toezeggingen degenen die fouten maken. Hij wil hen hun fouten tonen, en ze tot de bekering leiden. Maar als ze weigeren hun hart nederig te maken voor Hem, als zij zich boven Hem verheffen, moet Hij tot hen spreken in het oordeel. Geen schijn van nabijheid naar God, geen verklaring van verbondenheid met Hem, zal worden aanvaard van hen die volharden in het onteren van Hem door te leunen op de arm van de wereldlijke macht.

Als Gods uitverkoren volk op de door Hem aangewezen plaats had gestaan, als de bewaarplaats van de heilige, eeuwige waarheid, die naar de heidense wereld zou komen, dan zou Jeruzalem hebben gestaan tot op deze dag. Maar ze waren een

opstandig volk. En toen God alles had gedaan wat een God zou kunnen doen, zelfs door het sturen van Zijn eniggeboren Zoon, waren ze zo onwetend van de Geschriften en de kracht van God, dat zij de enige hulp die hen kon redden van de ondergang weigerden. "Dit is de erfgenaam," zeiden ze, "kom, laat ons hem doden, en de erfenis zal van ons zijn." God wees Israël aan om een licht voor de heidenen te zijn, om hen terug te laten keren naar hun loyaliteit. Maar Israël zelf werd blind voor het licht, doof voor de berichten gezonden om haar inzicht te openen. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, pp. 1155, 1156.

God vereist van ieder mens om vrij te staan, en de aanwijzingen van het Woord te volgen. Bij elke beweging dienen volgelingen van Christus hun achting voor de Christelijke beginselen te openbaren - God boven alles lief te hebben, en hun naasten als zichzelf ; licht en zegen te weerspiegelen op het pad van degenen die in duisternis zijn; hen die terneergeslagen zijn te troosten; de bittere wateren zoet te maken in de plaats van hun collega-pelgrims gal te drinken te geven. . . . Wij moeten een pure, groeiende christelijkheid hebben. In de hemelse hoven dienen we als compleet in Christus te worden aangekondigd .—*Manuscript 83*, Oct. 29, 1903, "Christ Our Example in Medical Missionary Work."

Ieder mens is vrij om te kiezen door welke macht hij beheerst zal worden. Niemand is zó laag gevallen, niemand is zó slecht, dat hij geen verlossing in Christus zou kunnen vinden. De bezetene kon in plaats van een gebed slechts de woorden van Satan stamelen; toch werd de onuitgesproken kreet van het hart gehoord. Geen kreet van een hart in nood zal onopgemerkt blijven, ook al wordt die kreet misschien niet in woorden geuit. Zij die erin toestemmen in een verbondsverhouding te treden met de God des hemels, worden niet overgelaten aan de macht van Satan of aan de zwakheid van hun eigen natuur. Ze horen de uitnodiging van de Heiland : "Laat men zich liever aan Mijn macht vastklampen, laat men vrede met Mij sluiten; vrede moet men met Mij sluiten." (Jes.27:5 - HSV) De geesten der duisternis zullen vechten voor de ziel die eenmaal in hun macht is, maar de engelen van God zullen voor die ziel strijden met een overwinnende kracht. De Heere zegt: 'Zou een machtig man zijn buit ontnomen kunnen worden, of de gevangenen van een rechtvaardige kunnen ontkomen? Maar zo zegt de Heere: Ja, de gevangenen van een machtig man zullen hem ontnomen worden, en de buit van een geweldpleger zal ontkomen. Die u ter verantwoording roepen, zal ik ter verantwoording roepen, uw kinderen zal Ik verlossen". (Jes.49:24,25 - HSV) – *Wens der Eeuwen* , p. 211, 212.; — *The Desire of Ages*, p. 258.

Maandag 26 oktober: Jeremia in de Voorraden

Het is niet Gods plan om boodschappers te zenden die de zondaars behagen en vleien; Hij brengt geen boodschappen van vrede om de onrechtvaardigen te sussen in hun vleselijke voldaanheid. In plaats hiervan legt Hij zware lasten op het geweten van de zondaar, en doordringt zijn ziel met de scherpe pijlen van overtuiging. Dienende engelen houden hem de vreeswekkende oordelen van God voor ogen, om het besef van hulp te verdiepen en hem tot de bange roep te leiden: "Heren, wat moet ik doen om zalig te worden?" (Handelingen 16:30 – HSV) . Maar de Hand die tot in het stof vernedert, die de zonde bestraft, en trots en eerzucht tot schande maakt, is ook de Hand die de berouwvolle, geslagen zondaar steunt. Met het diepste

medelijden vraagt Hij degene die de straf accepteert: "Wat wilt gij, dat Ik u doen zal?"

Als de mens heeft gezondigd tegen een heilig en barmhartige God, kan hij niet beter doen dan zich van harte bekeren en zijn schuld belijden onder tranen en zielsverdriet. Dit eist God van hem: Hij is niet tevreden met minder dan een gebroken hart en een verbrijzelde geest. -- *Profeten en Koningen*, p.262, 263.; - *Prophets and Kings*, p. 435.

Hoewel het volgens onze natuurlijke neigingen niet sympathiek is, moet de predikant de rechte waarheid verkondigen, die de oren van hen die horen laat tintelen; want zij moeten degenen, die liefhebbers zijn van genot in plaats van liefhebbers van God de gevaren die om hen heen zijn, voorleggen, en de straf die de onberouwvollen wacht. Omdat deze boodschap niet overeenstemt met hun neigingen of niet welkom is voor degenen die moeten worden gewaarschuwd, worden ze ernstig opgedragen om getrouw te zijn in de verkondiging. De predikant zal misstanden tegenkomen die ogenschijnlijk geen correctie behoeven. Zij zullen bewust gemaakt worden van zonden die verborgen zijn, maar die rechts en links blootgesteld moeten worden. De profeet zegt: "Roep luidkeels, spaar niet, verhef uw stem als een bazuin, verkondig Mijn volk hun overtreding, en het huis van Jakob hun zonden. Hoewel zij Mij dag aan dag zoeken en vreugde vinden in de kennis van Mijn wegen, als een volk dat gerechtigheid doet en het recht van zijn God niet verlaat, vragen zij Mij om rechtvaardige oordelen." (Jesaja 58: 1,2 – HSV) — *The Voice in Speech and Song*, p. 345.

Hoe kan een mens rechtvaardig zijn bij God? Hoe kan een zondaar "gerechtvaardigd" worden? We kunnen alleen door Christus in harmonie met God en heiligheid komen. Maar hoe komen we tot Christus? Er zijn veel mensen, die dezelfde vraag stellen als eens de menigte op de Pinksterdag, toen ze, overtuigd van hun zonden, uitriepen: "Wat moeten we doen?" Het eerste dat Petrus antwoordde was: "Bekeert u." (Handelingen 2:37, 28) En een andere keer, kort daarna, zei hij: "Komt dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden..." (Handelingen 3:19) Berouw houdt in dat men spijt heeft van de zonde en de zonde de rug toekeert. We keren ons niet van de zonde af, als we de zondigheid er niet van inzien. Er vindt geen verandering in ons leven plaats, als wij ons niet van harte van de zonde afwenden. – *Schreden naar Christus*, p. 20.; — *Steps to Christ*, p. 23.

Dinsdag, 27 oktober: Een Vuur in Zijn Gebeente

De profeet deed wat hem gezegd was. Toen keerde hij terug naar de stad, stond in de voorhof van de tempel, en sprak ten aanhoren van geheel het volk: ".....zo zegt de Heere van de legermachten, de God van Israël: Zie, Ik ga over deze stad, en over al haar steden, al het onheil brengen dat Ik tegen haar uitgesproken heb, omdat zij halsstarrig waren door niet te luisteren naar Mijn woorden." (Jeremia 19:15 - HSV).

De woorden van de profeet wekten de toorn van de gezaghebbers, in plaats van te leiden tot belijdenis en bekering, en bijgevolg werd Jeremia van zijn vrijheid beroofd. De profeet bleef echter doorgaan met het brengen van de boodschappen van de hemel tot hen die bij hem stonden, al was hij gevangen en in het blok gezet.

Vervolging kon zijn stem niet tot zwijgen brengen. Het woord der waarheid was in zijn hart als brandend vuur, opgesloten in zijn gebeente: "... dan werd het in mijn hart als brandend vuur, opgesloten in mijn beenderen. Wel deed ik moeite om het in te houden, maar ik kon het niet."(Jeremia 20:9 – HSV) -- *Profeten en Koningen*, pp. 261.; —*Prophets and Kings*, pp. 431, 432.

In alle tijden zijn de door God aangewezen getuigen blootgesteld geweest aan smaad en vervolging ter wille van de waarheid. Jozef werd belasterd en vervolgd, omdat hij deugdzzaam en eerlijk wilde blijven. David, de door God gekozen boodschapper, werd opgejaagd als een wild dier door zijn vijanden. Daniël werd in een leeuwenkuil geworpen, omdat hij trouw bleef aan zijn omgang met de hemel. Job verloor al zijn aardse bezittingen, en zelfs zijn gezondheid. Toch bleef hij oprecht, Jeremia kon niet weerhouden worden om de woorden te spreken die God hem had opgedragen. Zijn getuigenis maakte de koning en de vorsten zo razend, dat hij in een modderput werd geworpen.

Stefanus werd gestenigd omdat Hij Christus, en Die gekruisigd, verkondigde. Paulus werd gevangengezet, met stokken geslagen, gestenigd, en ten slotte ter dood gebracht, omdat hij een getrouwe boodschapper voor God aan de heidenen was. En Johannes werd verbannen naar het eiland Patmos "om het woord van God en het getuigenis van Jezus Christus."

Deze voorbeelden van menselijke standvastigheid wijzen op de betrouwbaarheid van Gods beloften — op Zijn gedurige tegenwoordigheid en ondersteunende genade. Ze getuigen van de kracht van het geloof om de machten der wereld te weerstaan. Het is het werk van het geloof om in het donkerste uur op God te vertrouwen, om te voelen dat, hoezeer ook beproefd en door de storm heen en weer gegooid, onze Vader aan het roer staat. Alleen het geloofsoog kan over alles heen zien en de eeuwige rijkdommen naar waarde schatten.

Jezus belooft Zijn volgelingen geen aardse heerlijkheid en rijkdommen, geen leven dat vrij is van beproeving. In plaats daarvan vraagt Hij hen om Hem te volgen op de weg van zelfverloochening en smaad. Hij die de wereld kwam verlossen, werd door de verenigde krachten van de boze weerstaan. In een genadeloze bond schaarden boze mensen en boze engelen zich tegen de Vrededorst. Elk woord en elke daad van Hem van goddelijk mededogen, en Zijn volkomen ongelijkvormigheid met de wereld, verwekte de bitterste vijandschap.

Zo zal het zijn met allen die godzalig willen leven in Christus Jezus. Vervolging en smaad wachten allen die vervuld zijn met de Geest van Christus. Het karakter der vervolging verandert in de loop der tijden, maar het beginsel — de geest die de grondslag vormt van dat beginsel — is hetzelfde dat de uitverkorenen des Heren vanaf de tijd van Abel heeft gedood. -- *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 419, 420.; .—*Acts of the Apostles*, pp. 575, 576.

Woensdag 28 oktober: Vervloekt zij de dag

Geen van de apostelen of profeten maakten er aanspraak op, dat ze zonder zonde waren. De mensen, die het dichtst bij God hebben geleefd, mensen die liever hun eigen leven wilden opofferen, dan bewust een verkeerde daad begaan, mensen die God met goddelijk licht en vermogen geëerd heeft, hebben de zondigheid van hun eigen natuur beleden. Zij hebben geen vertrouwen gesteld in het vlees, zij hebben geen aanspraak gemaakt op eigen gerechtigheid, maar zij hebben volkomen

vertrouwd op de gerechtigheid van Christus. Zo zal het zijn met allen die op Christus zien. -- *Het geloof waardoor ik leef, 15 april*, p. 105. ; — *The Faith I Live By*, p. 111.

Maak steeds uw verlangens, vreugde, verdriet, zorgen en vrees aan God bekend. U kunt Hem nooit overbelasten. U kunt Hem niet vermoeien. Hij, Die de haren van uw hoofd telt, staat niet onverschillig tegenover de noden van Zijn kinderen. De Schrift zegt dat "... dat de Heere vol ontferming is en barmhartig." (Jacobus 5:11"- HSV). Zijn liefdevolle hart wordt door ons verdriet geraakt, zodra we erover spreken. Ga met alles, wat u niet kunt oplossen, naar Hem toe. Niets is voor Hem te zwaar om te dragen. Hij houdt immers de werelden in stand en heerst over alle aangelegenheden in het heelal. Niets, dat op enige manier met onze vrede te maken heeft, is te klein voor Hem om op te merken. Er is geen hoofdstuk in onze ervaring te zwart voor Hem om te kunnen lezen. Er is geen probleem te moeilijk waar Hij er niet uit kan komen. Geen ramp kan de geringste van Zijn kinderen overkomen, geen vrees kan angst aanjagen, geen vreugde en geen ernstig gebed kan van onze lippen komen, of de hemelse Vader ziet het en stelt er belang in. "Hij geneest de gebrokenen van hart, Hij verbindt hen in hun leed." (Psalm 147:3"- HSV) De relatie tussen God en elk individu is zo duidelijk en volledig, alsof er niemand anders was voor wie Hij Zijn geliefde Zoon heeft gegeven. -- *Schreden naar Christus*, p. 75.; — *Steps to Christ*, p. 100.

Laten we, onder alle omstandigheden, ons vertrouwen in Christus behouden . Hij is alles voor ons, -de eerste, de laatste, de beste in alles. Laat ons onze tongen oefenen om Hem te loven, niet alleen wanneer we blijdschap en vreugde voelen, maar te allen tijde.

Laten wij ons hart vullen met Gods kostbare beloften, zodat wij woorden kunnen spreken die een troost en kracht voor anderen zijn. Zo kunnen we de taal van de hemelse engelen leren, die, als we trouw zijn, onze metgezellen zullen zijn tot in de eeuwigheid. Elke dag moeten we vooruit gaan in het bereiken van een perfect karakter, en wij zullen dit zeker doen als we richting het doel van de prijs van onze hoge roeping in Christus Jezus gaan. Laten we niet praten over de grote macht van de satan, maar van de grote kracht van God. — *Sons and Daughters of God*, p. 328.

Donderdag, 29 oktober: Plannen tegen de Profeten

Het feit dat wij geroepen worden om beproevingen te doorstaan, toont aan, dat de Here Jezus iets kostbaars in ons ziet dat Hij wenst te ontwikkelen. Als Hij in ons niets zag, waardoor Zijn naam verheerlijkt zou kunnen worden, zou Hij geen tijd besteden aan onze verfijning.

Hij werpt geen waardeloze stenen in Zijn oven. De smid plaatst ijzer en staal in het vuur, zodat hij te weten komt wat voor metaal hij heeft. De Here laat toe dat Zijn uitverkorenen in de oven van ellende geplaatst worden om te bewijzen welk karakter zij hebben en of zij gevormd kunnen worden voor Zijn werk.

De pottenbakker neemt de klei en vormt die naar zijn wil. Hij kneedt en bewerkt de klei. Hij trekt ze van elkaar en drukt ze tezamen. Hij bevochtigt ze en droogt ze dan. Hij laat ze een poos liggen zonder ze aan te raken. Als ze eindelijk volmaakt plooibaar is, zet hij het werk voort en maakt het voorwerp gereed. Hij geeft het vorm op de draaischijf, versiert en polijst het. Hij droogt het in de zon en bakt het in de oven. Zo wordt het een vat. Geschikt voor gebruik. Zo wenst de grote Meesterwerker

ons te vormen en te modelleren. En zoals de klei is in de handen van de pottenbakker, zo zijn wij in Zijn handen. Wij moeten niet proberen om het werk van de pottenbakker te doen. Ons deel is onszelf te geven om door de Meester gevormd te worden. *De weg tot Gezondheid, hfdst. 40, p. 267; —The Ministry of Healing, p. 471.*

We weten niet wat de Heer voor ons zal doen, als we op één lijn komen. God ziet wat Hij kan maken van de mens. Er zijn mogelijkheden die ons tere geloof niet kan onderscheiden. "Want Gods medearbeiders zijn wij. Gods akker en Gods bouwwerk bent ú." (1 Korinthe 3:9 – HSV). Hij ziet alle huidige onaantrekkelijke karaktertrekken in de mens, en Hij weet, dat als de mensen de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus aanleren, Hij de strijdbare geest kan kneden en vormen, de onaantrekkelijke gezindheid, en elke kracht van het wezen in het werk kan stellen om Zijn Koninkrijk te bevorderen. Hij verlangt ernaar het hele leven te verfijnen, te verheffen en te veredelen Door de kracht van de Heilige Geest kan hij gebruik maken van de slechtste karakters, en ze tot geschikte mannen en vrouwen maken.— *Our High Calling, p. 335.*

Laat niemand zijn eigen ziel misleiden in deze zaak. Als u trots, eigenwaarde, een liefde voor de hogere macht, ijdelheid, goddeloze ambitie, mopperen, ontevredenheid, verbittering, kwaadsprekerij, liegen, misleiding, en belastering koestert, dan heeft u Christus niet blijvend in uw hart, en wordt bewezen dat u de geest en het karakter van de Satan heeft, niet die van Jezus Christus, Die zachtmoedig en nederig van hart was. U moet een Christelijk karakter hebben, dat standvastig zal zijn. U kunt goede bedoelingen, goede impulsen hebben, de waarheid begrijpend kunnen spreken, maar u bent niet geschikt voor het koninkrijk der hemelen. In uw karakter zit basismateriaal, wat de waarde van het goud vernietigt. U heeft de standaard niet bereikt. De stempel van het goddelijke is niet op u. De vuren in de oven zouden u verteren, omdat u waardeloos bent, vals goud.

Degenen die beweren de waarheid te geloven, moeten zich grondig bekeerd hebben, anders zullen zij vallen op de dag van het proces. Gods volk moet een hoog niveau bereiken. Zij moeten een heilige natie, een bijzonder volk zijn, een uitverkoren generatie - ijverig in goede werken. --*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 441.*

Vrijdag, 30 oktober: Voor verdere studie

Van Jeruzalem tot Rome, p. 419; *Acts of the Apostles, p. 574.*

6. Symbolische daden

Sabbatmiddag 31 oktober

De brandende braambos, waarin Christus aan Mozes verscheen, openbaarde God. Het zinnebeeld dat was verkozen om de Godheid uit te beelden, was een heel gewone struik die ogenschijnlijk geen enkele aantrekkelijkheid bezat. Hierin hulde zich de Oneindige. De barmhartige God hulde Zijn heerlijkheid in een zo bescheiden mogelijke vorm, opdat Mozes haar zou kunnen aanschouwen en in leven blijven. Zo had God des daags door een wolkkolom en des nachts door een vuurkolom

gemeenschap met Israël, en openbaarde Hij Zijn wil aan de mensen en schonk hun zijn genade. Gods heerlijkheid was getemperd en Zijn majesteit omsluiert, opdat het zwakke gezichtsvermogen van de sterfelijke mens haar zou kunnen aanschouwen. Daarom zou Christus komen in "ons vernederd lichaam", (Fil.3:21)"de mensen gelijk".(Fil.2:7). In de ogen van de wereld bezat Hij geen schoonheid, dat zij Hem begeerd zouden hebben ; toch was Hij de vleesgeworden God, het licht van hemel en aarde. Zijn heerlijkheid was omhuld, Zijn grootheid en majesteit waren verborgen, opdat Hij de berouwvolle, verzochte mensen zou kunnen benaderen.

God beval Mozes voor Israël : "Zij zullen Mij een heiligdom maken, en Ik zal in hun midden wonen",(Ex.25:8) en Hij vertoefde in het heiligdom, te midden van Zijn volk. Gedurende al hun moeitevolle omzwervingen door de woestijn was het teken van Zijn tegenwoordigheid bij hen. Zo heeft ook Christus Zijn tent opgeslagen midden in ons kamp. Hij plaatste Zijn tent naast de tenten van de mensen, opdat Hij onder ons kon wonen en ons vertrouwd zou kunnen maken met zijn goddelijk karakter en leven. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid".(Joh1:14) —*Jezus, de wens der eeuwen, hfdst 1*

De Bijbel wijst God aan als haar Auteur, maar toch is het geschreven door mensenhanden en in de diverse stijlen van de verschillende boeken presenteert het de kenmerken van de verschillende schrijvers. De waarheid die het openbaart zijn allen "gegeven door inspiratie van God" (2 Tim 3:16). Toch zijn zij uitgedrukt in de woorden van mensen. De Oneindige heeft door Zijn Heilige Geest de gedachten en harten van Zijn dienstknechten verlicht. Hij heeft dromen en visioenen gegeven, symbolen en beelden. En zij aan wie de waarheid op deze manier is geopenbaard hebben zelf de gedachten in menselijke taal vevat. —*Selected Messages, book 1, p. 25.*

De manier waarop Christus onderwees was mooi en aantrekkelijk en het werd altijd gekenmerkt door eenvoud. Hij ontvouwde de geheimenissen van het koninkrijk van de hemel doormiddel van het gebruik van beelden en symbolen waarmee de toehoorders bekend waren. En de gewone mensen hoorden Hem gaarne, want zij konden Zijn woorden verstaan. Er werden geen hoge woorden gebruikt waarvoor het nodig was een woordenboek te raadplegen om te begrijpen wat werd gezegd. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 240.*

Zondag 1 november: Waarheid in symbolen

Satan volgde elke gebeurtenis van het offerstelsel met grote interesse. De vroomheid en plechtigheid van het uitgieten van het bloed van het slachtoffer bezorgde hem groot ongemak. Voor hem was deze ceremonie omgeven met een groot geheimenis, maar hij was geen domme leerling en hij begreep al gauw dat het offerstelsel de toekomstige verzoening van de mens uitbeelde. Hij zag dat deze offers de bekering van zonde inhielden. Dit was niet in overeenstemming met zijn bedoelingen en hij ging meteen het hart van Kain bewerken, om hem ertoe te brengen om in opstand te komen tegen het offer dat een voorafschaduwing was van de toekomstige Verlosser.

De bekering van Adam, waar zijn verdriet over de overtreding het bewijs van was en zijn hoop op verlossing door Christus, uitgebeeld in het offer dat gebracht werd,

waren een teleurstelling voor Satan. Hij hoopte dat hij Adam voor altijd zou kunnen winnen door hem zover te krijgen samen met hem te mopperen op God en in opstand te komen tegen Zijn gezag. Kain en Abel waren de vertegenwoordigers van twee klassen. Abel offerde in plechtig geloof als priester zijn offer. Kain was gewillig een offer te brengen van de vrucht van het land, maar weigerde om bij dat offer het bloed van een dier te voegen. Zijn hart weigerde het berouw voor zijn zonde te tonen en zijn geloof in een Verlosser door het offeren van het bloed van een dier. Dit was voor zijn trotse hart een blijk van afhankelijkheid en vernedering.

Maar Abel offerde aan God een beter offer dan Kain, door geloof in de toekomstige Verlosser. Zijn offer van het bloed van het dier gaf aan dat hij een zondaar was en zonden te verzoenen had en dat hij berouw had en geloofde in de verzoening van het bloed van het grote offer in de toekomst. Satan is de oorsprong van ongeloof, mopperen en opstand. Hij vulde Kain met twijfel en met boosheid tegen zijn onschuldige broer en tegen God omdat zijn offer niet aanvaard was en dat van Abel wel. En in zijn krankzinnige woede sloeg hij zijn broer dood. — *Confrontation*, pp. 22, 23.

Het symbool van de verhoogde slang maakte hem de zending van de Heiland duidelijk. Toen het volk Israël stierf door de beten van de vurige slangen, gaf God aan Mozes aanwijzingen om een slang van koper te maken en die in de hoogte te plaatsen in het midden der vergadering. Toen klonk de boodschap door het kamp, dat allen die op de slang zouden zien, in leven zouden blijven. Het volk wist heel goed, dat de slang in zichzelf geen macht had om hen te helpen. Het was een symbool van Christus. Zoals het beeld dat gemaakt was naar de gelijkenis van de dodelijke slangen, verhoogd werd voor hun genezing, zo zou Iemand "in vlees, aan dat der zonde gelijk" (Rom.8:3) hun Verlosser zijn.

Velen van de Israëlieten beschouwden de offerdienst als iets dat op zichzelf in staat was hen te verlossen van zonden. God wilde hun leren, dat deze dienst niet meer waarde had dan de koperen slang. De offerdienst moest hun gedachten naar Jezus leiden. Zowel voor de genezing van hun wonden als voor de vergeving van hun zonden konden ze voor zichzelf niets doen dan hun geloof in de Gave Gods tonen. Zij moesten opzien en leven. — *Jezus, Wens der eeuwen, hfdst 17*

Maandag 2 november: De pottenbakkersklei

De pottenbakker neemt de klei in zijn handen en boetseert en vormt het naar zijn wil. Hij kneedt het en bewerkt het. Hij breekt de klomp in tweeën en drukt het tezamen. Hij maakt het nat en droogt het daarna. Hij laat het voor een tijd liggen zonder het aan te raken. Wanneer het volkomen handelbaar is, gaat hij door met zijn werk om er een vat van te maken. Hij vormt het in een voorwerp en om het wiel snijdt hij het en maakt hij het glad. Hij droogt het in de zon en bakt het in de oven. Alzo wordt het een vat dat gereed is voor gebruik. Zo verlangt de grote Meester Bewerker ernaar ons te vormen en bewerken. En als de klei in de handen van de pottenbakker, zo moeten we in Zijn handen zijn. Ons aandeel is dat we ons overgeven aan de bewerking van de Meester Bewerker. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 186.

Terwijl de mens voor zichzelf iets voor zichzelf ontwerpt en plant wat God hem weerhouden heeft te oden, heeft hij het moeilijk. Hij klaagt en vreest en heeft steeds

meer moeilijkheden. Maar wanneer hij zich als de klei in de handen van de pottenbakker onderwerpt, zal God de mens bewerken tot een vat van eer. De klei onderwerpt zich aan de bewerking. Als God zijn wil zou doen, zouden honderden bewerkt en gemaakt worden tot vaten die Hij het liefste heeft.

Laat de hand van God de klei bewerken voor Zijn eigen dienst. Hij weet precies welk vat Hij wil. Aan elk mens heeft Hij zijn taak gegeven. God weet op welke plaats hij het best zal passen. Velen werken tegengesteld aan de wil van god en zij vernielen het werk. De Heer wil dat iedereen zich onderwerpt aan Zijn goddelijke leiding. Hij zal mensen plaatsten waar zij zich zullen onderwerpen om bewerkt te worden in eenheid met Christus, waar zij de goddelijke gelijkenis zullen dragen. Als de eigen ik zich onderwerpt om bewerkt te worden, als u wil samenwerken met God, als u wil bidden in eenheid, werken in eenheid, als iedereen zijn plaats inneemt als draden in het web des levens, zal u groeien tot een mooi werk dat zich zal verheugen in het universum van God. —*Life Him Up*, p. 65.

Wij kunnen God nooit doorgronden door ons eigen zoeken. Wij mogen het gordijn waarachter Hij zijn majesteit verbergt, nooit eigenmachtig openschuiven. Paulus zei: „Hoe ondoorgrondelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen!” (Romeinen 11:33). Wij kunnen genoeg van Gods handelen met de mens en van zijn motieven begrijpen om zijn oneindige liefde, genade en kracht te ontdekken. Onze Vader in de hemel leidt alles in wijsheid en rechtvaardigheid. We mogen niet ontevreden en wantrouwig zijn, maar behoren ons eerbiedig aan zijn wil te onderwerpen. Hij zal ons net zo veel van zijn bedoelingen openbaren als voor ons goed is en daarbuiten moeten we vertrouwen hebben in de almachtige Hand en het liefdevolle Hart.

God heeft meer dan genoeg bewijzen gegeven om te geloven. Toch zal Hij nooit alle verontschuldigen om niet te geloven wegnemen. Wie uitvluchten zoekt om zijn ongeloof te motiveren, zal die echt wel vinden. Wie Gods Woord niet wil aannemen en pas bereid is te gehoorzamen wanneer elk bezwaar is weggenomen en er geen twijfel meer mogelijk is, zal nooit tot de waarheid komen. —*De Grote Strijd*, hfdst 32

Dinsdag 3 november: De teloorgang van een natie

Klei in de handen van de pottenbakker ... wordt keer op keer gekeerd totdat de wil van de pottenbakker tot uiting komt in het vat. Genade en waarheid zal het werk van het bewerken van het menselijk klei volkomen maken, opdat de heerlijkheid van de grote Pottenbakker tot uiting komt in het maken van de een goed gevormd vat, gekneet en glad gemaakt voor dienstwerk.

De Pottenbakker kan niets kneden of vormen wat nooit in Zijn handen geplaatst wordt. Het christelijk leven is er een van dagelijkse overgave, onderwerping en voortdurende overwinningen. Elke dag zullen er nieuwe overwinningen zijn. het eigen ik moet uit beeld verdwijnen en de liefde van God moet voortdurend ontwikkeld worden. Op zo een manier groeien we op in Christus. Zo wordt het leven gevormd naar het goddelijke model.

Laat de handen van God de klei voor Zijn eigen dienst bewerken. Hij weet precies welk soort vat Hij wil. —*Our High Calling*, p. 335

Ik heb gezien dat zelfs de belijdende kinderen van God gevaar lopen om verdorven te raken. Bandeloosheid bindt mannen en vrouwen als gevangenen. Zij schijnen verliefd te zijn en krachteloos om weerstand te bieden en te overwinnen op het punt van eetlust en hartstocht. In God is er kracht; in Hem is er sterkte. Als zij zich daaraan willen vasthouden zal de levengevende kracht van Jezus iedereen stimuleren die naar de naam van Christus genoemd wordt. Gevaren en rampen dreigen ons rondom en we zijn alleen veilig wanneer we onze zwakheid voelen en ons met de sterke greep van het geloof vastklampen aan onze machtige Redder. Het is een beangstigende tijd waarin wij leven. We kunnen geen moment ophouden om waakzaam en gebedsvol te zijn. Onze hulpeloze zielen moeten op Jezus vertrouwen, onze genadevolle Heiland. — *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 473

Toen Christus de discipelen met de evangelieboodschap uitzond, was het geloof in God en Zijn woord zo goed als verdwenen van de wereld. Onder het Joodse volk, dat beleed kennis van Jahweh te bezitten, was Zijn Woord terzijde gezet voor tradities en menselijke speculaties. Zelfzuchtige ambities, liefde voor uiterlijk vertoon en hebzucht vervulden de gedachten van de mensen. Waar ware eerbied voor God verdween, verdween ook het medegevoel voor de naaste. Zelfzucht was het heersende beginsel en Satan voerde zijn wil uit in de ellende en het verval van de mensheid.

Satanische machten namen bezit van de mensen. De lichamen van menselijke wezens, geschapen als verblijfplaats voor de Here, werden woonplaatsen van demonen. De gevoelens, de zenuwen, de organen van mensen werden door bovennatuurlijke machten gebruikt in de overgave aan de verachtelijke wellusten. Het stempel van de demonen werd op de gezichten van de mensen zichtbaar. Menselijke gezichten weerspiegelden de uitdrukking van legioenen boze geesten waardoor zij bezeten waren.

Hoe is de toestand van de wereld vandaag? Is het geloof in de Bijbel niet even effectief vernietigd door de "hogere critici" en hedendaagse speculaties zoals het was door de tradities van de rabbijnen in de dagen van Christus? Hebben hebzucht, eerezucht en liefde voor amusement niet een even sterke greep op de harten der mensen van nu, als zij het toen hadden? Hoe weinigen worden er in de belijdende christelijke wereld, zelfs in de belijdende kerken van Christus, door Christelijke beginselen geleid? In de zakenwereld, sociale, huiselijke en zelfs godsdienstige kringen, hoe weinigen maken de leerstellingen van Christus tot regel in het dagelijks leven? — *De weg naar gezondheid*, hfdst 9

Woensdag 4 november: Stukslaan van de pot

Velen, die ernstig hun leven aan de dienst van God wijden, zijn verbaasd en teleurgesteld, dat zij als nooit tevoren ondervinden, dat zij geconfronteerd worden met obstakels, beproevingen en verwarringen. Zij bidden om in karakter aan Christus gelijk te worden, om geschiktheid voor Gods werk, en zij worden in omstandigheden geplaatst, die alle kwade eigenschappen in hun natuur te voorschijn lijken te roepen. Fouten komen aan het licht waarvan zij zelfs het bestaan niet hadden vermoed. Zoals Israël vanouds, vragen zij: "Als God ons leidt, waarom komen al deze dingen over ons?"

Het komt doordat God hen leidt, dat deze dingen over hen komen. Beproevingen en obstakels zijn Gods uitverkoren methoden om zelfbeheersing te leren en zij zijn de door Hem gestelde voorwaarden voor succes. Hij die de harten van de mensen leest,

kent hun karakters beter dan zij zichzelf kennen. Hij ziet dat sommigen vermogens bezitten die, als zij juist gericht zijn, benut kunnen worden voor de vooruitgang van Zijn werk. In Zijn voorzienigheid brengt Hij deze personen in verschillende posities en omstandigheden, zodat zij in hun karakter de tekorten ontdekken die voor henzelf verborgen waren. Hij geeft hun de gelegenheid deze gebreken te beteren en zich geschikt te maken voor Zijn dienst. Dikwijls brengt Hij hen in het vuur der beproeving, opdat zij gereinigd mogen worden. —*De weg tot gezondheid, hfdst 40*

Omdat God zo verdraagzaam is tegenover de goddelozen, verharden ze zich in het kwaad; maar hun straf zal niettemin zeker en verschrikkelijk zijn. "De Here zal opstaan, zoals op de berg Perasim; Hij zal in beweging komen, zoals in het dal bij Gibeon, om Zijn werk te doen - vreemd zal Zijn werk zijn; en om Zijn daad te verrichten - ongewoon zal Zijn daad zijn." Jesaja 28:21. Voor onze barmhartige God is bestraffing een vreemde daad. "Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here Here, Ik heb geen behagen in de dood van de goddelozen, maar veeleer daarin, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft." De Here is "barmhartig en genadig, groot van goedertierenheid en trouw, die... ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft; maar (de schuldige) houdt hij zeker niet onschuldig." Ezechiël 33:11; Exodus 34:6,7. Hoewel Hij geen lust heeft in wraak, zal Hij het vonnis voltrekken over hen die Zijn wet overtreden. Hij moet dit wel doen, om de inwoners der aarde te bewaren voor totale verdorvenheid en ondergang. Om enkelen te redden moet Hij anderen, die door de zonde verhard zijn, verdelen. "De Here is lankmoedig, doch groot van kracht, en de Here laat geenszins ongestraft." Nahum 1:3. Door vreselijke dingen te doen in gerechtigheid zal Hij het gezag van Zijn overtreden wet rechtvaardigen. Juist het feit dat Hij zo lang wacht met het voltrekken van de straf, laat de grootte zien van de zonden, die Zijn oordelen en de gestrenge straf voor de zondaar noodzakelijk maken. —*Patriarchen en profeten, hfdst 61*

Donderdag 5 november: De linnen gordel

De Israëlieten hadden nadrukkelijk opdracht gekregen Gods geboden niet uit het oog te verliezen, omdat ze in het houden ervan kracht en zegen zouden vinden. "Neem u ervoor in acht en hoed u er terdege voor, dat gij de dingen die gij met eigen ogen gezien hebt, niet vergeet, en zij niet uit uw hart wijken zolang gij leeft", had de Here door Mozes gezegd; maak ze aan uw kinderen en kindskinderen bekend." (Deut. 4:9)

De ontzagwekkende tonelen, verbonden aan de wetgeving op de Sinai, mochten nooit vergeten worden. De waarschuwingen die Israël had gekregen tegen de afgodische gebruiken die onder de omliggende heidense volken heersten, waren duidelijk en onomwonden geweest. "Neemt u er dan terdege voor in acht", luidde de raad dat gij niet verderfelijk handelt door een gesneden beeld te maken in de gedaante van enige afgod", dat gij ook uw ogen niet opslaat naar de hemel, en de zon, de maan en de sterren, het gehele heer des hemels, aanziet en u laat verleiden u voor die neer te buigen en hen te dienen, die de Here, uw God, heeft toebedeeld aan alle volken onder de ganse hemel". "Neemt u ervoor in acht, dat gij het verbond van de Here, uw God, dat Hij met u gesloten heeft, niet vergeet en u een beeld maakt in de gedaante van iets, dat de Here, uw God, u verboden heeft." (Deut. 4: 15,16,19,23).

Mozes besprak het kwaad dat het gevolg zou zijn van een afdwalen van Gods geboden. Hij riep hemel en aarde als getuigen, toen hij verklaarde dat indien het volk, nadat het lange tijd in het land der belofte had gewoond, verdorven vormen van aanbedding zou invoeren en zich zou buigen voor een gesneden beeld en zou weigeren terug te keren tot het aanbidden van de ware God, de toom des Heren zou ontsteken en ze gevangelijk weggevoerd zouden worden om onder de heidenen verstrooid te worden. "Gij zult zeker spoedig omkomen in het land, dat gij na het overtrekken van de Jordaan in bezit zult nemen", waarschuwde hij hen; "gij zult daarin niet lang leven, maar zeker verdeigd worden; de Here zal u onder de natiën verstrooien en gij zult met een klein getal overblijven onder de volken, bij wie de Here u brengen zal; dan zult gij daar goden dienen: werk van mensenhanden, hout en steen, die niet zien, noch horen noch eten noch ruiken." (Deut. 4: 26-28).

Deze profetie, die gedeeltelijk ten tijde van de richteren in vervulling ging, had een verdere en letterlijke vervulling in de ballingschap van Israël naar Assyrië, en van Juda naar Babylon. De afval van Israël was geleidelijk gegaan. Van geslacht tot geslacht had satan herhaalde pogingen in het werk gesteld om het uitverkoren volk ertoe te brengen de geboden, inzettingen en verordeningen, die ze beloofd hadden altijd te houden, te doen vergeten. Hij wist, dat Israël zeker zou vergaan, als hij het volk ertoe zou kunnen brengen God te vergeten, en andere goden na te lopen, hen te dienen, en zich voor hen neer te buigen. (Deut. 6:1; 8:19) — *Profeten en Koningen, hfdst 24*

Vrijdag 6 november: Voor verdere bestudering

Thoughts From the Mount of Blessing, p. 114.

7. De crisis duurt voort

Sabbatmiddag, 7 november

"Dit nu is het eeuwige leven," zegt Jezus, "dat ze U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus die Gij gezonden hebt." Joh. 17:3. En de profeet Jeremia verklaarde: "De wijze roeme niet op zijn wijsheid, en de sterke roeme niet op zijn kracht, de rijke roeme niet op zijn rijkdom, maar wie roemen wil, roeme hierin dat hij verstand heeft en Mij kent, dat ik de Here ben, die goedertierenheid, recht en gerechtigheid op de aarde doe; want in zo danige heb Ik behagen, luidt het woord des Heren." Jer. 9:23,24. De menselijke geest kan ternauwernood de breedte en diepte en hoogte bevatten van de geestelijke prestaties van hem die deze kennis verworven heeft.

Ieder kan op zijn terrein het christelijke karakter bereiken. door het offer van Christus is een voorziening getroffen voor de gelovige om alle dingen te ontvangen die dienen tot leven en godsvrucht. God roept ons op te streven naar het bereiken van de maatstaf van volmaaktheid, en Hij houdt ons het voorbeeld van Christus' karakter voor ogen. De Heiland toonde in Zijn menselijkheid, die volmaakt was door een leven van voortdurende afwijzing van het kwade, dat door samenwerking met de Godheid het reeds in dit leven voor menselijke wezens mogelijk is om volmaaktheid van karakter te bereiken. Dit is Gods verzekering aan ons, dat ook wij een algehele overwinning kunnen behalen. – *Van Jeruzalem tot Rome, p. 387.*

De overgang van onheiligheid naar heiligheid is een voortdurende opdracht. God werkt dag aan dag, aan de heiliging van de mens, en de mens moet met Hem samen werken, door zich met volharding in te spannen voor de vorming van goede gewoontes. Hij moet genade bij genade voegen; en als hij zo werkt aan een plan dat uit optellen bestaat, werkt God voor hem aan een plan dat uit vermenigvuldigen bestaat. Onze Heiland is steeds bereid om het gebed van een berouwvol hart te verhoren, en genade en vrede worden vermenigvuldigd voor degenen die Hem trouw zijn. Hij schenkt hen met vreugde de zegeningen die ze nodig hebben in hun worsteling tegen het kwaad dat hen omringt.

Er zijn mensen die de ladder van christelijke groei proberen te beklimmen; maar naarmate zij verder komen, beginnen ze hun vertrouwen te stellen in de kracht van de mens, en al gauw verliezen ze Jezus uit het oog, de Leidsman en Voleinder van hun geloof. Het gevolg is mislukking – het verloren gaan van al het gewonnen terrein. Het is inderdaad een treurige toestand, waarin zij verkeren, die, omdat ze onderweg moe zijn geworden, de vijand van zielen toestaan om hen van de Christelijke genadegaven te beroven, die in hun hart aan het groeien waren.

De apostel zegt: "Want bij wie zij niet zijn, die is verblind in zijn bijziendheid, daar hij de reiniging van de vroegere zonden heeft vergeten." (2 Petr. 1:9) – *Christus Weerspiegelen*, p. 314.

Zondag, 8 november: Laat hij die roemt, ..

God is de bron van alle wijsheid. Hij is oneindig wijs rechtvaardig en goed. Los van Christus, kan de wijste mens die ooit heeft geleefd Hem niet begrijpen. Ze mogen zeggen dat ze wijs zijn; ze mogen zegevieren in hun talenten; maar meer intellectuele kennis, buiten de grote waarheden met Christus als middelpunt, is als niets. "Laat een wijze zich niet beroemen op zijn wijsheid,... Maar laat wie zich beroemt, zich daarop beroemen dat hij begrijpt en Mij kent, dat Ik de Here ben, die goedertierenheid bewijst, recht en gerechtigheid op aarde doet." Jer. 9:23,24. (HSV)

Als de mens voor een moment over de grens van het eindige zicht kon zien, als hij een glimp van de eeuwigheid op kon vangen, zou iedere mond gestopt worden in zijn grootspraak. De mens levend op dit kleine atoom van een wereld is eindig; God heeft talloze werelden die gehoorzaam zijn aan Zijn wetten en ze zijn vervuld met eerbied tot Zijn roem. Als de mens zo ver gegaan is in wetenschappelijk onderzoek als de begrensde krachten het toelaten, is er nog een oneindigheid over wat ze kunnen begrijpen.

Voor een mens werkelijk wijs kan zijn, moet hij zich zijn afhankelijkheid van God realiseren, en gevuld zijn met Zijn wijsheid. God is de bron van alle verstandelijke en geestelijke kracht. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 66.

Laat een ieder nu berouw hebben over zijn zonden, en de Here zoeken met heel zijn hart. De veranderende macht van God zal tot een ieder komen die de vrede van Jezus Christus zoekt. Zijn lessen zijn voor allen die willen luisteren en Hem volgen.

In Zijn genade zoekt God de onrechtvaardigen om hen tot berouw te brengen. De gehoorzame zal zich verlustigen in de wet van de Heer. Hij plaatst Zijn wet in hun geest, en schrijft ze in hun harten. Hun woorden zullen zijn alsof ze direct van de inwonende Heiland komen. Ze hebben het geloof dat werkt door liefde en het zuivert de ziel van al de ontwijdingen van Satans suggesties. Hun harten verlangen naar God. In hun samenkomsten staan ze stil bij Zijn genade en goedheid, want voor hen

is Hij geheel en al lieflijkheid. Ze leren de taal van de hemel, het land van hun aanname. – *The Upward Look*, p.297.

Wanneer zondaars er toe gebracht kunnen worden om ernstig naar het kruis op te zien, en wanneer zij een volle blik op de gekruisigde Heiland zouden werpen, zouden zij zich de diepte van Gods ontferming en de schandelijkerheid van hun zonde bewust worden.

Christus' dood bewijst Gods grote liefde voor de mensen. Ze is het onderpand van onze verlossing. De christen het kruis te ontnemen staat gelijk met de zon aan de hemel bedekken. Het kruis brengt ons nader tot God, daar het ons met Hem verzoent. Met de bewogen ontferming van de liefde van een vader ziet Jehova neer op het lijden dat Zijn Zoon verdroeg om het mensdom van de eeuwige dood te redden, en neemt Hij ons aan in de Geliefde.

Zonder het kruis zou de mens geen verbinding met de Vader kunnen hebben. Ons aller hoop is daarop gevestigd. Het licht van de liefde van de Heiland straalt daar vandaan uit. En wanneer de zondaar aan de voet van het kruis opziet naar Degene die stierf om hem te redden, mag hij de volheid der blijdschap smaken, want zijn zonden zijn vergeven. In het geloof neerknielend bij het kruis, heeft hij de hoogste plaats bereikt die de mens kan bereiken.

Door het kruis weten wij dat de hemelse Vader ons lief heeft met een oneindige liefde. – *Van Jeruzalem tot Rome*. pp. 154,155.

Maandag, 9 november: Schepsels of de Schepper?

Van tijd tot tijd werd de naam Jehova verheven boven de afgoden en had men eerbied voor zijn wet. Nu en dan stonden profeten op, machtig om de handen der vorsten te sterken, en het volk aan te moedigen tot blijvende trouw. Maar het zaad van de zonde, dat reeds opkwam in de beginjaren van Rechabeam, zou nooit geheel en al uitgeroeid worden; en nu en dan zou het volk, dat door God zo gezegend was, zó diep zinken, dat het een aanfluiting werd onder de heidenen.

Toch wilde God ondanks de verdorvenheid van hen die zich neigden naar afgodische gebruiken, in barmhartigheid alles doen wat Hij kon om het gedeelde koninkrijk te redden van volledige ondergang. Met het verstrijken der jaren, toen zijn plannen met Israël volkomen verijdeld schenen te worden door de plannen van de mensen die zich door Satan lieten leiden, toonde Hij nog steeds zijn weldadige bedoelingen door de ballingschap en het herstel van het uitverkoren volk.

De scheuring van het koninkrijk was slechts het begin van een wonderbare geschiedenis, waarin Gods lankmoedigheid en tedere verdraagzaamheid worden getoond. Uit de smeltkroes der beproeving, waarin ze moesten vanwege overgenomen en gekoesterde neigingen tot kwaad, moesten degenen die God wilde zuiveren om Zich een bijzonder volk te bereiden, ijverig in goede werken, ten slotte erkennen:

“Niemand is U gelijk, Here! groot zijt Gij en groot is Uw naam in kracht! Wie zou U niet vrezen, o Koning der volkeren?”

Onder al de wijzen der volken en onder al hun koningen is niemand U gelijk!

De Here is de waarachtige God, Hij is de levende God en een eeuwig Koning.”
Jer. 10:6,7,10.

En de afgoden dienaars zouden eindelijk de les leren dat valse goden niet in staat zijn te helpen en te redden, “De goden die de hemel en de aarde niet gemaakt

hebben, zullen vergaan van de aarde en van onder de hemel." vers 11. Alleen door een verbond te sluiten met de levende God de Schepper van alles en Bestuurder over alles kan de mens rust en vrede vinden. – *Profeten en Koningen*, p, 62.

Dikwijls wordt het pad van de christen omgeven door gevaren, en schijnt het moeilijk de taak te verrichten. De verbeelding ziet naderende ondergang voor ogen, en banden en dood die wachten. Toch wordt de stem van God duidelijk vernomen: "Ga voorwaarts." We moeten aan dit bevel gehoor geven, al kunnen onze ogen de duisternis niet doordringen, en voelen we de koude golven rondom onze voeten. De hinderpalen die onze vooruitgang hinderen, zullen nooit verdwijnen voor een aarzelende, twijfelende geest. Zij die wachten met hun gehoorzaamheid tot alle schaduwen en onzekerheden verdwenen zijn en er geen spoor van risico of nederlaag meer bestaat, zullen helemaal niet gehoorzamen. Het ongeloof fluistert: "Laten we wachten tot alle hinderpalen verdwenen zijn, en we duidelijk kunnen zien wat voor ons ligt;" maar het geloof dringt er op aan moedig voorwaarts te gaan, terwijl we alle dingen hopen, alle dingen geloven. – *Patriarchen en Profeten*, pp. 252,253.

Er is een voortdurende strijd gaande tussen de werktuigen van Satan en de hemelse wezens. Satan speelt een spel met het leven voor de ziel van de mens. Als allen de verborgen en speciale verzoeken konden zien, als ze zich de duidelijke hevige verzoeken van Satans misleidingen konden realiseren, zou er een veel grotere terughoudendheid getoond worden. Er zou veel meer wantrouwen zijn voor menselijke wijsheid en veel meer afhankelijkheid van God. Maar, als onze geestelijke blik verblind is, ontdekken we geen duidelijke voorvallen die plaats vinden om de voetstappen van Gods volk van het veilige pad te verplaatsen naar het pad dat glibberig en onverlicht is. – *The Upward Look*, p.95.

Dinsdag, 10 november: Een oproep tot berouw

Op deze wijze kwam de profeet vastbesloten op voor de gezonde beginselen van de juiste leefwijze, die zo duidelijk in het boek der wet werden onderwezen. Maar de toestand die in het land van Juda overheerste, was zodanig, dat een verandering ten goede alleen mogelijk was door diep ingrijpende maatregelen; daarom spande hij al zijn krachten in ten behoeve van de onboetvaardigen. "Ontgint u nieuw land," smeekte hij, "en zaait niet tussen de doornen." "Reinigt uw hart van boosheid, Jeruzalem, opdat gij behouden wordt." Jer. 4:3, 14.

Maar de grote massa van het volk sloeg geen acht op de oproep tot bekering en hervorming. Sedert de dood van de goede koning Josia waren de oversten van het volk ontrouw gebleken aan het in hen gestelde vertrouwen, en ze hadden velen op een dwaalspoor geleid. Joachaz, die door tussenkomst van de koning van Egypte op de troon was gekomen, was opgevolgd door Jojakim, een oudere zoon van Josia. Van het begin van Jojakims regering af had Jeremia weinig hoop, dat hij zijn geliefde land kon redden van het verderf, en zijn volk van de ballingschap. Toch mocht hij niet zwijgen terwijl volkomen ondergang het koninkrijk bedreigde. Zij die aan God trouw waren gebleven, moesten bemoedigd worden te volharden in goeddoen, en de zondaars moesten zo mogelijk ertoe gebracht worden zich af te wenden van de zonde. – *Profeten en Koningen*, p.249.

De tijd was aangebroken voor een ernstig onderzoek van het eigen hart. Zolang Josia geregeerd had, bestond er hoop voor het volk. Nu kon hij niet langer voor hen bemiddelen, omdat hij in de strijd was gevallen. De zonden van het volk waren zo groot geworden, dat de tijd voor bemiddeling vrijwel voorbij was. "al stond Mozes met Samuël vóór Mij," had de Here gezegd, "dan zou mijn ziel toch niet tot dit volk neigen; weg met hen, uit mijn ogen, laat hen heengaan! En als zij tot u zeggen: Waar moeten wij heengaan? zeg dan tot hen: Zo zegt de Here: Wie bestemd is ten dode, ten dode; en wie bestemd is ten zwaarde, ten zwaarde; wie bestemd is ten honger, ten honger; en wie bestemd is ter gevangenschap, ter gevangenschap." Jer. 15:1, 2.

Een weigering om acht te slaan op Gods aanbod van genade, dat Hij nu deed, zou over het onboetvaardige volk de oordelen brengen die het noordelijk rijk van Israël een eeuw geleden hadden getroffen. De boodschap tot hen luidde nu: "Als gij niet naar Mij luistert en niet wandelt naar de wet die Ik u voorgelegd heb, en niet hoort naar de woorden van mijn knechten, de profeten, die Ik u zond, vroeg en laat, zonder dat gij gehoor gegeven hebt, dan zal Ik dit huis gelijk maken aan Silo, en Ik zal deze stad maken tot een vloek voor alle volken der aarde." Jer. 26:4-6. -- *Profeten en Koningen*, pp. 250,251.

In zijn barmhartigheid voor de wereld vertraagt Jezus zijn komst, want Hij wil zondaren een kans geven de waarschuwing te horen om in Hem een schuilplaats te vinden voordat Gods toorn wordt uitgestort. – *De Grote Strijd*, p.425.

Woensdag, 11 november: De oproep voor de dood

Velen die te ongelovig zijn om het vaste profetische woord te aanvaarden, zullen blindelings instemmen met de beschuldiging tegen hen die algemeen aanvaarde zonden afkeuren. Deze houding zal steeds meer voorkomen. De Bijbel zegt heel duidelijk dat er een tijd zal komen dat de wetten van de staat zo in strijd zullen zijn met Gods wetten dat allen die Gods geboden willen gehoorzamen als boosdoeners zullen worden bestempeld en bestraft.

Wat moet de boodschapper der waarheid dan doen? Moet hij tot de conclusie komen dat de waarheid niet gebracht hoeft te worden omdat ze er vaak toe leidt dat de mensen zich aan de eisen van de waarheid onttrekken of er zich tegen verzetten? Nee. Hij heeft niet meer redenen dan de hervormers in het verleden om Gods Woord te onderdrukken omdat het verzet uitlokt. Het geloof dat de heiligen en marelaren hebben beleden, is neergeschreven voor de mensen die na hen zouden komen. Deze levende voorbeelden van heiligheid, vastberadenheid en onkreukbaarheid zijn bewaard om meer moed te schenken aan hen die nu geroepen worden om voor God te getuigen. Ze hebben de genade en de waarheid niet alleen voor zichzelf ontvangen. Ze moeten de kennis van God ook aan anderen doorgeven. Heeft God zijn boodschappers in deze tijd kennis geschonken? Dan moeten zij die ook aan de wereld medelen. – *De Grote Strijd*, pp.425,426.

Vergeleken met de miljoenen aardbewoners zal Gods volk, als altijd, een kleine kudde zijn. Maar als de gelovigen vast staan in de waarheid, zoals deze in Zijn Woord is geopenbaard, zal God hun toevlucht zijn. Ze staan onder de bescherming van de Almachtige. God heeft altijd de meerderheid. Als het geschal van de laatste bazuin in de gevangenis van de dood zal doordringen en de rechtvaardigen tevoorschijn

komen met de overwinningsroep: "Dood, waar is uw overwinning? Dood waar is uw prikkel?" (1 Cor.15:55) en daar dan staan met God, met Christus, met de engelen, en met de getrouwen van alle tijden, dan zullen Gods kinderen verre in de meerderheid zijn.

De ware discipelen van Christus volgen Hem ondanks strijd, terwijl ze zichzelf verloochenen en bittere teleurstellingen ervaren. Maar dit alles leert hen de schuld der zonde beter te kennen, en ze zien er met afschuw op neer. Als deelgenoten aan het lijden van Christus zijn ze voorbestemd om te delen in Zijn heerlijkheid. In visioen aanschouwde de profeet de laatste overwinning van Gods overblijvende gemeente. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 429.

Maar te midden van verachting en belachelijk maken door de bevolking, temidden van algemene goddeloosheid, onderscheidde hij (Noach) zich door heilige integriteit en onwankelbare trouw. De wereld rondom hem negeerde God, en gaf toe aan allerlei buitensporige losbandigheid, die tot geweld en allerlei misdaad leidde. Een macht gaf zijn woorden kracht; want het was de stem van God tot de mens via Zijn dienstknecht. De band met God maakte hem sterk, met oneindige macht. Honderdtwintig jaar klonk zijn plechtige waarschuwendende stem de mensen van die generatie in de oren. Zijn woorden gingen over gebeurtenissen, die, voor zover wijsheid van mensen dat konden beoordelen, onmogelijk schenen. Sommigen waren diep overtuigd en zouden de waarschuwendende woorden ter harte hebben genomen. Maar er waren zoveel mensen die grappen maakten en hem belachelijk maakten, dat zij er aan meededen. Zij weerstonden de genadige uitnodiging, weigerden zich te veranderen, en behoorden al gauw tot de brutaalste en uitdagendste spotters. Want niemand was zó roekeloos, en gaat zó ver in de zonde, als zij die eens licht hebben gehad, maar nu de overtuiging van Gods Geest weerstaan... Hoe eenvoudig en kinderlijk was het geloof van Noach...Hij gaf de wereld een voorbeeld, hoe je God op Zijn woord moet geloven. – *Christus Weerspiegelen*, p. 321.

Donderdag, 12 november: Jeremia's ontsnapping

Er was nog een man die in de Naam van de Here profeteerde: Uria, de zoon van Semanja, uit Kirjath-Jearim. Hij profeteerde tegen deze stad en tegen dit land overeenkomstig al de woorden van Jeremia. Uria werd gedood, maar de hand van Ahikam was met Jeremia, zodat men hem niet overgaf in de hand van het volk om hem ter dood te brengen.(Jer.16:20,24.HSV)

Jeremia's rechtszaak doet sterk denken aan Handelingen 5:34-41. Bij het horen van deze woorden werden de joden zo woedend dat zij besloten de wet in eigen hand te nemen en de gevangenen zonder verder proces ter dood te brengen. Reeds schuldig aan het bloed van Christus begeerden zij thans hun handen te bezoedelen met het bloed van de discipelen.

Er was echter in de raad één man die in de woorden van de apostelen Gods stem herkende. Dat was Gamaliël, een Farizeeër van goede reputatie, een geleerd en hooggeplaatst persoon. Met zijn helder verstand zag hij in dat de gewelddadige stappen die de priesters van plan waren te ondernemen, verschrikkelijke gevolgen zouden hebben. Voordat hij de aanwezigen toesprak, verzocht hij om de verwijdering van de gevangenen. Hij herkende de personen waarmee hij te doen had. Hij wist dat de moordenaars van Christus voor niets zouden terugschrikken om hun voornemens ten uitvoer te brengen.

Daarop sprak hij vastberaden en kalm... "En nu zeg ik u: laat u niet in met deze mensen en laat hen geworden; want indien dit streven of dit werk uit mensen is, zal het vernietigd worden, maar indien het uit God is, zult gij het niet kunnen vernietigen; het mocht eens blijken dat gij tegen God strijdt"

De priesters zagen de redelijkheid van deze zienswijze in, en moesten met Gamaliël instemmen. Toch konden ze nauwelijks hun vooringenomenheid en haat bedwingen. Met grote tegenzin, na hen te hebben gezeseld en na hen nogmaals te hebben bevolen niet meer, dan met gevaar van hun leven, in de naam van Jezus te spreken, stelden zij de discipelen in vrijheid. "Zij dan gingen uit de Raad weg, verblijd, dat ze verwaardigd waren ter wille van de naam smadelijk behandeld te worden. En zonder ophouden leerden zij dagelijks in de tempel." – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp.59,60

Vrijdag, 13 november: Voor verdere bestudering

Van Jeruzalem tot Rome. p. 387,388.

8. Josia's hervormingen

Sabbatmiddag, 14 november

Om de gevallen mens tot opstand te verleiden, stelde Satan, God nu voor als onrechtvaardig, doordat Hij had toegelaten dat de mens zijn wet overtrad. "Wel," zei de aardsverleider, "God wist wat de gevolgen zouden zijn; waarom stond Hij dan toe dat de mens blootgesteld werd aan een proef, aan zonde, zodat ellende en dood het gevolg zouden zijn?"

En de kinderen van Adam, die niet dachten aan de lankmoedigheid en barmhartigheid, waardoor de mens nog een kans had gekregen, die geen rekening hielden met het ontzagwekkende, verbazingwekkende offer dat de opstand kostte aan de Koning des hemels, luisterden naar de verzoeker, en morden tegen het enige Wezen dat hen kon redden van de verderfelijke macht van Satan.

Heden zijn er duizenden die dezelfde opstandige aanklacht richten tegen God. Ze beseffen niet dat de mens, als deze geen vrijheid van kiezen zou hebben, niet langer een verstandelijk wezen, maar slechts een robot zou zijn. Het is niet Gods bedoeling om de wil te beheersen. De mens werd als een vrij moreel wezen geschapen. Evenals de bewoners van andere werelden moest hij onderworpen worden aan een proef om te gehoorzamen; maar nooit is hij zodanig beproefd dat hij moest zondigen. Hem overkomt geen verzoeking of beproeving waaraan hij geen weerstand kan bieden. God trof zulke overvloedige voorzieningen, dat de mens nooit verslagen had behoeven te worden in de strijd tegen Satan. – *Patriarchen en Profeten*, pp.296,297.

Alles, of het nu groot is of klein, levend is of levenloos, het staat onder vaste wetten die niet veronachtzaamd kunnen worden. Er is geen uitzondering op deze regel; want niets dat de goddelijke hand gemaakt heeft is vergeten door het goddelijke verstand. Maar omdat alles in de natuur bestuurd wordt door natuurlijke wetten, is alleen de mens, als een intellect wezen, capabel om de eisen te begrijpen, open te staan voor de morele wet. Alleen de mens, het kroonstuk van Zijn schepping, heeft God een geweten gegeven om zich de heilige eis van de wet te

realiseren, en een hart bekwaam om het lief te hebben als heilig, rechtvaardig en goed; zodat van de mens een perfecte gehoorzaamheid vereist wordt. Nochtans dwingt God hem niet om te gehoorzamen; hij is nog steeds een werktuig met een vrije wil.

Het onderwerp van de persoonlijke verantwoordelijkheid van de mens is maar door weinigen begrepen.; en toch is het een zaak van het grootste belang. We mogen of gehoorzamen en leven, of we overtreden Gods wet, verloochenen Zijn autoriteit, en ontvangen de straf die we tegen komen. Dan komt tot iedere ziel de krachtige vraag bij hem op, zal ik de stem van de hemel gehoorzamen, de tien woorden gesproken van de Sinai, of zal ik met de massa meegaan die deze vurige wet vertrappen? Voor hen die God liefhebben zal het de grootste vreugde zijn om de geboden te houden, en de dingen te doen die voldoening schenken in Zijn opzicht. Maar het natuurlijke hart haat de wet van God, en is dwars tegen zijn heilige eisen. De mens sluit zijn ziel af van het Goddelijke licht, weigerend hierin te wandelen als het op hem schijnt. Zij offeren reinheid van hart, de gunst van God, en de hoop op de hemel op, voor zelfzuchtig genot of wereldlijk voordeel. – *Selected Messages*, boek 1, p. 216.

Van al de schepselen die God op aarde gemaakt heeft, rebelleert alleen de mens. Toch bezit hij logische kracht om de eisen van de goddelijke wet te begrijpen en een geweten om de schuld van de overtreding te voelen, en de vrede en vreugden van de gehoorzaamheid. God maakte hem als een vrije morele vertegenwoordiger, om te gehoorzamen of ongehoorzaam te zijn. Terug tot het eeuwige leven – een eeuwig gewicht van eer – dat beloofd is aan hen die Gods wil doen, terwijl de dreiging van Zijn wraak hangt over al degenen die Zijn wet trotseren. – *The Sanctified Life*, p. 76.

Zondag, 15 november: De regering van Manasse en Amon

Het rijk van Juda, al was dit voorspoedig in de tijd van Hizkia, zakte weer diep tijdens de lange regering van de goddeloze Manasse, toen het heidendom opleefde en velen uit het volk werden verleid tot afgoderij. "Manasse verleide Juda en de inwoners van Jeruzalem ertoe, meer kwaad te doen dan de volken die de Here vóór de Israëlieten had verdelgd." 2 Kron. 33:9

Het heerlijke licht van vroegere geslachten werd gevolgd door het duister van bijgeloof en dwaling. Ernstig kwaad ontstond en bloeide – dwingelandij, verdrukking, haat tegen alles wat goed is. Het recht werd verdraaid, geweld had de overhand.

Toch waren er in deze boze dagen getuigen voor God en het recht. De beproevingen die Juda veilig had overleefd tijdens de regering van Hizkia, hadden in het hart van velen een sterkte van karakter ontwikkeld, dat nu diende als een burcht tegen het toenemende onrecht. Hun getuigenis voor waarheid en recht wekte de toorn op van Manasse en zijn vorsten, die trachten zich te sterken in het kwaad door elke stem van afkeuring tot zwijgen te brengen, "Ook vergoot Manasse zoveel onschuldig bloed, dat hij Jeruzalem daarmee vulde van het ene einde tot het andere." 2 Kon. 21:16. – *Profeten en Koningen*, p. 233

"In de wereld lijdt gij verdrukking,"(Joh.16:33) zegt Jezus; maar in Mij zult ge vrede hebben. De beproevingen waarin christenen terecht komen, in zorgen, tegenstand, en verwijten zijn de bedoelingen van God om het kaf van het koren te

scheiden. Onze trots, zelfzucht, verkeerde hartstochten, en de liefde voor werelds genot dat alles moet overwonnen worden; daarvoor zend God ons bezoeken om ons te testen en te beproeven en om ons te tonen dat deze verkeerde dingen nog aanwezig zijn in ons karakter. We moeten overwinnen door Zijn sterkte en genade, zodat we deelhebbers mogen zijn van de goddelijke natuur, ontkomen zijnde aan de corrupties die in deze wereld zijn door lust. "Want de lichte last der verdrukking," zegt Paulus, "van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig." (2 Kor. 4:17,18) moeilijkheden, verleidingen, tegenspoed, en onze verschillende beproevingen zijn Gods werktuigen om ons te zuiveren, te heiligen, en om ons geschikt te maken voor de hemelse schuur.

Vele van uw beproevingen zijn tot u gekomen, door de wijsheid van God, om u dichter bij de troon der genade te brengen. Hij verzacht en bedwingt Zijn kinderen door zorgen en moeilijkheden. Deze wereld is Gods werkplaats, waar Hij ons vormt voor het hemelse hof. Hij gebruikt het bewerkende mes op onze bevende harten totdat de ruigheid en onregelmatigheid verwijderd zijn en wij geschikt zijn voor een zuivere plaats in het hemelse gebouw. Door beproeving en zorg krijgt de christen zuiverheid en kracht, en ontwikkelt een karakter naar het voorbeeld dat Christus heeft gegeven. – *Gods Amazing Grace*, p.89.

Maandag, 16 november: Een Nieuwe Koning

God beantwoorde het hulpgeroep van Zijn getrouwe kinderen. Door het mondstuk dat Hij verkoren had, openbaarde Hij zijn vastbeslotenheid om het volk dat zich van Hem had afgewend om de goden der heidenen te dienen, te kastijden. Binnen de levensspan van sommigen die in die tijd vragen stelden aangaande de toekomst, zou Hij op wonderlijke wijze de gang van zaken der heersende volken op aarde leiden, en de Babyloniërs doen opkomen. Deze Chaldeeën, "schrikkelijk en vreselijk" zouden plotseling het land van Juda binnenvallen als een door God aangewezen gesel. Vers 7. De vorsten van Juda en de voornaamsten van het volk zouden gevankelijk naar Babel weggevoerd worden; de steden en dorpen van Juda en de bebouwde velden zouden verwoest worden. Niets zou bespaard blijven.

Verzekerd dat zelfs in dit verschrikkelijke oordeel Gods plan met zijn volk op een of andere wijze in vervulling zou gaan, boog Habakuk zich onderworpen voor de geopenbaarde wil van Jehova. "Zijt Gij niet van ouds, Here, mijn God, mijn Heilige?" riep hij uit. Toen voegde de profeet er aan toe, terwijl hij in geloof verder zag dan de nabije dreigende toekomst, en beslag legde op de kostbare beloften die Gods liefde openbaard voor zijn kinderen die op Hem vertrouwen: "Wij sterven niet!" Vers 12. Met deze geloofsovertuiging liet hij zijn lot en dat van elke gelovige Israëliet, over in de handen van een medelijdende God...

Het geloof dat Habakuk en alle heiligen en rechtvaardigen in die dagen vol beproeving sterkte, was hetzelfde geloof dat nu Gods volk kracht geeft. De gelovige kan in de donkerste uren, onder de moeilijkste omstandigheden zijn hart richten op de Bron van alle licht en kracht. Van dag tot dag kan zijn hoop en moed, door geloof in God, vernieuwd worden. "De rechtvaardige zal door zijn geloof leven." In het dienen van God hoeft geen vertwijfeling, geen aarzeling geen vrees te bestaan. De Here zal overvloedig voldoen aan de verwachtingen van hen die in Hem hun

vertrouwen stellen. Hij zal hun de wijsheid schenken al naar de verscheidene omstandigheden eisen. – *Profeten en Koningen*, p. 235,236.

We moeten elke dag, elk uur op Jezus vertrouwen. Hij heeft beloofd dat wij kracht naar behoefte zullen ontvangen. Door Zijn genade kunnen wij alle huidige lasten dragen en onze plichten vervullen. Velen gaan echter gebukt onder de vooruitzichten op toekomstige problemen.

Zij proberen voortdurend de lasten van de dag van morgen naar vandaag te halen. Zo wordt een groot deel van al hun problemen denkbeeldig.

Hiervoor heeft Jezus geen voorziening getroffen. Hij belooft enkel genade voor vandaag. Hij vraagt ons om ons niet bezorgd te maken over de lasten en problemen van de dag van morgen, want "elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad." – *Getuigenissen*, deel 5 p. 164,165. (Ned.)

Onze zorgen groeien niet uit de grond. In iedere verzoeking heeft God een doel om het goede voor ons uit te werken. Iedere wind die een afgod vernietigd, iedere voorzorg dat ons verblijf op aarde verzwakt, richt onze aandacht sterker op God, en is een zegen. De beproeving mag dan voor een tijd pijnlijk zijn, maar daarna "schenkt het de vredevolle vrucht der gerechtigheid." Laten we met dank zeggend, datgene wat onze ziel verkwikt ontvangen, onze gedachten verhoogd, en het leven veredeld. De vruchteloze takken worden afgesneden en in het vuur verbrand. Laat ons dankbaar zijn dat we door pijnlijke beproevingen in verbinding komen met de levende Wijnstok; want als we met Christus lijden, zullen we ook met Hem regeren. De ware beproeving die ons geloof ten strengste test en maakt dat het lijkt alsof God ons verlaten heeft, leidt ons juist dichterbij tot Hem, zodat we al onze zorgen aan de voeten van Jezus kunnen leggen en de vrede ervaren die Hij ons in ruil daarvoor geeft...

God heeft liefde en zorg voor de zwakste van Zijn schepsels, en we kunnen Hem geen grotere oneer aan doen dan Zijn liefde voor ons in twijfel te trekken. O laat ons dat levende geloof, dat Hem wil vertrouwen in het uur van duisternis en beproeving, koesteren. – *My Live Today*, p. 93.

Dinsdag, 17 november: Josia op de Troon

De geschiedenis van de Israëlieten schildert ons het grote gevaar van misleiding. Velen hebben geen begrip van de zondigheid van hun eigen natuur, noch van de genade der vergevensgezindheid. Met geheel hun wezen verkeren ze in een duisternis, onderworpen aan verzoeken en grote misleiding. Ze staan ver van God; nochtans zijn ze erg voldaan over hun leven, terwijl hun gedrag door God wordt verafschuwd. Deze klasse zal altijd strijd voeren tegen de leiding van Gods Geest, vooral wat daarin de vermaningen betreft. Ze willen niet in hun gemoed rust gestoord worden. Af en toe hebben ze wel eens zelfzuchtige vrees en goede bedoelingen en soms angstige gedachten en schuldgevoelen; maar ze hebben geen diepe ervaring, omdat ze niet gekluisterd zijn aan de eeuwige Rots. Deze groep ziet nooit de noodzakelijkheid van het klare getuigenis. De zonde is niet zo uitermate zondig in hun oog, en wel daarom dat zij niet in het licht wandelen zoals Christus in het licht is.

Er is nog een andere groep mensen, die groot licht en speciale overtuiging, en een oprechte ervaring in de

werkingen van de Geest Gods gehad hebben; maar de menigvuldige verzoeken van Satan hebben hen overwonnen. Zij waarderen het licht niet dat God hun gegeven heeft. Zij slaan geen acht op de waarschuwingen en vermaningen van de Geest Gods. Zij staan schuldig voor de Here. Dezen zullen altijd strijd voeren tegen het omlinjende getuigenis, omdat dit hun veroordeeld.

Het is Gods bedoeling dat Zijn volk eensgezind zal zijn, dat is één van zin, één van hart, één in het oordeel zullen zijn. Dit kan niet verkregen worden zonder een klaar, scherp omlinjend, levend getuigenis in de gemeente. Het gebed van Christus hield in dat Zijn discipelen één zouden zijn, zoals Hij één was met de Vader. – *Schatkamer, deel 1. pp. 354,355*

Paulus verlangde er ernstig naar, dat de vernedering van Christus gezien en beseft zou worden. Hij was er van overtuigd dat, als men ertoe gebracht kon worden om het verbazingwekkende offer, gebracht door de majesteit des hemels, te overdenken, zelfzucht uit de harten zou worden gebannen. De apostel blijft stilstaan bij elk punt, zodat wij enigermate de wonderbare vernedering van de Verlosser ten behoeve van zondaars kunnen begrijpen. Hij richt de aandacht eerst op de hoge positie die Christus in de hemel vervulde aan de boezem van de Vader; hij openbaart Hem daarna bij het afstand doen van Zijn heerlijkheid, Zichzelf vrijwillig onderwerpend tot de vernederende toestand van het leven van de mens, het op zich nemen van de verantwoordelijkheden van een dienstknecht, gehoorzaam geworden tot de dood, en dat de meest schandelijke en weerzinwekkende, de meest wrede – de dood des kruises. Kunnen wij deze wonderlijke openbaring van Gods liefde overdenken zonder dankbaarheid en liefde, en een diep gevoel van het feit dat we niet van onszelf zijn? - *De weg tot Gezondheid. p. 431.*

Woensdag, 18 november: Het Boek der Wet

Toen ten tijde van het oude Israël het wetboek in het huis van de Heer gevonden werd, werd het aan koning Josia voorgelezen. En hij scheurde zijn gewaad, en hij beval de mannen die een heilig abt bekleedden, om God te vragen voor hem en voor zijn volk; want zij hadden de verordeningen van de Heer verlaten. Hij riep alle mensen van Israël bijeen, en de woorden van het boek werden ten aanhore van de vergadering voorgelezen. De zonde van de vorsten en het volk werden aangewezen, en de koning stond op voor hen ben beleed zijn overtredingen. Hij toonde berouw en maakte een verbond om de verordeningen van de Heer met zijn hele hart te houden. Josia rustte niet, voordat het volk alles in hun vermogen deed om zich van zijn afvalligheid te bekeren, en de levende God te dienen.

Is dit ook vandaag niet onze taak? Onze vaders hebben overtreden, en wij zijn hen in hun voetstappen gevolgd.

Maar God heeft het wetboek geopend, en het afvallige Israël

hoort de geboden van de Heer. Hun overtredingen zijn aan het licht gekomen, en de toorn van God rust op iedere ziel die geen berouw toont en zich hervormt volgens het licht dat op zijn pad schijnt.

Toen Josia de waarschuwendende en veroordelende woorden hoorde, omdat Israël de voorschriften van de hemel met voeten had getreden, vernederde hij zichzelf. Hij weende voor de Heer. Hij maakte grondig werk van de bekering en de hervorming, en God nam de inspanningen aan. De hele vergadering trad toe tot een plechtig verbond om de geboden van de Heer te houden. Dat is ook vandaag onze taak. Wij

moeten ons bekeren van het kwaad van onze daden uit het verleden, en met heel ons hart God zoeken. Wij moeten geloven, dat God meent wat Hij zegt, en op geen enkele wijze een compromis met het kwaad sluiten. Wij moeten ons ernstig voor God vernederen, en liever al het andere verliezen dan Zijn gunst. – *Christus Weerspiegelen, p. 56.*

Josia was diep getroffen toen hij voor het eerst de vermaningen en waarschuwingen hoorde voorlezen, vermeld in het oude handschrift. Nooit eerder had hij zo ten volle beseft hoe duidelijk God aan Israël leven en dood, zegen en vloek had voor gehouden, en hoe ze telkens weer waren opgeroepen de weg ten leven te kiezen, zodat ze een lof zouden zijn op aarde, en een zegen voor alle volken. "Weest sterk en moedig, vreest niet," had Mozes Israël vermaand, "Want de Here uw God, zelf gaat met u mee; Hij zal u niet begeven en u niet verlaten. Deut. 31:6.

In het boek stonden tal van verzekeringen dat God bereid was volkomen redding te brengen aan hen die geheel en al op Hem zouden vertrouwen. Zoals Hij hen op wonderbare wijze uit de Egyptische slavernij had bevrijd, zou Hij machtig werken om hen te vestigen in het land der belofte, en hen maken tot een hoofd der volken. – *Profeten en koningen, pp. 239, 240.*

Donderdag, 19 november: Josia's hervormingen

De koning trachtte het geloof van Juda in de God van hun vaders verder te versterken door een groot Pascha te vieren, overeenkomstig de aanwijzingen uit het boek der wet. voorbereidingen werden getroffen door hen die de leiding hadden over de heiligdoms diensten, en op de grote dag van het feest werden tal van offeranden gebracht. "Zulk een Pascha was er niet gevierd van de dagen der richters af, die Israël richtten, en gedurende al de dagen van de koningen van Israël en Juda." 2 Kon. 23:22.

Maar de ijver van Josia, hoewel die door God werd aanvaard, konden de zonden van de vorige geslachten niet verzoenen; ook kon de vroomheid, die de volgelingen van de koning openbaarden, geen verandering brengen bij velen, die hardnekkig weigerden zich af te keren van de afgoden tot de dienst van de levende God. – *Profeten en koningen, pp. 244,245.*

Het lezen uit het Boek der Wet, waarin een "Aldus zegt de Here" stond, beschouwde Josia als de hoogste positie die hij kon innemen.... Het voornaamste werk van de vorsten van Israël, – van artsen, van leraars op onze scholen, alsmede van predikanten en van hen die vertrouwensposities bekleden in de instellingen des Heren – is het vervullen van de verantwoordelijkheid die op hen rust om de Schriften in het denken van de leden in te hameren als een spijker in de muur, om de hun door God gegeven talenten van invloed te gebruiken om mensen te doordringen van de waarheid dat "de vreze des Heren het begin der wijsheid is." Het betekend voor de leiders in Israël het bevorderen van geestelijke gezondheid door de kennis van de Bijbel zover mogelijk uit te breiden, want Gods woord is een blad van de boom des levens. --*Ellen G. White, commentaar in De ZDA Bijbel Commentaar, vol. 2, p. 1038-1039 (Ned.)*

Het nederige en gebroken hart, dat door oprecht berouw gedwee gemaakt is, zal iets van de liefde van God en van de prijs, die op Golgotha betaald werd, begrijpen. En zoals een zoon aan een vader die hem liefheeft, zijn schuld belijdt, zo brengt iemand die echt berouw heeft, zijn zonde voor God. Er staat geschreven: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. 1 Joh.1:9 – *Schreden naar Christus, p.50.*

Vrijdag 20 november: Voor verdere studie

Conflict and Courage, p. 200

9. Jeremia's juk

Sabbatmiddag, 21 november

Satan is voortdurend aan het werk, maar slechts weinigen hebben enig idee van zijn activiteiten en sluwheid. Het volk van God moet er op voorbereid zijn, de geslepen vijand te weerstaan. Het is deze weerstand waarvoor Satan beducht is. beter dan wij kent hij de grenzen van zijn macht, en hoe gemakkelijk hij overwonnen kan worden als wij weerstand bieden, en hem weerstaan. Door goddelijke kracht is zelfs de zwakste heilige hem en al zijn engelen méér dan de baas, en zou de proef op de som genomen worden zou hij Satans meerdere in kracht blijken te zijn. Daarom is Satans voetstap onhoorbaar, en zijn daden onmerkbaar en al zijn bedoelingen verhuult. Hij durft het niet aan om zich openlijk te laten zien, om de sluimerende krachten van de christen niet wakker te maken zodat hij in gebed naar God gaat.

De vijand bereidt zich voor op zijn laatste campagne tegen de gemeente. Hij heeft zich zozeer aan het oog onttrokken, dat velen nauwelijks kunnen geloven dat hij bestaat, en nog minder zijn zij overtuigd van zijn verbazingwekkende activiteit en macht. Zij zijn voor een groot deel zijn verleden vergeten, en wanneer hij weer oprukt, zullen zij hem niet als hun vijand, die oude slang, herkennen, maar zij zullen hem als een vriend beschouwen, als iemand die een goed werk doet. Terwijl zij zich op hun onafhankelijkheid in denken beroemen, zullen zij onder de schone schijn van zijn betoverende invloed toegeven aan de ergste ingevingen van het menselijke hart, en toch geloven dat God hen leidt. Zouden hun ogen geopend kunnen worden om te onderscheiden wie hun aanvoerder is, dan zouden zij zien dat ze God niet dienen, maar de vijand van alle gerechtigheid. Zij zouden zien dat de onafhankelijkheid in denken waarop zij zich zo beroemen één van de zwaarste ketenen is waarmee Satan een instabiele geest kan boeien. - *Getuigenissen, deel 5, p.238,239. (Ned.)*

Het is goed en juist om de Bijbel te lezen; maar uw plicht eindigt daar niet; want u moet haar bladzijden voor u zelf doorzoeken. De kennis van God wordt niet verkregen zonder geestelijke inspanning, zonder gebed om wijsheid zodat u het zuivere graan van de waarheid kan scheiden van het kaf waarmee de mens en Satan de leerstellingen van de waarheid verkondigd hebben. Satan en zijn complot van menselijke agenten hebben getracht het kaf van dwaling te mixen met de tarwe van de waarheid. We moeten vlijtig zoeken naar de verborgen schatten, en de wijsheid van de hemel zoeken om de menselijke verdichtselen te scheiden van de goddelijke

geboden. De Heilige Geest zal de zoeker helpen naar de grote en kostbare waarheden die bij het plan van de verlossing horen. Ik wil u doordringen van het feit dat een vluchtig lezen van de Schrift niet genoeg is. We moeten zoeken, en dit betekend te doen wat al de woorden omvatten.

Zoals de mijnwerker ijverig de aarde onderzoekt om haar goud aders te ontdekken, zo moeten wij in het woord van God zoeken naar verborgen schatten die Satan zo lang voor de mens heeft trachten te verbergen. De Heer zegt: "Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is." Joh.7:17 (HSV)

Het woord van God is waarheid en licht, en zal voor ons een lamp voor onze voet zijn, om iedere stap te leiden op de weg naar de poorten van de Godsstad. Om deze reden maakt Satan zulke niets ontziende inspanningen om het pad te versperren dat de Heer bereid heeft voor de verlost en om daarin te wandelen.

U moet niet uw ideeën in de Bijbel leggen, en uw opinies tot een centrum van wat waarheid is, verdraaien. U moet uw ideeën terzijde leggen bij de deur van onderzoek, en met nederige onderworpen harten, zelf geborgen in Christus, met ernstige gebeden, de wijsheid zoeken die van God komt. – *Fundamentals of Christian Education*, p. 307.

Zondag, 22 november: Een eenzaam Leven

Van het moment van zijn roeping tot het eind van zijn dienstwerk stond Jeremia als een wachttorens en een sterkte waartegen de boosheid van de mensen niets konden uitrichten. "Zij zullen tegen u strijden, maar u niet overmogen," had de Here zijn dienstknecht gewaarschuwd; Ik ben met u om u te helpen en u te bevrijden, luidt het woord des Heren. Ja, Ik zal u bevrijden uit de hand der bozen, u verlossen uit de vuist der geweldenaars. Jer.15:20,21

Jeremia die van nature verlegen en teruggetrokken was, verlangde naar de vrede en rust van een teruggetrokken leven, waar hij geen getuige behoefde te zijn van de aanhoudende onboetvaardigheid van zijn geliefde volk. Zijn hart werd gepijnigd door zielensmart over de ellende, veroorzaakt door de zonde. "...

Wrede spot moest hij ondergaan. Zijn gevoelige ziel werd gepijnigd door de pijlen van spot, afgeschoten door degenen die zijn boodschappen verachten en zich niet veel zorgen maakten over hun bekering. "Ik ben een belaching geworden voor heel mijn volk," zei hij, "hun spotlied heel de dag."

"Ik ben tot een bespottung geworden de ganse dag, allen honen mij...Alle lieder met wie ik bevriend ben, loeren op mijn val: wellicht zal hij zich laten verlokken, zodat wij hem overmogen en wraak op hem kunnen nemen." Klaagl. 3:14, Jer. 20: 7,10.

Maar de trouwe profeet werd dagelijks gesterkt om vol te kunnen houden... Toen hij de beker van beproeving en smart moest drinken, en verzocht werd om in zijn ellende te zeggen: " Vergaan is mijn kracht, vervlogen mijn hoop op de Here," dacht hij aan Gods voorzieningen voor hem, en triomfantelijk kon hij uitroepen: "Het zijn de gunstbewijzen des Heren, dat wij niet omgekomen zijn, want zijn barmhartigheden houden niet op, elke morgen zijn zij nieuw, groot is uw trouw! Mijn ziel zegt: Mijn deel is de Here, daarom zal mik op Hem hopen. Goed is de Here voor wie Hem verwachten, voor de ziel die Hem zoekt; goed is het, in stilheid te wachten op het heil des Heren." Klaagl.3:18, 22-26. – *Profeten en Koningen pp.253,254.*

Allen die Christus willen volgen, zullen in conflict komen met deze onverbiddelijke vijand. Hoe meer de christen het goddelijke voorbeeld nabootst, des te meer maakt hij zichzelf tot het doelwit van Satans aanvallen.

Allen die voor God werken, de misleidingen van de boze aan het licht proberen te brengen en de mensen tot Christus willen brengen, zullen het eens zijn met de uitspraak van Paulus over het dienen van de Here, "met alle ootmoed onder tranen en beproeving."

Satan heeft Christus aangevallen met de felste en sluwste verleidingen, maar hij werd in elk onderdeel van de strijd verslagen. Die strijd werd voor ons gestreden. Door die overwinningen kunnen wij zegevieren. Christus zal kracht schenken aan allen die er om vragen. Niemand kan zonder zijn eigen mede werking door Satan worden overwonnen. De verleider kan onze wil niet aan banden leggen en hij kan de mens niet tot zonde dwingen. Hij kan de mens wel onder druk zetten en hem angst inboezemen, maar hij kan hem niet door de zonde verontreinigen. Het feit dat Christus heeft overwonnen, moet zijn volgelingen kracht geven om de strijd tegen Satan en de zonde moedig voort te zetten. – *De grote strijd*, p.469.

Maandag 23 november: Jeremia's juk

In de geschiedenis van de volkeren kan de onderzoeker van Gods Woord de letterlijke vervulling ontdekken van de goddelijke voorzeggingen. Babel, ten slotte verstrooid en verbroken, verdween van het toneel, omdat haar heersers zich onafhankelijk van God hadden gevoeld toen ze voorspoed hadden, en de heerlijkheid van hun rijk hadden toegeschreven aan menselijk kunnen. Het Medo-Perzische rijk werd door Gods toorn getroffen, omdat daar Gods wet werd vertreden. De vreze Gods was niet te vinden in de harten van de overgrote meerderheid der mensen. Goddeloosheid, lastering en verderf hadden de overhand. De rijken die hen opvolgden waren nog verdorven, en daalden steeds verder af op moreel gebied.

De macht uitgeoefend door aardse heersers, komt van God; en hun succes is afhankelijk van het gebruik dat ze er van maken. Tot ieder luidt het woord van de goddelijke Wachter: "Ik gorde u. hoewel gij Mij niet kende." En tot een ieder zijnde woorden gericht tot Nebukadnezar: "Doe uw zonden teniet door rechtvaardigheid en uw ongerechtigheid door uw erbarming jegens ellendigen – of er misschien verlenging van uw rust wezen moge." Dan. 7:27. – *Profeten en Koningen*, p. 305

De geschiedenis der volkeren spreekt ons aan. Aan ieder volk en ieder mens heeft God een plaats gewezen in zijn groot plan. Mensen en volken worden heden getoetst met het paslood in de hand van hem, die geen vergissingen begaat. Allen bepalen hun eigen bestemming door hun keus die ze doen, en God leidt alles om zijn doel in vervulling te doen gaan. – *Profeten en Koningen*, p. 327

Veel mensen lijden onder een last van zorg omdat ze trachten naar de maatstaf van de wereld te leven. Ze hebben haar dienst gekozen, haar verwarringen aanvaard en haar gebruiken overgenomen. Daardoor is hun karakter geschonden en hun leven tot een last. Om de eerezucht en wereldse verlangens te bevredigen hebben zij het geweten gewond en bezorgen zichzelf een extra last van zelfverwijt.

De aanhoudende zorg put hun levenskrachten uit. Onze Here wil graag dat zij dit slavenjuk afleggen. Hij nodigt hen uit zijn juk op zich te nemen en zegt: "Mijn juk is

zacht en mijn last is licht." Hij zegt dat ze eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid moeten zoeken en belooft dat alles wat zij in dit leven nodig hebben, hun zal worden geschonken. Zorg is blind en kan niet op de toekomst zien, maar Jezus kent het einde van het begin. Bij elke moeilijkheid heeft Hij een weg gereed om verlichting te brengen. Onze hemelse Vader heeft tal van wegen om voor ons voorzieningen te treffen, waarvan wij niets weten. Wie dit ene beginsel aanvaarden om het dienen en eren van God de eerste plaats te geven, zullen ontdekken dat verwarringen verdwijnen en dat een effen pad voor hen licht. – *De Wens der Eeuwen*, pp.268,269.

Dinsdag 24 november: De Strijd van de Profeten

Jeremia zei, in de aanwezigheid van al de priesters en het volk, dat het de grootste wens van zijn hart was, dat God Zijn volk zo gunstig gestemd zou zijn, dat de Hij vaten van het huis des Heren zou doen wederkeren, en dat de gevangenen teruggebracht zouden worden uit Babylon; maar dit kon slechts doorgang vinden op de conditie dat het volk berouw toonde en zich afkeerde van hun slechte weg tot de gehoorzaamheid van Gods wet. Jeremia hield van zijn land en wenste met een vurig verlangen dat de verwoesting die voorspeld was gekeerd mocht worden doordat het volk zich vernederde. Hij hoopte dat de straf voor Israël zo licht mogelijk zou zijn, daarom smeekte hij hen ernstig om zich over te geven aan de koning van Babylon voor de tijd die de Here daarvoor bestemd had....

Hij zei: "De profeet die vrede profeteert, als zijn woord uitkomt, dan zal de profeet erkend worden, dat de Here hem gezonden heeft. Als Israël verkiest om de loop te riskeren, dan zal de ontwikkeling van de toekomst laten zien wie de valse profeet was. (4T 170.3)

Maar Hananja werd kwaad hierover, nam het juk van Jeremia's nek en brak het. "En Hananja sprak in tegenwoordigheid van het gehele volk, zeggende, aldus spreekt de Here; even zo zal Ik het juk breken van Nebukadnezar de koning van Babel van de nek van al de naties binnen de tijd van twee volle jaren. En de profeet Jeremia ging zijn weg." Hij had zijn werk gedaan; hij had het volk gewaarschuwd voor hun gevaar; hij had hen juist de enige mogelijkheid voor gehouden waardoor ze in de gunst van God konden blijven. Maar hoewel zijn enige misdaad was dat hij waarheidsgetrouw de boodschap van God aan een ongelovig volk gegeven had, dreven ze de spot met zijn woorden, en de mensen op verantwoordelijke posities beschuldigden hem en trachten het volk op te hitsen om hem te doden. – *Testimonies for the Church, Vol.4, pp. 170,171.*

De mens die het woord van de Heer verwerpt, die probeert zijn eigen weg en wil te vestigen, verscheurt de boodschapper en de boodschap die God hem zend om zijn zonden te ontdekken. Zijn eigen neigingen hebben zijn gedrag beïnvloed, en hij heeft voor zichzelf een verkeerde weg uitgestippeld. De goddelijke regel is, "Of gij dus eet of drinkt, of wat gij ook doet, doet het alles ter ere Gods" Maar hij wil dit niet doen. Zoals een mens denkt zo is hij. Van binnen, uit het hart komen kwade gedachten ingefluisterd door Satan. Hij begint met uitvluchten over formaliteiten en gewoonten. De geest van Satan verbindt hem met de vijand om een kritisch woord te uiten over onbelangrijke thema's.

De waarheid wordt steeds minder belangrijk voor hem. Hij wordt een aanklager van zijn broeders, ect, en veranderd leiders. De buitenwereld heeft een grotere invloed op hem, dan de stralen van licht die God naar deze wereld zend door de boodschappen die Hij gegeven heeft, en waarin hij zich eens verheugde. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 408.

Woensdag, 25 november: Het IJzeren Juk

Maar een andere boodschap werd aan Jeremia gegeven: "Ga tegen Hananja zeggen: Zo zegt de Here: jukken van hout hebt u gebroken, nu zult u in plaats daarvan jukken van ijzer maken. Want zo zegt de Here van de legermachten, de God van Israël: Ik heb een juk van ijzer gelegd op de nek van al deze volken, om Nebukadnezar, de koning van Babel te dienen, en zij zullen hem dienen, ja Ik heb hem ook de dieren van het veld gegeven. Toen zei de profeet Jeremia tegen de profeet Hananja: luister toch, Hananja, de Here heeft u niet gezonden. U echter hebt dit volk op leugen doen vertrouwen. Daarom zegt de Here, zie, Ik ga u wegwerpen van de aardbodem. Dit jaar sterft u, omdat u hebt opgeroepen afvallig te worden van de Here. En de profeet Hananja stierf in dat zelfde jaar, in de zevende maand. (Jer. 28:13-17.HSV)

Deze valse profeet had het ongeloof van het volk, in de profeet Jeremia en zijn boodschap, versterkt. Hij had valselijk van zichzelf verklaard de boodschapper van de Heer te zijn, en hij stierf als consequentie voor zijn vreselijke misdaad. In de vijfde maand profeteerde Jeremia de dood van Hananja, en in de zevende maand stierf hij zodat de woorden van de profeet getrouw waren. God had gezegd dat zijn volk veilig zou zijn, en dat het juk dat Hij op hen zou leggen licht zou zijn als ze zich gelaten zouden onderwerpen aan zijn plan. Hun dienstbaarheid was voorgesteld door een juk van hout, wat licht te dragen was; maar bij weerstand zouden ze een bijbehorende strengheid ondervinden, voorgesteld door een ijzeren juk. Gods plan was om de koning van Babel in toom te houden, zodat het geen leven zou kosten noch een bittere onderdrukking; maar door zijn waarschuwingen en bevelen in de wind te slaan brachten ze over zichzelf volledige strenge slavernij. Voor het volk was het aangenamer om de boodschap van de valse profeet, die voorspoed predikte, te ontvangen. Het verwonde hun trots dat hun zonden voortdurend onder hun ogen gebracht werden, ze wilde ze liever uit het zicht brengen. Ze leefden in zo'n morele duisternis dat ze zich hun enorme schuld niet realiseerden noch dat ze de boodschap van berisping en waarschuwing van God waardeerden. Hadden ze een juist gevoel over hun ongehoorzaamheid gehad ze zouden de rechtvaardigheid van de richting van de Heer erkend hebben en de autoriteit van Zijn profeet hebben ingezien. God smeekte hen om berouw te tonen, zodat Hij hun de vernedering kon besparen en dat een volk genoemd bij Zijn naam niet schatplichtig zou worden aan een heidense natie; maar ze bespotten Zijn raad en schaarden zich achter valse profeten. – *Testimonies for the Church, vol. 4. pp. 171, 172.*

Donderdag, 26 november: Vertrouwen op leugens

Onder de valse leraars in Babel waren twee mannen die voorgaven heilig te zijn, maar wier leven verdorven was. Jeremia had het zondige leven van deze twee mannen veroordeeld, en hen gewaarschuwd voor het gevaar waarin zij verkeerden. Boos door deze vermaning trachten zij het werk van de ware profeet tegen te staan, door het volk op te wekken zijn woorden te wantrouwen, en te handelen tegen Gods

raad wat betreft hun onderwerping aan de koning van Babel. Door Jeremia getuigde de Here dat deze valse profeten in de handen van Nebukadnezar zouden worden overgeleverd en voor zijn ogen zouden worden gedood. Niet lang hierna ging deze profetie letterlijk in vervulling.

Tot het einde toe zullen mensen opstaan om verwarring en opstand te zaaien onder hen die voorgeven de ware God te vertegenwoordigen. Zij die leugens voorzeggen, zullen de mensen aanmoedigen zonde te zien als iets onbelangrijks. Als de vreselijke gevolgen van hun boze daden openbaar worden, zullen ze trachten om zo mogelijk hen die getrouw gewaarschuwd hebben, aansprakelijk te stellen voor hun moeilijkheden, zoals de joden Jeremia de schuld gaven van hun tegenspoeden. Maar even zeker als de woorden van Jehova door zijn profeet vroeger gerechtvaardigd werden, zullen zijn boodschappen nu bevestigd worden. – *Profeten en Koningen*, p. 267.

Voorafgaand en tijdens de eerste advent van Christus, leerden de religieuze leiders de vreemde ideeën, dat er zo veel vermengd was met porties van waarheid dat ze vol van bedrieglijke krachten waren, en zielen van God afleiden, hoewel ze nog steeds uiterlijk de schijn van Zijn getrouwe aanbidders in stand hielden. We vinden een gelijke toestand van de maatschappij in deze laatste dagen, en degenen die van het geloof gaan, vermengen met hun geloof verschillende menselijke meningen. De Bijbel wordt bekritiseerd. Is dat omdat de Heilige Schrift tegenstrijdig en ontkennend is dat de predikanten zo veel verschillen in hun uitleg? – Nee, de moeilijkheid is dat mensen hetzelfde doen als wat ze deden in de tijd van Christus, lerende leringen die geboden van mensen zijn. Religieuze leraren zijn in dezelfde conditie als de Farizeeën van wie Hij zei: " U dwaalt, omdat u de Schriften niet kent en ook niet de kracht van God." (Math. 22:29. HSV) Dezelfde mensen tot wie deze woorden werden gesproken werden geacht de Schrift te leren en te verklaren aan het volk.

De Bijbelteksten zijn verdraait en verkeert toegepast en de schatten der waarheid zijn in een kader van dwaling gezet. Deze leraren zijn verblind, en kunnen niet helder onderscheiden wat de ware betekenis van de Schrift is.

Jezus, die Zijn leven gaf om de mens te redden, heeft ons een waarschuwing gegeven wat er zal gebeuren in het laatste der dagen. De discipelen kwamen persoonlijk tot Hem, om Hem te vragen over het einde van de wereld en Jezus zei:

"Pas op, dat niemand u misleidt. Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden." (Math.24:4,5 HSV) – *This Day With God*, p. 164.

Vrijdag, 27 november: Voor verdere bestudering

Profeten en Koningen, p.269.

10. De verwoesting van Jeruzalem

Sabbatmiddag 28 november

Nooit heeft Jeremia gedurende zijn dienstwerk de noodzakelijke belangrijkheid van een geheiligd hart in de verschillende levensverhoudingen uit het oog verloren, met name in de dienst van de Allerhoogste God.

Duidelijk voorzag hij de val van het rijk en de verstrooiing van de inwoners van Juda onder de volken; maar met het geloofsoog zag hij verder, naar de tijd van wederoprichting. In zijn oren klonk Gods belofte: "Ik zal de rest van mijn schapen verzamelen uit alle landen waarheen Ik ze heb verdreven, en Ik zal ze doen wederkeren naar hun weiden . . . Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; Die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land. In zijn dagen zal Juda behouden worden en Israël veilig wonen; en dit is zijn naam, waarmee men Hem zal noemen: DE HERE ONZE GERECHTIGHEID." (Jer. 23: 3-6) – *Profeten en Koningen, hfdst 35, een naderende ondergang*

De ongerechtigheid in Israël gedurende de laatste halve eeuw voor de Assyrische ballingschap was gelijk aan die in de dagen van Noach, en aan elke tijd waarin de mensen God hebben verworpen, om zich geheel over te geven aan het doen van het kwaad. Het plaatsen van de natuur boven de God der natuur, de aanbidding van het schepsel boven de Schepper heeft altijd de grofste zonden tot gevolg gehad. Toen het volk van Israël daarom door het aanbidden van Baäl en Asjera eer bewees aan de krachten der natuur, verbraken zij hun verbinding met alles wat verheffend en veredelend is, en werden een gemakkelijke prooi voor de verleiding. Toen de beveiliging van de ziel werd afgebroken, hadden de misleide aanbidders geen afweer meer tegen de zonde, en gaven zich over aan de zondige hartstochten van het menselijk hart.

De profeten verhieven hun stem tegen de duidelijke verdrukking, het schreeuwend onrecht, de ongewenste weelde en overdaad, het schaamteloos feestvieren en drinken, tegen de losbandigheid en liederlijkheid van hun tijd; maar hun protesten, hun veroordeling van de zonde waren vergeefs. — *Profeten en Koningen, hfdst 35, de Assyrische ballingschap*

God verlangt prompte en onvoorwaardelijke gehoorzaamheid van Zijn wet; maar mensen zijn in slaap of verlamd door de misleidingen van Satan, die excuses en uitvluchten suggereert en hun gewetensbezwaar overwint, zoals hij tegen Eva in de tuin zei: "Gij zult geenszins sterven." (Genesis 3:4).

Ongehoorzaamheid verhardt niet alleen het hart en het geweten van de schuldige, maar het heeft de neiging om het geloof van anderen af te breken. Dat wat in het begin voor hen heel verkeerd leek, verloor geleidelijk deze schijn, omdat ze er voortdurend mee in aanraking kwamen, totdat zij ten slotte zich afvroegen of het echt zonde is en onbewust in de zelfde fout vielen.— *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 146.*

Waar is het geloof van Gods volk? Waarom zijn ze zo ongelovig en wantrouwend in Hem die in hun behoeften voorziet en hen bevestigt door Zijn kracht? De Heer zal het geloof van Zijn volk testen. Hij zal berispingen sturen, die gevolgd zullen worden door bezoeken als deze waarschuwingen niet worden opgevolgd. Hij zal de fatale sluimering van zonde doorbreken tot elke prijs voor degenen die van hun trouw aan Hem zijn afgeweken, en hen wakker schudden voor hun gevoel van plicht. – *Testimonies for the Church*, p. 254.

Zondag 29 november: Tammuz bewenen

Zij die de geestelijke leiders van het volk hadden moeten zijn, „de oudsten van het huis Israëls”, ten getale van zeventig, offerden wierook voor de afgodische voorstellingen in de verborgen vertrekken van de tempelvoorhof. De Here ziet ons niet”, zeiden de mannen van Juda geruststellend, terwijl ze met hun heidense gebruiken bezig waren, de Here heeft het land verlaten” (Ez. 8:11,12), voegden ze er lasterlijk aan toe.

De profeet zou nog groter gruwelen aanschouwen. Bij een poort die van de buitenste naar de binnenste voorhof leidde, zag hij “vrouwen, die Tammuz beweenden”; en in de binnenste voorhof van het huis des Heren “tussen de voorhal en het altaar, waren ongeveer vijfentwintig mannen, met hun rug naar de tempel des Heren en met hun gezicht naar het oosten, en zij bogen zich in de richting van het oosten neer voor de zon.” (Ez. 8:13-16)

En nu vroeg het heerlijk Wezen, dat bij Ezechiël was tijdens dit verbazingwekkend visioen van goddeloosheid in het heiligdom van Juda, aan de profeet: “Hebt gij dat gezien, mensenkind? Was het voor het huis van Juda nog niet genoeg om de gruwelen te doen, die zij hier bedrijven, dat zij ook het land met geweld vullen en Mij telkens weer krenken? En zie, zij houden een wijnrank bij hun neus. Daarom zal Ik in grimmigheid met hen handelen, Ik zal niet ontzien en geen deernis hebben. Al roepen zij met luider stem aan mijn oren, toch zal Ik naar hen niet horen.” (Ez.8:17,18)

Door Jeremia had de Here gezegd van de boze mensen die aanmatigend in zijn naam voor het volk waagden te staan: “Want zowel profeet als priester plegen heiligschennis, zelfs in mijn huis heb Ik hun boosheid gevonden.” (Jer. 23:11) In de verschrikkelijke aanklacht tegen Juda, vermeld in het laatste deel van de kronieken van Sedekia’s regering, werd deze aanklacht over de schending van het heiligdom herhaald.

“Eveneens maakten al de oversten van de priesters en het volk zich voortdurend aan ontrouw schuldig, naar al de gruwelen der volken; zij maakten het huis des Heren onrein, dat Hij in Jeruzalem geheiligd had.” (2Kron.36:14)

De dag van ondergang voor het rijk van Juda kwam snel naderbij. De Here kon hun niet langer de hoop voorhouden dat zij zijn zwaarste oordelen konden afwenden. “Zoudt gij Vrij uitgaan?” vroeg Hij. “Gij zult niet vrij uitgaan.” (Jer. 25:29) - *Profeten en Koningen, hfdst 36, de laatste koning van Juda*

Nieuwe waarheid is zich voortdurend aan het ontvouwen; bij elke stap schijnt nieuw en duidelijker licht op het pad van Gods volk, zodat ze voorwaarts en omhoog kunnen gaan. Wij moeten geheiligd worden door gehoorzaamheid aan de waarheid. Bij gebrek aan deze Bijbelheiliging, is de ziel van vele beleden christen een ontheiligd heiligdom geworden, de spoken van hol formalisme, van egoïsme en hypocrisie, trots

en hartstocht. Duizenden leven voort in schuldig onbesef over hun zonden en het gevaar waarin ze verkeren, verachten de waarschuwingen van de Redder, behandelen Zijn ambassadeurs met minachting, en hun woorden als nutteloze verhalen.

Soms kunnen de dienaren van Christus zich bijna ontmoedigd voelen wanneer ze zien dat er vele hindernissen voor de vooruitgang van de waarheid is, en het werk langzaam lijkt te vorderen. Maar hun plicht blijft hetzelfde. Ze moeten het zaad van de waarheid langs alle stromen zaaien. Wat hun moeilijkheden en beproevingen ook zijn, ze kunnen het allemaal bij God in het gebed brengen. Ze kunnen huilen tussen de voorhal en het altaar, en zeggen, "Spaar, Here, uw volk en geef uw erfdeel niet prijs aan de smaad." Door studie van de Schriften en oprecht, worstelend gebed, kunnen ze sterk worden in de kracht van de machtige. Arbeid voort, broeders, zolang de dag duurt. De nacht komt waarin niemand werken kan. De wereld moet worden gewaarschuwd, en God heeft ons opgeroepen om dit werk te doen. Als we voorbijgaan aan onze plicht, zullen zielen verloren gaan door onze ontrouw. – *Signs of the Times*, 16 maart 1882.

Maandag, 30 november: Het ongelukkig bewind van koning Sedekia

De Egyptenaren trachtten de belegerde stad te hulp te komen; en om hen te weerhouden, braken de Chaldeeën voor een tijd het beleg om de hoofdstad van Juda op. Hoop kwam op in het hart van Sedekia, en hij zond een bode naar Jeremia met het verzoek om voor het Hebreeuwse volk tot God te bidden. Het vreeswekkend antwoord was, dat de Chaldeeën zouden terugkeren en de stad zouden vernietigen. Het besluit was uitgegaan; het ontboetvaardig volk kon Gods oordelen niet langer afwenden. "Bedriegt uzelf niet", had de Here zijn volk gewaarschuwd. "De Chaldeeën trekken niet weg. Ja, al zoudt gij het gehele leger der Chaldeeën die tegen u oorlog voeren, verslaan, zodat er onder hen slechts zwaargewonden overbleven, dan zouden die, een ieder in zijn tent, nog oprijzen en deze stad met vuur verbranden." (Jer. 37: 9,10)

Het overblijfsel van Juda zou in ballingschap gaan, om daar op een moeilijke wijze de lessen te leren die ze onder gunstiger omstandigheden niet hadden willen leren. Op deze uitspraak van de heilige Wachter was geen beroep mogelijk. —*Profeten en Koningen, hfdst 37*, Gevankelijk weggevoerd naar Babel

Terwijl de vorsten van Juda nog tevergeefs uitzagen naar Egypte om hulp, dacht koning Sedekia met verontruste voorgevoelens aan de profeet van God die in de gevangenis was geworpen. Na vele dagen liet de koning hem halen, en vroeg hem in stilte: "Is er een woord van de Here?" Jeremia gaf ten antwoord: "Ja, gij zult, zeide Hij, in de macht van de koning van Babel gegeven worden".

"Verder zeide Jeremia tot koning Sedekia: Wat heb ik tegen u of uw dienaren of dit volk misdaan, dat gij mij in de gevangenis hebt gezet? Waar zijn nu uw profeten, die u profeteerden: De koning van Babel zal niet optrekken tegen u en tegen dit land? Nu dan, hoor toch, mijn heer de koning, laat mijn bede toch bij u gehoor vinden, en laat mij niet naar het huis van de schrijver Jonatan terugbrengen, opdat ik daar niet sterve."

Hierop gaf Sedekia bevel dat men Jeremia in verzekerde bewaring zou zetten in de gevangenhof en men gaf hem een brood per dag uit de Bakkersstraat, totdat al het brood in de stad op was. En Jeremia bleef in de gevangenhof." (Jer. 37: 17-21)

De koning durfde niet openlijk geloof te tonen in Jeremia. Hoewel hij door vrees werd gedreven om hem in het verborgen om inlichtingen te vragen, was hij te zwak om de afkeuring te trotseren van zijn vorsten en van het volk, door zich te onderwerpen aan Gods wil, zoals deze door de profeet was bekendgemaakt...

Ten slotte protesteerden de vorsten, woedend over de herhaalde raadgevingen van Jeremia, die in strijd waren met hun politiek van weerstand, fel bij de koning, met de beschuldiging dat de profeet een vijand was van het volk, en dat zijn woorden de handen van het volk hadden verzwakt en onheil over hen hadden gebracht; daarom zou hij ter dood gebracht moeten worden.

De lafhartige koning wist dat de beschuldigingen onjuist waren; maar om hen, die vooraanstaande en invloedrijke posities onder het volk bekleedden, gunstig te stemmen, deed hij, alsof hij hun leugens geloofde, en gaf Jeremia in hun handen, om met hem te doen zoals het hun behaagde. De profeet werd geworpen "in de put van prins Malkia, die in de gevangenhof was, en zij lieten hem aan touwen zakken; in de put nu was geen water, maar wel slijk; en Jeremia zonk in het slijk." (Jer. 38:6). Maar God verwekte vrienden van hem, die de koning benaderden voor hem, en hij werd weer naar de gevangenhof gebracht. — *Profeten en Koningen, hfdst 37*, Gevankelijk weggevoerd naar Babel

Dinsdag 1 december: De val van Jeruzalem

Als Sedekia moedig was opgestaan en had gezegd dat hij de woorden van de profeet geloofde, die reeds ten dele in vervulling waren gegaan, welk een verwoesting zou dan afgewend zijn! Hij had moeten zeggen: "Ik zal gehoorzaam zijn aan de Here, en de stad een volkomen verwoesting besparen. Ik durf de geboden van God niet te verwaarlozen uit vrees voor het verlies van menselijke gunsten. Ik heb de waarheid lief, ik haat de zonde, en ik wil de raad van de Machtige Israëls opvolgen." Dan had het volk eerbied gehad voor zijn moed, en zij die wankelden tussen geloof en ongeloof, zouden gekozen hebben voor het recht. De onbevreesdheid en rechtvaardigheid van deze gedragslijn zou zijn onderdanen met bewondering en trouw hebben geïnspireerd. Hij zou overvloedig steun hebben gehad; en Juda zou bewaard gebleven zijn voor de onzegbare ellende van slachting, honger en vuur.

De zwakheid van Sedekia was een zonde waarvoor hij een ontzaglijke prijs heeft betaald. De vijand kwam als een niet te stuiten lawine en verwoestte de stad. De Hebreeuwse legers werden in verwarring teruggeslagen. Het volk was overwonnen. Sedekia werd gevangengenomen en zijn zonen werden voor zijn ogen gedood. De koning werd gevangelijk weggevoerd uit Jeruzalem, zijn ogen werden uitgestoken, en na zijn aankomst in Babel kwam hij ellendig om. — *Profeten en Koningen, hfdst 37*, Gevankelijk weggevoerd naar Babel

Er zal nooit een tijd zijn in de geschiedenis van de kerk dat Gods arbeiders hun handen kunnen vouwen en op hun gemak zijn, en zeggen: "Alles is vrede en veiligheid." Dan zal het zijn dat een plotselinge vernietiging hen treft. Alles kan vooruit gaan te midden van de schijnbare welvaart; maar Satan is klaarwakker, en is aan het studeren en beraadt met zijn kwade engelen een ander soort aanval waar hij succesvol kan zijn. De wedstrijd zal woester worden van de kant van Satan; want hij wordt bewogen door een macht van beneden. Terwijl het werk van Gods volk vooruit gaat met geheiligd, onvermoeibare energie, de standaard van Christus' gerechtigheid

in de kerk plant, bewogen door een macht vanuit de troon van God, zal het grote conflict sterker en sterker toenemen, en zal des te meer vastberaden worden. Gedachten zullen tegen gedachten geordend worden, plannen tegen de plannen, beginselen van hemelse oorsprong tegen principes van Satan. Waarheid in zijn diverse fasen zal in strijd zijn met de dwaling in haar ooit wisselende, toenemende vormen, die, indien mogelijk, zelfs de uitverkorenen zullen misleiden.

Ons werk moet een serieus werk zijn. Wij moeten niet strijden als mensen die vuistslagen in de lucht slaan. Het dienstwerk, de kansel en de pers vereist mannen als Caleb, die zullen doen en durven, mannen wiens ogen enkel gericht zijn om waarheid van dwaling te ontdekken, van wie de oren gewijd zijn om de woorden van de trouwe Wachter op te vangen. En de Geest van de troon van God zal zich laten voelen op een gedegenereerde christendom, een corrupte wereld, klaar om te worden vernietigd door de lang uitgestelde oordelen van een beledigde God. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 407

Woensdag 2 december: Heel Je hart

Satan heeft God voorgesteld als een zelfzuchtig en heerszuchtig God, Die alles eist en niets geeft, Die de dienst van Zijn schepselen voor Zijn eigen heerlijkheid verplicht stelt en Die niets opoffert voor hun heil. Maar het geven van Christus openbaart het hart van de Vader. Het getuigt ervan, dat de gedachten die God jegens ons heeft, "gedachten van vrede en niet van onheil" (Jes.29:11) zijn. Het verklaart, dat terwijl Gods haat tegen de zonde zo sterk is als de dood, Zijn liefde voor de zondaar sterker is dan de dood. Hij heeft onze verlossing op Zich genomen, en Hij zal niets sparen dat noodzakelijk is voor de voltooiing van Zijn werk, hoe kostbaar dit ook moge zijn. Geen waarheid die noodzakelijk is voor ons behoud, wordt achtergehouden, geen wonder van genade wordt verwaarloosd, geen goddelijke macht wordt ongebruikt gelaten. Gunst wordt op gunst geladen en gave op gave. De gehele schatkamer des hemels staat open voor degenen die Hij tracht te redden. Nadat Hij alle rijkdommen van het heelal heeft verzameld en alle bronnen van oneindige kracht heeft opengesteld, geeft Hij dit alles in handen van Christus, en zegt: Dit alles is voor de mens. Gebruik deze gaven om hen ervan te overtuigen dat er geen grotere liefde op aarde of in de hemel is dan Mijn Liefde. Zijn grootste geluk zal hij vinden wanneer hij Mij liefheeft. -*De Wens der Eeuwen*, hfdst 5, De voorstelling in de tempel

De Heer houdt van ons, en we moeten Hem liefhebben met het hele hart. Vraag Hem om u te begeleiden in alle waarheid. Hij zal dit doen. Hij verlangt om het te doen. Hij wacht op u om Hem te vragen met de ware nederigheid en een vaste overtuiging dat Hij u zal horen en beantwoorden. – *That I May Know Him*, p.202

Christus vraagt om een onvoorwaardelijke toewijding, om een onverdeelde dienst. Hij vraagt het hart, het verstand, de ziel en de kracht. Het eigen-ik mag niet gekoesterd worden. Wie voor zichzelf leeft is geen christen. Liefde moet elke daad beheersen. Liefde ligt ten grondslag aan Gods bestuur in de hemel en op de aarde en moet de grondslag van het christelijk karakter zijn. Alleen dit kan de mens sterk en doelbewust maken. Alleen dit kan hem in staat stellen aan beproeving en verzoeking weerstand te bieden.

Liefde komt ook tot uiting in het brengen van een offer. Het verlossingsplan berust op een offer — een offer, zo groot dat het niet te vatten is. Christus heeft alles voor ons gegeven en wie Christus aanvaardt, zullen bereid zijn alles op te offeren ter wille van hun Verlosser. De gedachte aan zijn eer en heerlijkheid zal alles te boven gaan.

Als wij Jezus liefhebben, zullen wij voor Hem willen leven. Wij zullen onze dankoffers aan Hem willen brengen en voor Hem willen werken. Dat werk zal licht zijn. Ter wille van Hem zullen wij zelfs naar pijn, zwoegen en offers verlangen. Wij zullen met Hem meevoelen en verlangen naar de redding van de mensheid. Wij zullen hetzelfde teder verlangen voor zielen kennen dat in Hem leeft.

Dat is de godsdienst van Christus. Alles dat minder is, is een misleiding. Niemand zal worden gered door alleen maar een theoretische kennis van de waarheid of een belijdenis dat hij een discipel is. Wij zijn niet van Christus tenzij wij Hem volkomen toebehoren. - *Lessen uit het leven van alledag*, p. 15,16

Donderdag 3 december: De Zeventig Jaren

Jeremia verklaart dat ze het juk van dienstbaarheid moesten dragen voor zeventig jaar; en de gevangenen die al in de handen van de koning van Babylon, en het vaatwerk van de huis van de Heer dat genomen was, ook in Babylonië moesten blijven tot die tijd was verstreken. Maar aan het einde van de zeventig jaar zou God hen bevrijden uit hun gevangenschap en hun onderdrukkers straffen en de trotse koning van Babylon tot onderwerping brengen. - *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 169

God behandelt ons niet op dezelfde manier als waarop wij, beperkte mensen, elkaar behandelen: Hij koestert gedachten van genade, liefde en het tederste medeleven. Hij zegt: "De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekeer zich tot de Here, dan zal Hij Zich over hem ontfermen - en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig." (Jesaja 55:7) "Ik vaag uw overtredingen weg als een nevel en uw zonden als een wolk." (Jesaja 44:22)

"Want Ik heb geen welgevallen aan de dood van wie sterven moet, luidt het woord van de Here Here; daarom bekeert u, opdat gij leeft." (Ezechiël 18:32) Satan staat klaar om ons de heerlijke, goddelijke zekerheid te ontnemen. Hij wil de mens elk glimpje hoop en elke lichtstraal ontnemen. Maar u moet hem die kans niet geven. Luister niet naar de verleider, maar zeg: "Jezus stierf, opdat ik zou leven. Hij houdt van mij en wil niet dat ik verloren zal gaan. Ik heb een medelijdende hemelse Vader, en hoewel ik Zijn liefde heb misbruikt en de zegeningen, die Hij mij gaf, heb verspild, sta ik op en ga ik tot mijn Vader en zeg: 'Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten; stel mij gelijk met een uwer dagloners.'" De gelijkenis vertelt u hoe de zwerver ontvangen zal worden: "En toen hij nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen. En hij liep hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem." (Lucas 15:18-20)

Maar hoe teer en aangrijpend deze gelijkenis ook mag zijn, toch wordt hierin de oneindige liefde van de hemelse Vader nog onvoldoende uitgedrukt. De Heer verklaart door Zijn profeet: "Ja, Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde, daarom heb Ik u getrokken in goedertierenheid." (Jeremia 31:3) Terwijl de zondaar nog verwijderd is van het huis van de Vader en zijn bezit verspild in een vreemd land, gaat het hart van de Vader naar hem uit, en elk verlangen, dat in het binnenste is

gewekt om tot God terug te keren, is het gevolg van het zachte pleiten van Zijn Geest, Die de afgewekene ertoe probeert te brengen, ja, hem smeekt en trekt naar het liefdevolle hart van de Vader.- *Schreden naar Christus*, p. 24

Vrijdag 4 december: Voor verdere bestudering

Ellen G. White Comments in *The SDA Bible Commentary*, vol. 2, p. 1040.

11. Het verbond

Sabbatmiddag, 5 december

Zo lang u toestaat trots in uw hart te laten wonen, zo lang zal u gebrek aan macht in uw werk hebben. Jarenlang werd een verkeerde geest gekoesterd, een geest van trots, een verlangen naar onderscheiding. Hierin wordt Satan gediend, en God onteerd. De Heer roept om een zeer besliste hervorming ... Laat [een echt opnieuw bekeerde ziel] zijn verbond met God vernieuwen, en God zal Zijn verbond met hem vernieuwen. ... Laat engelen en mensen zien dat er vergeving van zonden is met God. Buitengewone kracht van God moet de Zevende-dags Adventgemeenten overnemen. Leden moeten opnieuw bekeerd worden, dat zij als Gods getuigen van de gezaghebbende macht van de waarheid die de ziel heiligt kunnen getuigen. Vernieuwd, gezuiverd, geheiligt, moet de gemeente worden, anders zal de toorn van God op hen vallen met veel meer kracht dan op hen die nooit hebben beleden heiligen te zijn.

Zij die geheiligt zijn door de waarheid zullen laten zien dat de waarheid in hun leven een hervorming heeft bewerkt, dat hen voorbereid voor overdracht naar de hemelse wereld. Maar zolang hoogmoed en afgunst en kwaad het leven overheersen, regeert Christus niet in het hart. Zijn liefde is niet in de ziel. In het leven van degenen die aan de goddelijke natuur deelachtig zijn geworden, is er een kruisiging van de hooghartige, zelfvoldane geest die tot zelf verheerlijking leidt. In plaats daarvan leeft de Geest van Christus, en in het leven komen de vruchten van de Geest tevoorschijn. Omdat ze de gezindte van Christus hebben, onthullen Zijn volgelingen de genaden van Zijn karakter.—*Lift Him Up*, p. 301

Onder het nieuwe verbond zijn de voorwaarden waardoor het eeuwig leven kan worden verkregen hetzelfde als onder het oude — perfecte gehoorzaamheid. Onder de oude verbond waren er vele overtredingen door een gedurfd, aanmatigend karakter waarvoor er geen verzoening bij wet vastgesteld was. In de nieuwe en betere verbond heeft Christus de wet voor de overtreders van de wet vervuld als ze Hem door geloof als een persoonlijke Heiland ontvangen. ... Genade en vergeving zijn de beloning voor allen die tot Christus komen met vertrouwen in Zijn verdiensten om hun zonden weg te nemen. In de betere verbond zijn we gereinigd van de zonde door het bloed van Christus. ... De zondaar is hulpeloos om voor een zonde verzoening te zoeken. De kracht is alleen in het gratis geschenk van Christus, een belofte gewaardeerd door hen die hun zonden beseffen en hun zonden nalaten en hun hulpeloze zielen op Christus, de zonde-vergevende Verlosser, werpen. Hij brengt in hun harten Zijn volmaakte wet, die "heilig, en rechtvaardig, en goed" is (Romeinen 7:12), de wet van Gods eigen aard. —*That I May Know Him*, p. 299

Zondag 6 december: Gods verbond met alle mensen

God is vol van liefde en overvloedig in genade; maar hij zal geenszins vrijspraak geven aan hen die de grote zaligheid die Hij heeft verstrekt veronachtzamen. De langlevende mensen van vóór de zondvloed werden van de aarde weggevaagd, omdat ze de goddelijke wet ongeldig hadden verklaard. God zal niet weer de wateren van de hemel boven en uit de aarde beneden brengen als Zijn wapens om in de vernietiging van de wereld te gebruiken; maar vervolgens wanneer Zijn wraak zal worden uitgestort tegen degenen die Zijn autoriteit verachten, zullen zij worden vernietigd door vuur verborgen in de ingewanden van de aarde, gewekt in intense activiteit en door vuur van boven uit de hemel. Vervolgens ontstaat uit de gezuiverde aarde een lied van lof: "Hem, die op de troon gezeten is, en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden." Openbaring 5:13 "Groot en wonderbaar zijn Uw werken, Here God, Almachtige; rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen, Gij, Koning der volkeren." En een ieder die de hemelse schat tot hun eerste prioriteit hebben gemaakt... zal deelnemen aan de blijde triomfantelijke klank. – *Our High Calling*, p. 252.

Het is onmogelijk voor een geest om alle rijkdom en grootheid van zelfs één belofte van God te begrijpen. De ene ziet de glorie vanuit één oogpunt, een ander de schoonheid en de genade vanuit een ander punt, en de ziel is gevuld met hemels licht.

Daarin spreekt Hij afzonderlijk tot ons.... Het is in deze beloften dat Christus met ons Zijn genade en kracht communiceert.- *My Life Today*, p. 337

Verleidingen zullen over ons komen. Ongerechtigheid is in overvloed aanwezig waar u het minst verwacht. Donkere hoofdstukken worden geopend die zo verschrikkelijke zijn, en de ziel zwaar maken; maar wij moeten niet falen, noch ontmoedigd worden terwijl we weten dat de regenboog der belofte boven de troon van God is.

Wij zullen onderworpen worden aan zware beproevingen, sterfgevallen, smarten; maar we weten dat Jezus door al deze is gegaan. Deze ervaringen zijn waardevol voor ons. De voordelen zijn niet op enigerlei wijze beperkt tot dit korte leven. Ze bereiken eeuwigheid ...

Terwijl we het einde van de geschiedenis van deze aarde naderen, maken we snel vooruitgang in christelijk groei, of we gaan net zo zeker achteruit. - *Selected Messages*, book 3, p.407

Mijn broeders en zusters, smacht naar de Heilige Geest, God staat achter elk belofte die Hij heeft gedaan. Zeg met uw Bijbel in uw handen: Ik heb gedaan zoals U gezegd had, ik presenteer Uw belofte 'Bid en u zal gegeven worden; zoek en gij zult vinden; klop en u zal opengedaan worden.'"Christus verklaart: Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden." "en wat gij ook vraagt in Mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde." Mattheus 7:7 ; Marcus 11:24;Johannes 14:13.

De regenboog over de troon is een garantie dat God betrouwbaar is; dat bij Hem geen verandering is of zweem van ommekeer. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 23

Maandag 7 december: Het verbond met Abraham

Zoals de Bijbel twee wetten laat zien, de één onveranderlijk en eeuwig, de andere als hulpmiddel en tijdelijk, zijn er ook twee verbonden. Het verbond der genade werd voor het eerst met de mens gesloten in het paradijs, toen na de zondeval de belofte werd gegeven dat het zaad van de vrouw de kop van de slang zou verbrijzelen. Dit verbond biedt alle mensen vergiffenis en de hulp van Gods genade voor latere gehoorzaamheid door het geloof in Christus. Tevens beloofde het eeuwig leven op voorwaarde van trouw aan Gods wet. Op deze wijze hebben de aartsvaders de hoop der zaligheid ontvangen.

Dit verbond werd vernieuwd met Abraham in de belofte: "Met uw nageslacht zullen alle volken op aarde gezegend worden." Genesis 22:18

Deze belofte wees heen op Christus. Op deze wijze begreep Abraham het, Galaten 3:8,16 en hij vertrouwde op Christus voor het vergeven van zijn zonden. Door dit geloof werd hij gerechtvaardigd. Het verbond met Abraham handhaafde ook het gezag van Gods wet. De Here verscheen aan Abraham en zei: "Ik ben God, de Almachtige, wandel voor Mijn aangezicht en wees onberispelijk." Genesis 17:1

Gods getuigenis aangaande Zijn getrouwe dienstknecht luidde: "Abraham heeft naar Mij geluisterd en Mijn dienst in acht genomen: Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten." Genesis 26:5 En de Here zei tot hem: "Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn." Genesis 17:7

Hoewel dit verbond gemaakt is met Adam, en met Abraham vernieuwd werd, kon het eerst bij de dood van Christus bekrachtigd worden. Het had bestaan op grond van Gods belofte vanaf de tijd dat voor het eerst over het verlossingsplan gesproken was; door geloof was het aanvaard; toch werd het een nieuw verbond genoemd toen het door Christus bekrachtigd werd. Gods wet vormde de basis van dit verbond, dat bestond uit een schikking om de mensen opnieuw in harmonie te brengen met Gods wil, door hen daar te brengen waar ze aan Gods wet konden gehoorzamen.
–*Patriarchen en Profeten, hfdst 32, De wet en de verbonden*

Wij moeten een onverzettelijke vijandschap tussen onze ziel en onze vijand stichten; maar we moeten onze harten naar de macht en invloed van de Heilige Geest openstellen. ... Wij willen zo gevoelig worden voor heilige invloeden, dat het zachtste gefluister van Jezus onze zielen zullen raken, tot Hij in ons, en wij in Hem leven door het geloof van de Zoon van God.

We moeten worden verfijnd, gereinigd van al het wereldse, tot we de gelijkenis van onze Heiland weerspiegelen, en "opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst." (2 Petrus 1:4) Dan zullen wij plezier hebben in het doen van Gods wil, en Christus kan ons bezitten vóór de Vader en vóór de heilige engelen als degenen die in Hem vertoeven, en Hij zal niet beschaamd om ons Zijn broeders te noemen.

Maar we zullen niet opscheppen over onze heiligheid. Wanneer wij een duidelijker beeld hebben van Christus' vlekkeloze en oneindige reinheid, zullen wij ons als Daniel voelen toen hij de glorie van de Heer aanschouwde, en zei, "en mijn sierlijkheid werd in mij veranderd in een verderving." (Daniel 10:8)

We kunnen niet zeggen, "Ik ben zondeloos," totdat dit verachtelijke lichaam is veranderd en gevormd als Zijn verheerlijkt lichaam. Maar als we er voortdurend naar zoeken om Jezus te volgen, zal de gezegende hoop van ons zijn te mogen staan voor

de troon van God zonder vlek of rimpel, of iets dergelijks; volmaakt in Christus, bekleed in Zijn gerechtigheid en perfectie. --- *Selected Messages*, boek 3, p. 355

Dinsdag 8 december Het verbond op de Sinai

Gods gunsten jegens Israël waren altijd geschonken op voorwaarde dat ze gehoorzaam zouden zijn. Aan de voet van de Sinai hadden ze met Hem een verbond aangegaan als eigendom boven alle volken. Plechtig hadden ze beloofd het pad van gehoorzaamheid te bewandelen. "Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen", hadden ze gezegd. En toen enkele dagen later Gods wet van de Sinai was verkondigd en verdere aanwijzingen in de vorm van wetten en oordelen door Mozes waren gebracht, hadden de Israëlieten opnieuw eenstemmig beloofd: "Al de woorden, die de Here gesproken heeft, zullen wij doen". Bij de bevestiging van het verbond had het volk nog eens verklaard: "Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen en daarnaar zullen wij horen." (Ex. 19: 5, 8; 24:3,7) God had Israël tot zijn volk verkozen, en zij hadden Hem als hun Koning verkoren.

Tegen het einde van de reis door de woestijn waren de voorwaarden van het verbond herhaald. Te Baäl-Peor, aan de grens van het beloofde land, waar velen ten prooi vielen aan sluwe verleidingen, vernieuwden degenen die trouw gebleven waren, hun trouwbetuigingen. Mozes had hen gewaarschuwd voor de verleidingen waaraan ze in de toekomst zouden blootstaan; en ze werden ernstig vermaand zich afgezonderd te houden van de omliggende volken, en alleen God te aanbidden. "Nu dan, o Israël", had Mozes onderwezen, hoor de inzettingen en verordeningen, die ik u leer na te komen, opdat gij leeft en opdat gij het land binnengaat en in bezit neemt, dat de Here, de God uwer vaderen, u geven zal. Gij zult aan wat ik u gebied, niet toedoen en daarvan niet afdoen, opdat gij de geboden van de Here, uw God, onderhoudt, die ik u opleg. . . . Onderhoudt ze dan naarstig, want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzettingen zullen zeggen: Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie." (Deut. 4:1-6)

De Israëlieten hadden nadrukkelijk opdracht gekregen Gods geboden niet uit het oog te verliezen, omdat ze in het houden ervan kracht en zegen zouden vinden. "Neem u ervoor in acht en hoed u er terdege voor, dat gij de dingen die gij met eigen ogen gezien hebt, niet vergeet, en zij niet uit uw hart wijken zolang gij leeft", had de Here door Mozes gezegd; maak ze aan uw kinderen en kindskinderen bekend." (Deut. 4:9)

De ontzagwekkende tonelen, verbonden aan de wetgeving op de Sinai, mochten nooit vergeten worden. De waarschuwingen die Israël had gekregen tegen de afgodische gebruiken die onder de omliggende heidense volken heersten, waren duidelijk en onomwonden geweest. – *Profeten en Koningen, hfdst 24, Te gronde door gebrek aan kennis.*

Wij moeten de noodzaak beseffen om dat geloof uit te oefenen die voor God aanvaardbaar is — het geloof die werkt door liefde en de ziel zuivert. Zonder geloof is het onmogelijk om het Woord te horen in een zodanige wijze om voordeel uit te trekken door het horen, hoewel het op een meest indrukwekkende wijze gepresenteerd worden. ...

Tenzij we geloof mengen met het luisteren naar het Woord, tenzij we de waarheden die we horen ontvangen als een bericht uit de hemel, om zorgvuldig te

worden onderzocht, om te worden opgegeten door de ziel en in het geestelijk leven worden opgenomen, verliezen wij de indruk van de Geest van God. Wij begrijpen niet door ervaring wat het betekent om rust te vinden door de goddelijke zekerheid van het Woord te ontvangen.

Het belang van het bestuderen van het Woord kan niet worden overschat. Haar beloften zijn groot, en vol van rijkdom. In geen geval moeten wij falen in het veiligstellen van de hemelse schat. Christus is onze enige zekerheid. — *The Upward Look*, p. 75

Woensdag 9 december: Het nieuwe verbond: Deel 1

De zegeningen van het nieuwe verbond zijn puur geaard op barmhartigheid in het vergeven van ongerechtigheid en zonden. De Heer specificiert: Ik zal zus en zo doen aan allen die tot Mij keren, het kwade achterlaten en het goede te kiezen. "Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken." (Hebreeën 8:12). Allen die hun hart nederen, hun zonden belijden, zullen barmhartigheid en genade en zekerheid vinden.

Heeft God, in het tonen van genade aan de zondaar, opgehouden rechtvaardig te zijn? Heeft Hij Zijn heilige wet onteerd, en zal Hij voortaan de schending daarvan laten gaan? God is waarachtig. Hij verandert niet. De voorwaarden van de zaligheid zijn steeds hetzelfde. Het leven, eeuwig leven, is voor allen, die Gods wet zullen gehoorzamen. Volmaakte gehoorzaamheid, geopenbaard in gedachte, woord en daad, is nu even essentieel als toen de wetgeleerde aan Christus vroeg, "Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?" "En Hij zeide tot hem: "Wat staat in de wet geschreven? Hoe leest gij? ... doe dat en gij zult leven." (Lukas 10:25-28) - *That I May Know Him*, p. 299.

De Joden beschouwden het feit dat ze op natuurlijke wijze van Abraham afstamden als een recht om aanspraak te maken op deze belofte. Maar zij zagen de voorwaarden die God hun gesteld had over het hoofd. Voordat Hij Zijn belofte gaf, had Hij gezegd : "Ik zal, Mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn... want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken". (Jer.31:33,34)

De gunst des Heren is verzekerd aan een volk in wier harten Zijn wet geschreven is. Zij zijn één met Hem. Maar de Joden hadden zich van God afgescheiden. Vanwege hun zonden gingen zij onder Zijn oordelen gebukt. Dit was de oorzaak, dat zij onder de slavernij zuchtten van een heidens volk. Hun geest was verduisterd door hun overtredingen, en omdat God hun in het verleden zo grote gunst bewezen had, zochten zij verontschuldiging voor hun zonden. Zij vleiden zichzelf met de gedachte dat zij beter waren dan andere mensen en dat ze recht hadden op Zijn zegeningen.

Deze dingen zijn geschreven "ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is". (1 Cor.10:11)

Hoe dikwijls leggen wij Gods zegeningen verkeerd uit en vleien we ons met de gedachte dat wij begunstigd zijn omdat er zoveel goeds in onszelf is! God kan niet voor ons doen wat Hij graag zou willen doen. Zijn gaven worden gebruikt om onze zelfgenoegzaamheid te doen toenemen en onze harten te verharderen in ongeloof en zonde.

Johannes verklaarde aan de leraars van Israël, dat hun trots, hun zelfzucht en wreedheid bewezen dat zij adderengebroid waren, een dodelijke vloek voor het volk, in plaats van kinderen van de rechtvaardige en gehoorzame Abraham. Gezien het licht dat zij van God ontvangen hadden, waren zij nog slechter dan de heidenen boven wie zij zich zo ver verheven voelden. Zij hadden de rots vergeten waaruit ze gehouwen waren en de holte van de put waaruit ze waren gegraven. God was niet van hen afhankelijk voor het volbrengen van Zijn plannen. Zoals Hij Abraham uit een heidens volk geroepen had, kon Hij ook anderen voor Zijn dienst roepen. Hun harten leken nu misschien dode stenen uit de woestijn, maar Zijn Geest kon hen tot leven brengen om Zijn wil te doen en de vervulling van Zijn belofte te ontvangen. - *De Wens der Eeuwen, hfdst 10, De stem in de woestijn*

Donderdag 10 december: Het nieuwe verbond: Deel 2

Voor zijn bekering had Paulus zichzelf beschouwd als "onberispelijk naar de gerechtigheid der wet." (Filip.3:6) Maar sinds zijn bekering had hij een duidelijk inzicht gekregen in de komst van de Heiland als de Verlosser van het gehele menselijke geslacht, zowel van heidenen als van Joden, en hij had het onderscheid tussen levend geloof en dood formalisme leren kennen.

In het licht van het evangelie hadden de aan Israël toevertrouwde oude gebruiken en ceremoniën een nieuwe en diepere betekenis gekregen. Wat deze afbeeldden had plaatsgehad, en zij die leefden onder de nieuwe bedeling, waren van de inachtneming ervan bevrijd. De onveranderlijke wet Gods van de tien geboden werd echter door Paulus zowel naar de geest als naar de letter gehouden. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 19, Jood en heiden*

Door met Zijn discipelen deel te nemen aan het brood en de wijn, heeft Christus Zijn eed aan bevestigd als hun Verlosser. Het wijdde hen aan het nieuwe verbond, waardoor allen die Hem aangenomen hebben kinderen van God worden en medeerfgenamen van het heil samen met Christus. Door dit verbond, werd elk zegening die de Hemel kon schenken voor dit leven en voor het komende leven van hen. Deze daad van het verbond moest worden berkachtigd met het bloed van Christus. En het toedienen van het sacrament moest de discipelen er steeds van doordringen dat het oneindige offer gemaakt voor elk van hen afzonderlijk was gemaakt, als een deel van het grote geheel van de gevallen mensheid. – *The Faith I Live By*, p. 301.

Door deel te nemen aan het heilig avondmaal, het gebroken brood en de vrucht van de wijnstok, belijden we de dood van de Heer, totdat Hij wederkomt. De scènes van Zijn lijden en dood komen dan vers in onze gedachten. De opstanding van Christus wordt herdacht door het worden begraven met Hem door de doop, en de opstanding uit het watergraf, in de gelijkenis van Zijn opstanding, om een vernieuwd leven te leven.

Aan mij werd getoond dat de wet van God voor eeuwig zou vast staan, en op de nieuwe aarde zal bestaan tot in alle eeuwigheid. Bij de schepping, toen de fundamenten van de aarde werden gelegd, keken de zonen van God met bewondering op het werk van de Schepper, en al de zonen Gods jubelden. Het was toen dat de fundament van de Sabbat werd gelegd. Aan het einde van de zes dagen van de schepping rustte God op de zevende dag van al Zijn werk die Hij had

gemaakt; en Hij zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al Zijn werk.

De Sabbat werd in Eden ingesteld vóór de val, en werd in ere gehouden door Adam en Eva, en al de hemelse heerscharen. God rustte op de zevende dag, en zegende en heiligde die. . Ik zag dat de Sabbat nooit zal worden weggedaan; maar dat de verlostes heiligen, en al de engelen, het ter ere van de grote Schepper tot alle eeuwigheid zullen houden. — *Early Writings*, p. 217

Vrijdag 11 december: Voor verdere bestudering

Testimonies for the Church, vol. 1, p. 63

12. Terug naar Egypte

Sabbatmiddag, 12 december

Voor Gods kerk op aarde in deze tijd – de behoeders van de wijngaard – zijn vooral de boodschappen van advies en bemoediging van betekenis, gegeven door de profeten die zijn eeuwig plan met de mensheid hadden bekend gemaakt. In de leer der profeten is zijn liefde voor de verloren mensen en zijn plan voor hun redding duidelijk geopenbaard. Het verhaal van Israëls roeping, van hun succes en hun falen, van het herstel in Gods gunst, van hun verwerping van de Heer van de wijngaard, en de volvoering van het plan door een overblijfsel, aan wie de verbondsbeloften in vervulling gaan – dit is het thema van Gods boodschappers aan zijn kerk in de eeuwen die voorbijgegaan zijn. En nu is Gods boodschap aan zijn kerk – aan hen, die als trouwe landlieden voor de wijngaard zorgen – dezelfde als de boodschap die de profeet vroeger had verkondigd: “Te dien dage zal er een wijngaard zijn, die bruisende wijn voortbrengt. Ik, de Here, zijn Behoeder, zal hem aldoor drenken; opdat niets hem beschadige, zal Ik hem dag en nacht behoeden.” Jes.27:2,3.

Laat Israël hopen op God. De Heer van de wijngaard brengt ook nu uit mensen van alle volken de kostbare vruchten binnen, waarop Hij lang heeft gewacht. Spoedig zal Hij tot de zijnen komen; en in die blijde dag zal zijn eeuwig plan met het huis van Israël eindelijk in vervulling gaan. “In de komende dagen zal Jacob wortel schieten, Israël zal bloeien en uitspruiten, zodat zij de wereld met vruchten vervullen. vers 6.

– *Profeten en Koningen*, pp.12,13.

God vraagt van ons om onze zonden te belijden en ons hart te verootmoedigen voor Hem; maar tegelijkertijd zullen we vertrouwen in Hem hebben als een tedere Vader, die hen, niet verlaten zal die hun vertrouwen op Hem stellen. We realiseren ons niet hoe velen van ons wandelen door het zien, en niet door het geloof. We geloven de dingen die zichtbaar zijn, maar waarderen niet de kostbare beloften ons gegeven in Zijn Woord. Maar we kunnen God geen grotere oneer aan doen, dan dat we laten zien dat we niet geloven wat Hij zegt.

Overweeg voor geen enkel ogenblik dat Satans verzoeking in overeenstemming kan zijn met je eigen gedachten. Keer er van af, zo als u dat zou willen, van de vijand zelf. Het werk van Satan is om de ziel te ontmoedigen. Christus werk is om het hart te inspireren met geloof en hoop. Satan probeert om ons vertrouwen te ontregelen. Hij zegt ons, dat onze hoop gebouwd is op valse beloften, in plaats van op zekere, onveranderlijke woorden van Hem die niet kan liegen.

Als hij (Satan) twijfel zaait of wij werkelijk het volk zijn wat God leidt, dat getest en beproefd wordt, dat Hij voorbereid om te staan in de grote dag, wees klaar om zijn insinuaties te gemoed te gaan, door een duidelijk bewijs uit het Woord van God dat dit het overblijfsel volk is die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus hebben. – *Our High Calling*, p85.

Zondag, 13 december: Staatkundige anarchie

De Bijbel veroordeelt in de krachtigste bewoordingen alle leugen, bedrog en oneerlijkheid. Wat goed en wat verkeerd is, staat duidelijk vermeld. Maar mij werd getoond dat Gods volk zich gewaagd heeft op het terrein van de vijand; ze zijn bezweken voor de verleidingen en ingegaan op zijn listen, totdat al hun gevoelens zijn afgestompt, Een lichte afwijking van de waarheid, een kleine verandering in de eisen Gods, wordt niet als zo erg zondig beschouwd, wanneer het gaat om geldelijke winst of verlies. Maar zonde is zonde, of die nu begaan wordt door een miljonair of door een bedelaar in de straten. Die zich bezit toegeëigend door valse voorspiegelingen, brengen de vervloeking over hun ziel. Al wat door bedrog of fraude verkregen is zal voor de ontvanger dan ook een vloek zijn.

Adam en Eva ondergingen de verschrikkelijke gevolgen van het ongehoorzaam zijn aan het uitdrukkelijke gebod van God. Ze zouden geredeneerd kunnen hebben: Dat is maar een hele kleine zonde, en die zal toch zeker niet geteld worden. Maar God zag de kwestie als een verschrikkelijk kwaad, en de ellende van hun overtreding zal gevoeld worden door alle tijden heen. In de tijden, waarin wij leven, worden zonden van veel groter omvang vaak bedreven door hen, die belijden Gods kinderen te zijn. In zakelijke transacties worden leugens gesproken en gedaan door Gods belijdend volk, wat Zijn misnoegen brengt over hen en op Zijn werk een smet werpt. De minste afwijking van trouw en van onkreukbaarheid is een overtreding van Gods wet. Het aanhoudend koesteren van de zonde brengt iemand zo ver dat dit verkeerde een gewoonte wordt, maar dat verminderd het verzwaarde karakter van de zonde niet. – *Schatkamer*, deel,1. pp. 528,529.

Die tijd zal spoedig aanbreken, en wij zullen ons moeten vastklemmen aan de krachtige arm van Jehova; want al die grote tekenen en machtige wonderen van de duivel zijn bedoeld om Gods volk te verleiden en hun geloof omver te werpen. Onze gedachten moeten op God gevestigd zijn, en we moeten niet de vrees van de goddelozen hebben, dat is, niet vrezen, en niet eerbiedigen wat zei eerbiedigen maar we moeten moedig en dapper voor de waarheid zijn. Indien onze ogen geopend konden worden, zouden wij gedaanten van boze engelen rondom ons zien, bezig met te proberen om de een of andere wijze uit te vinden om ons te hinderen en te vernielen. En wij zouden ook engelen Gods zien, die ons tegen hun macht beschermen; want Gods wakend oog is altijd over Israël ten goede, en Hij zal Zijn volk beschermen en redden, indien zij hun vertrouwen op Hem stellen. Als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des Heren de banier tegen hem oprichten. – *Eerste Geschriften*, p.62.

Maandag, 14 december: Zoekend naar Goddelijke leiding

Iedere daad van gehoorzaamheid aan Christus, iedere handeling van zelf -verloochening voor Zij zaak, iedere verzoeking goed doorstaan, iedere overwinning over verzoeking, is een stap in de loop tot de roem voor de laatste overwinning. Als

we Christus als onze gids nemen, zal Hij ons veilig leiden. De ergste zondaar hoeft zijn weg niet te missen. Niet één bevende zoeker hoeft te falen, om te wandelen in het ware en heilige licht. Omdat het pad zo smal is, zo heilig dat zonde daarin niet wordt toegestaan, nochtans is de toegang voor allen verzekerd, en geen enkele twijfelende ziel hoeft te zeggen: "God zorgt niet voor mij."

En op de hele route van de steile weg leidend naar het eeuwige leven zijn er bronnen van vreugde tot verfrissing voor de vermoeide. Zij die wandelen in wegen van de wijsheid zijn, zelfs in tegenspoed, buitengewoon verheugd; want Hij die hun ziel liefheeft, wandelt, onzichtbaar, naast hen. Bij elke opwaartse stap bespeuren ze duidelijker de aanraking van Zijn hand; bij iedere stap valt een helderder glans van roem van de Onzichtbare op hun pad; en hun lofzangen, slaan een hogere toon aan, ze stijgen op om één te zijn met de gezangen van de engelen voor de troon. "Maar het pad van rechtvaardigen is als een schijnend licht, dat gaandeweg helderder gaat schijnen tot het volledig dag is geworden." (Spr. 4:18. HSV) – *Gods Amazing Grace*, p.264.

Iedere ziel heeft een hemel te winnen, en een hel te ontvluchten. En de werking der engelen staan klaar om de beproefde en verzochte ziel te hulp te komen. Hij, de Zoon van de oneindige God, doorstond de test en verzoeking in onze plaats. Het kruis van Golgotha staat levendig voor iedere ziel. Als de zaak van iedereen is beoordeeld, en zij (de verlorenen) zijn overgegeven om te lijden voor hun opstand tegen God en hun negeren om Hem te eren in hun ongehoorzaamheid, niet één zal een excuus hebben, niemand hoeft om te komen. Aan iedereen is de eigen keus gelaten wie hun prins zou zijn, Christus of Satan. Iedere hulp die Christus ontving, kan iedere mens ontvangen in de grote verzoeking. Het kruis staat als een pand, dat niemand verloren hoeft te gaan, dat in overvloedige hulp is voorzien voor iedere ziel. We kunnen satanische medewerkers bestrijden, of we kunnen onszelf verbinden met de krachten die het werk van God tegenwerken in onze wereld. – *Selected Messages*, book 1, p. 96.

God heeft ons de macht tot kiezen gegeven; het ligt aan ons om die te gebruiken. Wij kunnen onze harten niet veranderen, wij kunnen onze gedachten niet beheersen, onze opwellingen, en genegenheden. Wij kunnen onszelf niet reinigen en geschikt maken voor de dienst van God. Maar wij kunnen kiezen om God te dienen, wij kunnen Hem onze wil geven; dan zal Hij in ons werken om te willen en te doen naar Zijn welbehagen. Zo zal onze gehele natuur onder het bestuur van Christus worden gebracht.

Door het juiste gebruik van de wil kan een volkomen verandering in het leven tot stand komen. Door de wil aan Christus over te geven, verbinden wij ons zelf met goddelijke kracht. Wij ontvangen kracht van boven om ons standvastig te maken. Een rein en nobel leven, een leven van overwinning op de drankzucht, de eetlust en andere lusten is mogelijk voor iedereen die zijn zwakke, weifelende menselijke wil verenigt met de almachtige, onwrikbare wil van God. – *De weg tot gezondheid*, pp. 142,143.

Dinsdag 15 december: Terug naar Egypte

Toen hij door de beambten van Babel uit de gevangenis was bevrijd, verkoos Jeremia het lot te delen van het zwakke overblijfsel, enkele armen uit het land, door

de Chaldeeën achtergelaten als wijngaardeniers en landbouwers. Gedalja werd door de Babyloniërs aangesteld als stadhouder. Na slechts enkele maanden werd de pas benoemde stadhouder op verraderlijke wijze vermoord. De arme mensen, die heel wat moeilijkheden hadden doorgemaakt, werden ten slotte door hun leiders overgehaald om een toevlucht te zoeken in het land Egypte. Tegen deze stap verhief Jeremia zijn stem. "Ga niet naar Egypte," smeekte hij. Maar op de geïnspireerde raad werd geen acht geslagen, en "het gehele overblijfsel van Juda,...de mannen, de vrouwen en de kinderen" vluchten naar Egypte. Zij luisterden niet naar de stem des Heren; en zij kwamen tot aan Tachpanches." Jer. 43: 2,5-7. – *Profeten en Koningen, p. 278*

In de afwezigheid van Mozes eiste het volk van Aaron om goden te maken voor hen, en hen terug te leiden naar Egypte. Dit was een belediging voor hun opperste leider, de Zoon van de oneindige God. Slechts een paar weken eerder, hadden ze bevend met ontzag en schrik gestaan voor de berg, luisterende naar de woorden van de Heer: "Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben" De glorie die de berg heiligde toen de stem werd gehoord schudde de berg op zijn fundamenten, rustig zwevend, en zichtbaar voor de verzamelden; maar de Hebreëen keerden hun ogen af en vroegen om andere goden. Mozes hun zichtbare leider was in gesprek met God op de berg. Ze vergaten de belofte en de waarschuwing van God: "Zie Ik zend een Engel voor u uit om over u te waken op de wegen en u te brengen naar de plaats die Ik gereed gemaakt heb. Wees op uw hoede voor Zijn aangezicht en luister naar Zijn stem. Verbitter Hem niet, want Hij zal uw overtredingen niet vergeven, omdat Mijn Naam in het binnenste van Hem is." Ex.23:20,21 (HSV)

De Hebreëen waren wreed, ongelovig en in de grond ongenadig in hun goddeloos verzoek "Maak ons goden, die voor ons uitgaan." Als Mozes afwezig was, bleef de tegenwoordigheid de Heer; ze waren niet verlaten. Het manna bleef vallen, ze werden door een goddelijke hand gevoed, morgens en avonds. De wolkkolom bij dag en de vuurkolom bij nacht verzekerden de tegenwoordigheid van God, die een levende herinnering was vóór hen. De goddelijke tegenwoordigheid was niet afhankelijk van de aanwezigheid van Mozes. Maar altijd als hij met de Heer op de berg was, om ten behoeve van hen te pleitten, haasten ze zich in schaamteloze dwalingen, kwamen in opstand tegen de wet zo kortgeleden groots gegeven. – *Testim. for the Church, vol.3, pp. 339, 340.*

Paulus drong er bij zijn broeders op aan zich af te vragen welke invloed hun woorden en daden op anderen zouden hebben, en niets te doen, hoe onschuldig dit ook op zichzelf mocht zijn, dat de schijn zou wekken alsof men aan afgoderij erkenning verleende, of het gemoed van diegenen die zwak in het geloof mochten zijn, zou ergeren. "Of gij dus eet of drinkt, of wat gij doet, doet het alles ter ere Gods. Geeft noch aan de joden, noch aan de Grieken, noch aan de gemeente aanstoot."

De waarschuwende woorden van de apostel aan de gemeente te Korinthe zijn van toepassing op alle tijden, en zijn vooral op onze dagen toepasselijk. Met afgoderij bedoelde hij niet slechts de aanbidding van afgodsbeelden, maar ook eigenliefde, liefde tot gemakzucht, bevrediging van zondige begeerten en driften. Louter een belijdenis van geloof in Christus, een aanmatigende kennis van de waarheid maakt iemand nog niet tot een christen. Een godsdienst die slechts het oog, het oor en de

smaak probeert te strelen, of die eigen genotzucht goedkeurt, is niet de godsdienst van Christus. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 235.

Woensdag, 16 december: In ballingschap weggevoerd

Velen die hun tent dichterbij het land Kanaän moesten zetten, plaatsten hun kamp dichterbij Egypte. Ze leven niet in het licht van de Zon der Gerechtigheid. Velen bezoeken plaatsen van vermaak om hun smaak te bevredigen, maar er wordt geen geestelijke kracht verkregen door dit te doen, en u zult uzelf aan de kant van de verliezers vinden. De liefde voor het vermaak aanmoedigen is de liefde voor geestelijke oefening ontmoedigen, want het hart wordt zo overladen met nietigheden, datgene wat het natuurlijke hart behaagd, dat er geen plaats is voor Jezus....

Het verlangt een geloof dat werkt door de liefde en dat de ziel zuivert om de geest van God te ontmoeten. Er zijn er die geloven in Christus; die niet denken dat Hij een bedrieger is; ze geloven dat de Bijbel een openbaring is van Zijn goddelijke karakter. Ze bewonderen de heilige leer, en vereren de naam, de enige naam die gegeven is onder de hemel waardoor de mens behouden kan worden, en toch, met al deze kennis verloochenen ze in werkelijk de genade van God als de ergste zondaar. Ze hebben hun hart niet ontsloten om Christus binnen te laten.- *That I May Know Him*, p.307.

Een glorierijke overwinning staat de getrouwen te wachten. Zich bewust van de mogelijkheden die binnen het bereik lagen van de Korinthische gelovigen, trachtte de apostel hun datgene voor te stellen, wat hen zou opheffen uit zelfzucht en materialisme en wat het leven rijker zou maken door de hoop op de onsterfelijkheid. Ernstig vermaande hij hen om hun hoge roeping in Christus getrouw te zijn. "Mijn geliefde broeders," smeekte hij, "weest standvastig in het werk des Heren, wetende, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Here."

Zo trachtte de apostel, op de meest vastberaden en indrukwekkende wijze, de valse en gevaarlijke denkbeelden en gewoonten die in de gemeente van Korinthe de overhand hadden te verbeteren. Hij sprak openhartig, doch ter wille van hun zielen. Bij deze waarschuwingen en vermaningen bescheen hen het licht van de troon Gods om de verborgen zonden die hun levens verontreinigden, te openbaren. Hoe zou het worden ontvangen? – *Van Jeruzalem tot Rome*, p.238.

Donderdag, 17 december: Openbare uitdaging

Het verdriet van de profeet over de absolute verdorvenheid van hen die het geestelijke licht van de wereld hadden moeten zijn, zijn verdriet over het lot van Sion en van het volk dat naar Babel was weggevoerd komt tot uiting in de klaagliederen die hij heeft nagelaten als een gedenkteken aan de dwaasheid, zich af te wenden van de raad van Jehova tot menselijke wijsheid. Te midden van de verwoesting die had plaats gevonden kon Jeremia toch nog zeggen: "Het zijn de gunstbewijzen des Heren, dat wij niet omgekomen zijn;" en hij bad gedurig: "Laten wij onze wegen doorzoeken en doorvorsen en ons bekeren tot de Here." Pred.3:22,40. Toen Juda nog een koninkrijk was onder de volken, had hij aan zijn God gevraagd: "Hebt Gij Juda dan geheel en al verworpen? Heeft Uw ziel een afkeer van Sion?" En hij had zich verstout te smeken: "Verwerp ons niet om uws naams wil." Jer.14: 19, 21. Het absolute geloof van de profeet in Gods eeuwig plan om orde te scheppen uit de

verwarring, en aan de volken op aarde, aan het hele heelal zijn eigenschappen van gerechtigheid en liefde te tonen, bracht hem nu ertoe vol vertrouwen te pleiten voor hen die zich van het kwaad zouden afkeren en gerechtigheid zouden doen.

Maar nu was Sion geheel woest; Gods volk was in ballingschap. Door verdriet overweldigd riep de profeet uit: "Hoe zit zij eenzaam neder, de eens vrolijke stad; als een weduwe is zij geworden, die machtig was onder de volken; de vorstin onder de landschappen is onderworpen aan herendienst. Bitter weent zij des nachts, tranen vloeien langs haar wangen; niemand is er, die haar troost onder al haar minnaars; al haar vrienden werden haar ontrouw, tot vijanden zijn zij haar geworden. – *Profeten en Koningen*, p. 279.

Rebellie en afvalligheid hangen in de lucht die we inademen. We zullen ermee besmet worden, tenzij we door het geloof onze hulpeloze zielen vastklampen aan Jezus. Als de mens nu zo gemakkelijk misleid kan worden, hoe zullen we stand houden als Satan zich als Christus voor zal doen, en wonderen zal werken? Wie zal onbewogen zijn bij zijn misrepresentaties – zich voordoende Christus te zijn, terwijl het slechts Satan is die de persoon van Christus imiteert, en kennelijk de werken van Christus werkt? Wat zal Gods volk weerhouden om aandacht te schenken aan de valse christus? "Ga er niet achteraan." (Luk.17:23.)

De leerstellingen moeten duidelijk begrepen worden. De mens die bereid is de waarheid te prediken moet verankerd zijn; dan zal zijn vaarttuig bestand zijn tegen storm en verzoeking, omdat het anker hem vastberaden houdt. De teleurstellingen zullen toenemen, en wij zijn geroepen de rebellie bij zijn ware naam te noemen. Wij moeten bekleed zijn met de gehele wapenrusting. In dit conflict ontmoeten we niet alleen de mens, maar de overheden en machten van het kwaad. We hebbende strijd niet tegen vlees en bloed. Laten we Ef. 6:10-18 zorgvuldig en nadrukkelijk lezen in onze kerken. – *Selected Messages*, book 2. p.395.

Vrijdag, 18 december: Voor verdere bestudering

Testimonies for the Church, vol. 3, p. 457.

13. Lessen van Jeremia

Sabbatmiddag, 19 december

Jeremia legde eveneens getuigenis af van de komende Verlosser als een Vorst uit het huis van David: "Ziet de dagen komen, luid het woord des Heren, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als Koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land. In Zijn dagen zal Juda behouden worden en Israël veilig wonen; en dit is Zijn naam, waarmee men Hem zal noemen; "de Here onze Gerechtigheid." En opnieuw: "Zo zegt de Here: nimmer zal het David ontbreken aan een man, die op de troon van het huis Israëls gezeten is; en de Levitische priesters zal het nimmer ontbreken voor Mijn aangezicht aan een man, die brandoffers offert, spijsoffers ontsteekt en slachtoffers brengt al de dagen." Jer.23:5,6: 33:17,18. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 165.

In hen, die de godsdienst van Christus bezitten, zal deze zich openbaren als een leven gevend, alles doordringend beginsel, als een levende, werkzame, geestelijke

energie. Dit zal zichtbaar zijn in de frisheid, kracht en blijdschap van de eeuwige jeugd. Het hart dat Gods woord aanvaardt is niet als een vijver die verdampt of als een gebroken waterbak die zijn schat verliest. Het is als een bergstroom, gevoed door nimmer aflatende stromen met hun koele heldere water dat van de rotsen valt en de vermoeide, dorstige en zwaar beladene verfrist. – *Lessen Leven Alledag*, p.75.

God wilde het volk de les leren dat ze Hem eerbiedig en vol ontzag moesten naderen, op de wijze die Hij had voorgeschreven. Hij kan geen gedeeltelijke gehoorzaamheid aannemen. Het was niet voldoende dat op dit plechtige tijdstip van aanbidding *bijna* alles gedaan was zoals Hij had aangegeven. God heeft een vloek uitgesproken over hen die van zijn geboden afdwalen en geen verschil maken tussen het gewone en heilige dingen. Bij monde van de profeet zegt Hij: "Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis;....Wee hun die in eigen oog wijs zijn en een eigen oordeel verstandig;....Die voor een geschenk de schuldige vrijspreken en de rechtvaardige zijn gerechtigheid ontnemen,....omdat ze de wet van de Here der Heirscharen verworpen en het woord van de Heilige Israëls hebben versmaad." Jes. 5:20-24. Laat niemand zich misleiden met de gedachte dat een deel van Gods geboden onnodig is, of dat Hij een vervanging aanvaardt voor datgene wat Hij heeft geëist. De profeet Jeremia zei: "Wie is het, die spreekt en het is er, wanneer de Here het niet gebied?" Klaagl. 3:37. God heeft in zijn woord geen enkel gebod gegeven dat de mens de keus laat het wel of niet te gehoorzamen zonder de gevolgen ervan te dragen. Als mensen een andere weg kiezen dan het pad van strikte gehoorzaamheid, zullen ze tot de ontdekking komen dat "het einde naar de dood voert." Spr.14:12 – *Patriarchen en Profeten*, pp. 324,325.

De heerlijke mogelijkheden die Israël had, konden slechts werkelijkheid worden door gehoorzaamheid aan Gods geboden. Dezelfde verheffing van het karakter, dezelfde volheid van zegeningen naar geest, ziel en lichaam – zegeningen thuis en op het land, zowel voor dit leven als voor de eeuwigheid – zijn slechts mogelijk als wij gehoorzamen.

Zowel in de natuurlijke als in de geestelijke wereld is gehoorzaamheid aan Gods wetten de voorwaarde voor het dragen van vrucht. Wanneer mensen leren dat ze Gods geboden kunnen veronachtzamen, verhinderen zij het volk vrucht te dragen tot zijn eer. Zij zijn schuldig aan het feit, dat zij de Heer de vruchten van de wijngaard onthouden. – *Lessen Leven Alledag*, pp.186,187.

Zondag, 20 december: Jeremia's Heer

We moeten begrijpen dat we ieder persoonlijk deelhebber zijn met God. "Werk aan uw eigen zaligheid met vrezen en beven." Hij vermaand ons, en gaat dan verder, "Want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen." (Fil. 2:12,13.HSV) Hier is de samenwerking van de goddelijke en de menselijke vertegenwoordigers

De vroege en de late regen is nodig. "Gods medewerkers zijn wij"(1 Kor.3:9) Alleen de Heer kan de kostbare vorm geven en de late regen. De wolken, de zonneschijn, de dauw s `nachts – dit zijn de kostbaarste voorzieningen die de hemel kan schenken. Maar al deze gunsten genadig geschonken van de Hemel zullen van weinig waarde blijken voor hen die het niet waarderen

door nauwgezette pogingen van hun kant. Persoonlijke pogingen moet gedaan worden in landbouw. Daar is de ploeger en de oogster. Er moet gereedschap zijn en menselijke vaardigheid moet het gebruiken. Het zaad moet in het seizoen gezaaid worden. De wetten die zaaitijd en de oogst bepalen moeten in acht genomen worden, anders zal er geen oogst zijn.

Zo is getoond de samenwerking van het menselijke met het goddelijke. Al de kracht is van God. "Zonder Mij," zegt Christus, "kunt gij niets doen." (Joh.15:5) Bovendien hoeveel uren is het veilig voor ons om te proberen alleen te werken? Al de glorie komt van God en zal in alle mogelijke wegen terugkeren tot God door ons samenwerken met Hem...

Voor ons is het nodig zorgvuldig onze eigen geestelijke interesses te beschouwen. Als we in Christus blijven, zullen we ons geen ambitieuze zakelijke transacties veroorloven, zelfs in onze dienst voor Hem, We moeten komen tot de geestelijke geur die onze verbondenheid met onze broeders karakteriseert. – *This Day With God*, p, 276.

Deze kleine wereld was het toneel van de vleeswording en het lijden van de Zoon van God. Christus ging niet naar de niet-gevallen werelden maar Hij kwam naar deze wereld die lag onder de vloek der zonde. Het vooruitzicht was niet gunstig maar zeer ontmoedigend. Nochtans "zal hij niet verdonkert worden en Hij zal niet verbroken worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben gebracht. Jes.42:4. We moeten de grote vreugde indachtig zijn die aan de dag wordt gelegd door de Herder toen het verlorene was gevonden. Hij roept Zijn buien en zegt: "Weest blijde met Mij, want Ik heb Mijn schaap gevonden dat verloren was." En de gehele hemel weergalmde van deze vreugdezang. De Vader Zelf verheugt Zich zingende over het verlorene. Wat een heilige verrukking van blijdschap treedt in deze gelijkenis aan het licht. Het is uw voorrecht om in die blijdschap te delen. – *Schatkamer* deel 2, p,429.

Zoals onze Verlosser zijn wij in deze wereld om God te dienen. Wij zijn hier om op God te gelijken in karakter en Hem door een leven van dienst aan de wereld te openbaren, teneinde medewerkers van God te zijn, om op Hem te kunnen gelijken en Zijn karakter te openbaren, moeten wij Hem kennen zoals Hij zich zelf openbaart. – *De Weg tot Gezondheid*. p, 343.

Maandag, 21 december: Rituelen en zonde

"Hoort het woord des Heren, o gans Juda, gij die door deze poorten binnenkomt om u neder te buigen voor de Here; zo zegt de Here der heirscharen, de God van Israël: Betert uw handel en wandel, dan wil Ik u op deze plaats laten wonen. Stel uw vertrouwen niet op bedrieglijke woorden: Des Heren tempel, des Heren tempel, des Heren tempel is dit! Neen, als gij werkelijk uw handel en wandel betert, als gij werkelijk onder elkaar recht doet, vreemdeling, wees en weduwe niet verdrukt, geen onschuldig bloed vergiet op deze plaatsen andere goden niet achterna loopt, u tot onheil, dan wil Ik u op deze plaats, in het land dat Ik aan uw vaderen gegeven heb, laten wonen van eeuw tot eeuw. Jer.7:2-7.

Gods tegenzin om te straffen komt hier duidelijk naar voren. Hij wacht met zijn oordelen om met de onboetvaardige te kunnen pleiten. Hij die "goedertierenheid, recht en gerechtigheid op aarde" doet, smacht naar zijn dwalende kinderen; op alle

mogelijke manieren tracht Hij hen te onderrichten aangaande de weg naar het eeuwige leven. Jer.9:24.

Hij had de Israëlieten uit de slavernij gevoerd opdat zij Hem, de enige ware en levende God, zouden dienen. Hoewel ze lang hadden gedwaald in afgoderij, en zijn waarschuwingen licht hadden opgenomen, toonde Hij nu zijn bereidheid de kastijding uit te stellen en hen nog een kans te geven zich te bekeren. Hij maakte het feit duidelijk, dat de naderende ondergang alleen door een uiterst grondige hervorming van het hart kon worden afgewend. Tevergeefs zou het vertrouwen zijn, dat zij zouden stellen op de tempel en zijn diensten. Riten en ceremoniën konden de zonde niet verzoenen. Hoewel ze voorgaven het uitverkoren volk van God te zijn, kon alleen een hervorming van hart en leven hen redden van het onvermijdelijk gevolg van aanhoudend zondigen. – *Profeten en koningen*, pp. 249, 245.

Het hart moet allereerst de waarheid accepteren zoals deze is in Jezus. Dit is het fundament van ware godsdienst. Dan begint het gevoel van schuldbesef van de zonde; de zonde zieke ziel, voelende zijn nood voor een arts, en komt tot Jezus van Nazareth voor genade. Hij neemt de strijd tegen de vijand op, ziet op Jezus voor kracht om weerstand te bieden in de verzoeking. Gaat in gebed en bestudeert de Schrift. De waarheden van de Bijbel worden gezien in een nieuw en zeer interessant licht, en de Geest van God opent voor hem zijn plechtige belangrijkheid. Hij bestudeert het leven van Christus, en hoe duidelijker hij de vlekkeloze zuiverheid van het karakter van de Redder onderscheid, des te minder vertrouwen heeft hij in zijn eigen goedheid; des te standvastiger en nader ziet hij op Jezus, hoe minder hij de volmaaktheid in zich zelf ontdekt. Zijn eigengerechtigheid verdwijnt, en hij valt hulpeloos en gebroken, op de Rots, Christus Jezus. Hij zal pijnlijk beproefd worden door de verzoeker, en bij tijden heeft hij een gevoel van ontmoediging, en wordt hij verzocht door de gedachte dat God hem niet zal accepteren; maar, God nemend bij zijn woord, en pleitend op Zijn zekere beloften, perst hij door de duisternis in het heldere zonlicht van Christus' liefde. – *Lift Him Up*, p. 273.

Dinsdag, 22 december: Vroomheid van het hart

Iedereen of hij nu gelovig is of anderszins, moet aan God een verslag geven van hem zelf, niet van anderen. Ziende de fouten in andere leraren en hun gedrag veroordelen dat zal geen excuus zijn voor één fout van ons. We zullen niet ons criterium maken voor anderen omdat anderen verkeerd hebben gedaan. God heeft ons een geweten gegeven voor onszelf. Grote principes liggen opgeslagen in Zijn woord, die zijn voldoende om ons tot gids te zijn in onze Christelijke wandel en algemene houding. U, mijn dierbare vrienden, als een familie, hebben niet de principes van de wet van God gehouden. U hebt nooit de last gevoeld of de plicht voor deze mens als uw medemens, om zijn last te helpen dragen. – *Testimonies*, vol. 3, p. 523.

We hebben een persoonlijk werk, een individuele verantwoordelijkheid, een persoonlijke rekening af te leggen, en het is onze eigen redding die we zeker moeten stellen, want het is een zaak van persoonlijk belang...De vroomheid en gehoorzaamheid van anderen kan ons niet redden of het werk voor ons doen.

God gaf iedereen van ons, ons werk – niet het wereldlijke werk zoals planten, zaaien, oogsten, en de oogst verzamelen, maar om Zijn koninkrijk op te bouwen, om

zielen tot de kennis der waarheid te brengen, en dit als onze eerste en hoogste plicht te beschouwen. God heeft aanspraken op ons. Hij heeft ons begiftigd met capaciteiten en heeft ons mogelijkheden gegeven, als we ze willen zien en verbeteren. Deze plichten tegenover God, kunnen we alleen voor onszelf, persoonlijk volbrengen. De vergrijpen van anderen zijn geen excuus voor een ieder om hun voorbeeld te volgen, want Christus is verhoogd als het enige ware patroon – foutloos, puur en zonder corruptie.

Nu is het onze tijdje om te werken. Nu is het de tijd voor ons om ons karakter te vormen naar het goddelijke Model.. Als we Christus kennen, zullen we Hem bekend maken aan anderen. "Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld heb Ik hen gezonden in de wereld." Joh.17:18. Hij kwam in de wereld om de Vader voor te stellen, en het werk dat Hij ons heeft opgedragen is, om Zijn karakter te openbaren. We kunnen niet verschoond blijven om dit werk te doen. – *Our High Calling*, p.303.

Niemand hoeft te falen om op zijn terrein het christelijke karakter te bereiken. Door het offer van Christus is een voorziening getroffen voor de gelovige om alle dingen te ontvangen die dienen tot leven en godsvrucht. God roept ons op dingen te ontvangen die dienen tot leven en godsvrucht. God roept ons op te streven naar het bereiken van de maatstaf van volmaaktheid, en Hij houdt ons het voorbeeld van Christus' karakter voor ogen. De Heiland, toonde in Zijn menselijkheid, die volmaakt was door een leven van voortdurende afwijzing van het kwade, dat door samenwerking met de Godheid het reeds in dit leven voor menselijke wezens mogelijk is om volmaaktheid van karakter te bereiken. Dit is Gods verzekering aan ons, dat ook wij een algehele overwinning kunnen behalen. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 387.

Woensdag, 23 december: De schemering van de afgoden

Wie voortdurend op Jezus ziet, zal Zijn zelf verloochenende liefde en diepe nederigheid zien, en zal Zijn voorbeeld navolgen. Het hart moet worden gereinigd van trots, ambitie, bedrog, haat en zelfzucht. Bij velen zijn deze slechte karaktertrekken onderdrukt, maar nog niet grondig uit het hart ontworteld. Onder gunstige omstandigheden komen zij opnieuw op en komen tot rijpheid in opstand tegen God. Hierin schuilt een verschrikkelijk gevaar. Het ontzien van enige zonde is hetzelfde als het koesteren van een vijand die een onbewaakt ogenblik afwacht om ons te gronde te richten. – *Getuigenissen voor de Gemeente*, deel 5, p. 144

Hoe weinigen zijn zich bewust dat ze geliefde afgoden, gekoesterde zonden hebben! God ziet deze zonden, waarvoor uw ogen kunnen gesloten zijn, en Hij is bezig met zijn snoeimes om deze gekoesterde zonden diep uit uw binnenste weg te snijden. Gij allen zou liever dat louteringsproces zelf willen uitstippelen. Hoe moeilijk valt het u om u te onderwerpen aan de kruisiging van het eigen-ik; maar wanneer het werk geheel aan God wordt overgelaten, aan Hem, Die onze zwakheid zondige aard kent, kiest Hij de beste weg om tot de gewenste resultaten te komen.

Het was door een voortdurende strijd en eenvoudig geloof dat Henoeh met God wandelde. Gij allen kunt hetzelfde doen. Gij kunt bekeerd en veranderd worden tot in het diepste van uw ziel, en werkelijk kinderen Gods zijn, u verblijdende niet enkel in de kennis van Zijn wil, maar, door uw voorbeeld, anderen leiden op dezelfde weg van ootmoedige gehoorzaamheid en toewijding. Ware godsvrucht heeft de

eigenschap dat ze zich verspreidt en aan anderen mededeelt. De psalmist zegt: "Uw gerechtigheid bedek ik niet in het midden mijns harten; Uw waarheid en Uw heil spreek ik uit; Uw weldadigheid en Uw trouw verheel ik niet in de grote gemeente." Ps. 40:11. Waar de liefde Gods is, daar bestaat ook altijd een verlangen om die uit te drukken. – *Schatkamer deel 1. pp. 442,443.*

Satan werkt door bedrieglijke middelen en onzichtbare kanalen om zijn gezag te versterken en Gods volk obstakels in de weg te leggen, opdat hun zielen niet van zijn macht bevrijdt zullen worden, om zich onder de banier van Christus te scharen. Door zijn bedrog probeert hij zielen bij Christus weg te lokken, en zij die niet vast staan in de waarheid, zullen zeker in zijn strikken gevangen worden. Degenen die hij niet tot zondigen kan brengen, zal hij vervolgen, zoals de joden dat bij Christus gedaan hebben.. ...

Satan hoopt het overblijfsel van God te betrekken in de algehele verwoesting die over de aarde komt. Naarmate de komst van Christus dichterbij komt, zal hij meer vastberaden en beslist zijn in zijn pogingen om hen omver te werpen. Mannen en vrouwen zullen opstaan die belijden een of ander nieuw licht te hebben of één of andere nieuwe openbaring te hebben ontvangen, met als opzet het geloof in de oude bakens te ontwrichten. Hun leerstellingen zullen de toets van Gods woord niet kunnen doorstaan, en toch zullen zielen misleid worden. Er zullen valse berichten de ronde doen, en sommigen zullen in deze strik gevangen worden. Zij zullen deze geruchten geloven en ze op hun beurt herhalen, en zo wordt een schakel gevormd die hen met de aardsbedrieger verbindt. Deze geest zal niet altijd openlijk de boodschappen die God zendt tarten, maar op vele manieren wordt een hardnekkig ongeloof zichtbaar. Iedere valse beweging versterkt dit ongeloof, en zo zullen vele zielen de verkeerde kant op geleid worden.

We kunnen niet waakzaam genoeg zijn voor iedere vorm van dwaling, want Satan is er voortdurend op uit om mensen van de waarheid af te leiden. Hij geeft hen het idee dat ze zeer bekwaam zijn.... – *Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5, p240.*

Donderdag, 24 december: Het Overblijfsel

Datgene wat voor ons een beweegreden zou zijn voor de grootste vreugde is het feit dat God zonden vergeeft. Als wij Hem nemen op Zijn woord en onze zonden nalaten, staat Hij klaar en is gewillig om ons te reinigen van alle ongerechtigheden. Hij wil ons een zuiver hart geven en de blijvende tegenwoordigheid van Zijn Geest, want het leven van Jezus doet voorspraak voor ons. Maar geestelijke zaken zijn geestelijk onderscheiden. Het is een levend, actief inwonend geloof dat de wil van God opmerkt, zal de beloften tot zich toetrekken, en heeft profijt van de waarheid van Zijn woord. Het is niet omdat wij rechtvaardig zijn, maar omdat we afhankelijk, gebrekkig, dwalende en hulpeloos zijn van onszelf, dat we ons op Christus rechtvaardigheid moeten verlaten en niet op onze eigen.

Als u de woorden van Christus ontvangt alsof ze persoonlijk aan u gericht zijn, als ieder de waarheid gebruikt voor zich zelf, alsof hij de enige zondaar was op de aarde voor wie Christus stierf, dan zal u leren om door het geloof beslag te leggen op de verdienste van het bloed van een gekruisigde en opgestane Redder...

Menigeen voelt dat de fouten van zijn karakter het voor hem onmogelijk maakt om aan de standaard die Christus heeft opgericht te voldoen, maar alles wat ze hebben te doen is zich te vernederen bij iedere stap onder de machtige hand van

God. Christus beoordeeld de mens niet op het werk dat hij doet, maar bij de Geest waarmee het werk gedaan wordt.

Als Hij ziet dat de mens de lasten optilt, en probeert hem te dragen met een nederige geest, zichzelf niet vertrouwend maar met vertrouwen op Hem, dan schenkt Hij aan hun werk Zijn perfectie en bekwaamheid, en is het aangenomen door de Vader. We zijn geaccepteerd in de Geliefde. De zondaars tekortkomingen zijn bedekt door de perfectie en volheid van de Here onze Gerechtigheid. Zij die met oprechte wil, met een berouwvol hart, zijn gaan voort met hun nederige pogingen om te leven naar de vereisten van God, de Vader ziet op hun met medelijden en tedere liefde; Hij ziet hen aan als gehoorzame kinderen, en de gerechtigheid van Christus is ingeplant in hen. – *In Heavenly Places*, p. 23.

Vrijdag, 25 december: Voor verdere bestudering

God's Amazing Grace, p. 259.